சுப்பிரமணியர் ஞானம்-500

அன்வே காப்பு விருத்தம்

..ம..் நிறைந்தபரா பரத்தின்பாதம்
போற்றியே சுழிமுனையிற் புகுந்துகொண்டு
ஈமாந் தேவியுட வமுதங்கொண்டு
ங்குல்ரவி தனையறுத்துக் கருணைபெற்று
ரமாந் திட்சைபத்து வகைகள்கண்டு
மருவியே மூப்பாழுங் கடந்தேயேறி
மா மூலத்திற் கணேசன்றன்னை
வணங்கியே யிந்நூலை வழுத்துவோமே.

நூல் வரலாறு

ஆகிறே னிந்நூலை மனதிரங்கி
வையகத்தோர் சித்தரெல்லாம் பிழைக்கவென்று
ந்தழுட னிந்நூலை மக்கள்மக்கள்
அடிதொடுத்து நுனிவரைக்கு மாராய்ந்தேபார்
தமலைச் சாலையிலே பதுங்கியேறிப்
ராபரத்தி னடியினுட வட்டம்பார்த்துக்
த்தியே பானமதைப் பானஞ்செய்து
நவையத்தில் வாதமொடு வயித்தியம்பாரே.

ா அஷ்டகர்ம வசியமாற்றம்
ிவான அஞ்சனமுந் திலதப்போக்கும்
ா வகாரமொடு வயித்யந்தானும்
ூடங்காத தேகசித்தி கௌனமார்க்கம்
பா யோகமொடு ஞானந்தானும்
ிலையான நிருவிகற்ப சமாதிமார்க்கம்
பா இதுவெல்லாம் வெளியாய்மைந்தா
சப்புகிறே னிந்தவகை தெளிவுதானே.

ன்ற வழியறியா னிடமுங்காணன்
ா னுயிரைத் தானென்று போற்றமாட்டான்

ானென்று மொழியுமந்த வழுதம்சாரன்
வாடாத மணிவிளக்கை யறியமாட்டான்
தேனென்ற திரையேழை யறுக்கமாட்டான்
தேகசித்தி மாயசித்தி செய்யமாட்டான்
கோனென்ற குருபாத மடுக்கமாட்டான்
கூறுவான் வாய்ப்பேச்சால் ஞானந்தா

ராமடா வாய்ஞானம் பேசிப்பேசிச்
சாவதற்குக் கல்வியெல்லா மறிந்தேனென்பா
காமடா காமப்பேய் பிடித்துக்கொண்டு
கருத்தழிந்து போவதல்லாற் கருவைப்பாரா
ஓமடா வுடலிறந்து போவ தல்லால்
உண்மையென்று தானறியா னுறுதிபாரான்
வாமடா வெறிநீரைக் குடித்துப்பாவி
வகைகேட்டு அலையாமல் வகைதான்கேளே.

கேளடா சரிகையொடு கிரியையோகம்
கிருபையுடன் ஞானமெல்லாம் வெளியாய்பா
வாழடா வாழ்வதற்கு வகையுங்காட்டி
வாடாத தீபமதை யறிந்தேயேற்றித்
தேளடா தேட்கொடுக்காங் குலதெய்வந்தான்
சீவநிலை சிவநிலையு மதுவேயாகிக்
கோளடா வகரர்களைக் குலைத்துவிட்டேன்
குவலயத்தில் வாசிமயி லேறித்தானே.

தானென்ற மூலமதைச் சாற்றக்கேளு
சந்திரன்றன் மண்டலத்துக கடுக்கவேறிக்
கோனென்ற பச்சைநிற வழியுமாகிக்
குருவான பஞ்சகர்த்தா மாயைதோன்ற
வானென்ற வானிலொரு இடியுங்காற்றும்
வந்ததடா தந்தையுட விந்துமாகிக்
கோனென்ற பாசமொடு பார்வை திருஷ்டி
கொடுத்தவனும் மூலக்குண் டலியாப்பாரே.

பாரப்பா குண்டலியும் வேறேயென்பான்
பதிவான சுழிமூலையை யறியமாட்டான்
...ரப்பா பூரணகுண் டலியாமென்றும்
அண்ட மென்றும் பிண்டமென்று மறியமாட்ட

நிப்பா பூரணமாங் கலைநாலாகி
நிஷ்டையொடு சமாதியு நிஷ்களமுமாகிக
காப்பா வமுதமதை யுண்டுதேறிக
கருத்துடனே சிவயோகங் கண்டுகொள்ளே. 8

கொள்ளடா சுழினையிலே மனக்கண்ணூட்டிக்
ளான கருவிகளைக் கூர்ந்தே தள்ளி
அள்ளடா அங்கெனடிப் படையைக்கட்டி
ஆதாரம் ஆறுமே யேகமென்று
தள்ளடா சுழிக்காற்றி லலைந்திடாமல்
நாற்பத்து முக்கோண நடுவேசென்று
விள்ளடா வில்விசையி லுச்சியேற்றி
வெற்றிமயி லேறிவிளை யாடுவாயே. 9

விளையாடப் பூரணத்தை யறியச்சொன்னேன்
வீணான மாயைகளை மறக்கச்சொன்னேன்
குலையான குலதெய்வ மறியச்சொன்னேன்
குண்டலியாம் வட்டமதன் கூறுஞ்சொன்னேன்
மலையாமல் வெறும்வாசை யென்றிடாமல்
மனதுறுதி யாகவும்நீ கவனம்வைத்துக
கலையான பூரணத்திற் கலந்துநீயுங்
காவலர்க ளெவரையு மொன்றாய்ச்சேரே. 10

சேரடா மவுனமென்ற ஆறுமூலஞ்
செகதலத்தோர்க ளறியாம லிருந்துபோனார்
ஆரடா ஆறுமதனை யறிந்தாற்றேகம்
அழியாது நீடூழி காலமட்டும்
நேரடா நின்றுநிலை மவுனந்தன்னை
நீங்காம லிருமென்ற நிலையிற்சாற்றிப்
பாரடா வனுதினமும் விடாமல்நின்று
பராபரமாய் குலதெய்வந் தன்னைப்பாரே. 11

பாரப்பா இடமென்ற மவுனத்தாலே
பல்லாயிரங்களண்டம் படைக்கலாச்சு
ஆரப்பா நவசித்த ரதுவாலாச்சு
அருளான மறைநான்கு மதற்குள்ளாச்சு
நேரப்பா நிஷ்டையொடு சமாதியாச்சு
நீணிலத்தி லுயிர்களெல்லா மதனாலாச்சு

மேரப்பா மேருவென்று மதற்குப்பேராம்
விஞ்சையென்றும் ஞானமென்று மதற்
பேரான வீசனுக்கு இதுகான்சொல்லிப்
பேசாத வெழுத்திட வரையுங்காட்டிச்
சீரான ஆறுவரை வீடுங்காட்டித்
தேவிபரா சத்தியுட மகிமைகாட்டிக்
காரான அஷ்டாங்க முடிவுஞ்சொல்லிக்
கலந்தெழுந்த யாகாதி முடிவுங்காட்டி
நேரான குலதெய்வ மிதுதானென்று
நின்றதிறற் சிவன்குருவும் நிலைத்தார்பாரே. 13

பாரப்பா சிவன்குரு வதுதான்கண்டு
பன்னிருகை வேலனென்றே பகர்ந்தார் நாமம்
ஆரப்பா அறிந்ததுசிவ சத்தியென்று
அருளான குமாரனென்றே அழைத்துத்தானும்
நேரப்பா திருமூலப்பா லமுதமூட்டி
நீங்காத நிஷ்டை யிலே யிருத்திவைத்தான்
வீரப்பா வமுதாலேவெள் ளாமையாகும்
வரில்லா னறுத்தூட்டத் தன்மைகாணே. 14

தன்மையுள்ள குலையல்லோ தெய்வமாகிச்
சகலருக்குந் தேவனுமிது தானமைந்தா
உண்மையாம் நாமமெழுத் தாறுமாகி
யுகயாகிரி பருவதத்தி லொடுங்கிவாழ்ந்து
தன்மையாய்ப் பாழுவீடு நடுகோட்டாகி
நானென்றும் நீயென்றும் நாவுண்டாகி
அம்மைசிவ காமிசிலம் பொலியுமங்கேகேட்கும்
அந்தலத்திற் றரிசனைக ளநேகமப்பாரே. 15

பாரப்பா சதகோடி ரவிபோல்வீசும்
பன்னிரண்டு கலைமுமங்கே பாயந்துகாணும்
ஆரப்பா அயனோடு மாலுங்காணும்
அழகான சதாசிவன் ருத்திரனுமங்கே
நேரப்பா மயேஸ்வரரதின் கூடுமங்கே
நிலையான கணேசனுட பீடமங்கே
தேரப்பா நினைப்போடு மறைப்புமங்கே
தேறுத கருவியங்கே தெளிந்துகாணே. 16

நிச் ணடா வழலையென்ற முப்பூவங்கே
கலந்தெழுந்த வைங்காயக் கருவுமங்கே
நாணா அஞ்சனத்தின் நிலையுமங்கே
ணையுஞ் சாரணையுஞ் சமாதுமங்கே
உடை தீட்சைபத்து முடிவுமங்கே
ஒருமித்து வுடலுயிருந் தரிப்பதெங்கே
கோணடா குருபாதங் காண்பதெங்கே
கூறுவேன் பேசாத வெழுத்தாய்ப்போச்சே.

போச்சடா ஆறுதலம் வேறிதென்று
புகுந்தெழுந்த மூலபதைப் பார்ப்பார்கோடி
ஆச்சடா மால்வீடு பிரமன் வீடு
அப்புறந்தான் ருத்திரன்வீ டென்பான்பாவி
வாச்சடா மகேசனென்சதா சிவன்றனென்று
வாதாடித் திரிவர்பல வண்டர்கோடி
காச்சடா லலாடஞ்சார் பவிதானென்றுங்
கண்மூக்கு மதியென்று மலைவான்றனே.

நாமென்று மிதுவென்று மலைந்துசெத்துச்
சாகாம லுறைகின்ற தவமுங்காணும்
வாமென்று முடிவென்றுங் காலதாமென்றும்
மணிபூரந் தனையறிந்து வணங்கப்பட்டான்
தோனென்றுற் றேறுத்தானம்வேருகச்
சுடுபொட்ட விடுகொடு சவுரிப்போரும்
கோனென்றும் ஆறுபடை வீடாமென்றுங்
கூறியே யசுரர்களைக் கொன்றேன்பாரே.

பாரப்பா அறுபத்து நான்குயோகம்
பார்தனிலே வீணாக வலைந்துபார்த்து
ஆரப்பா ராஜாங்க யோகந்தன்னை
யறியாம லலைந்தவர்க ளனந்தங்கோடி
நேரப்பா நின்றநிலை கண்டுமைந்தா
நினைவிருத்தித் தவசுபண்ணி நிலையைப்பார்
வேரப்பா எழுத்துகளைச் சேர்த்துச்சேர்த்து
விண்ணென்று மண்ணென்று மறந்திடாயே.

மறந்திடா திருந்திடவே யெழுத்தைச்சொல்வேன்
மனமல்லோ மனோன்மணியம் பணியாயே

இறந்திடா திருந்திடாரீங் காரந்தன்னை
    யீஸ்வரியாள் பீடமென்று நிலையிற்சாற்றப்
பறந்திடாக் கருவிகளும் பொசுங்கிப்போகும்
    பாரடா அஞ்செழுத்தின் பயனையைந்
திறந்திடாச் சிம்மொன்று நினையாயொட்டி
    நீங்காமல் நம்மென்றே நினைவிற்றுகவே.

தாக்கவே மகாரமல்லோ மவுனமாகுந்
    தயங்காம லனுதினமும் நினைவாய்ப்போற்றி
வாக்கினுற் சொலலாதே வமமென்றேதான்
    வைத்திடுவா யொருநிலையாய் வணங்கிமைந்தா
நாக்கியே யம்மன்றே யுறுதியாகச்
    சாற்றுமஞ் செழுந்தை தாரணையேசெய்து
நாக்கினுற் சொல்லவுந்தான் கூடாதப்பா
    நாதாக்கள் சாபமுந்தான் சபித்திட்டாரே. 32

சபித்திட்டசாபமதை நிவர்த்திசெய்து
    சந்திரபுஷ் கரணியெனுஞ் சாரிற்சென்று
அவிந்திடாத நேமமனு தினமும்போற்றி
    அங்கென்றுஞ் சிங்கென்று மறிந்தேதபோற்றிக்
குவித்திடவே உங்கென்றுங் கூடச்சேர்த்துக்
    குண்டலியாம் நந்திவட்டக் குறியிற்சென்று
தவித்திடா மூன்றெழுத்து நதன்னைக்கண்டேன்
    நந்திமுக னுக்கிளைய சாமிநானே. 23

நானுகி நீயாகி யேகமாகி
    நல்வினையுந் தீவினையுங் கடந்துமைந்தா
தானுகி மூன்றெழுத்து வாலைவிஞ்சை
    தவறாதே திட்சையிலே மறந்திடாதே
வானுகி வீணுகக் கொடுத்திடாதே
    வாய்ப்பான அஷ்டாங்க திட்சைசொல்வேன்
கோனுகி அங்கிலியு மென்றேவோதிக்
    குருபாதந் தனையறிந்து குவிந்து நில்லே. 24

நில்லடா ஓமென்றும் ஸ்ரீயுமென்றும்
    நிறுத்தடா பூரணத்தின் நிலகையப்பார்த்து
அல்லடா வதினுடைய மகிமைசொல்ல
    அரனாலு முடியாது மற்றோர்க்கேது

நில்லடா சற்புத்ர னுனல்மைந்தா
நிற்கையிலே நின்றநிலை யுனக்குத்தோணும்
சொல்லடா சுழிக்காற்று நிலைக்கொட்டாது
சொன்னதெல்லா மெய்யாகும் நினைத்தபோதே
அல்லடா வென்னைப்போலே யார்தான் சொன்னார்
ஆதியந்த மனாதியந்த மிரண்டுமைந்தா
தொல்லடா மாயைதனை யொழித்ததாலே
குமரகுரு பரனென்று நமக்குப்பேரே.

பேரிட்டான் பெறுபிள்ளை வயதோகொஞ்சம்
பெற்றபிள்ளை தன்னையுந்தான் பேணிப்பாராள்
சீரிட்டாள் சமையுமுன்னமே யென்னைப்பெற்றாள்
தேசமெல்லா மவுசாரி யாடிக்கொண்டாள்
ஏரிட்டுப் பார்த்தாலுங் கண்தான் கூசும்
இவளுடைய மாயையல்லோ வுலகமாச்சு
நேரிட்ட ஐவருக்குந் தாயுமாகி
நிறைந்தாளே யாவருக்கும் பெண்டாட்டிதானே. 1

தானென்ற நாமமதை மவுனம்வைத்து
தமர்வாசல் தனைதிறந்து மைந்தாமைந்தா
கோனென்ற இம்மூல வெழுத்தினாலே
குருபாதந் தன்னிலையுங் கூட்டிவைக்கும்
வானென்ற வாசியுந்தா னடங்கிப்பாயும்
வஸ்தான வஸ்துவென்று வணங்கவைக்கும்
கோனென்ற குண்டலியின் குறியைக்காட்டும்
கூசாமல் மவுனத்தில் கூட்டும்பாரே. 2

பாரப்பா இம்மூலந் தன்னைப்பார்த்துப்
பராபரத்தி மூவருந் தன் முந்தியானார்
ஆரப்பா யிதையறியாப் பாவிகளை
யடித்தடித்தே அப்புறமுந் தள்ளவேண்டும்
நேரப்பா நிறைந்தபரா பரத்தினாலே
நீங்காமல் நீநிறுத்து நினைவாய்ச்சேர்க்கும்
பேரப்பா யிதனாலே முத்திபெற்றார்
பெரியோர்களனந்தம்வெகு கோடிதானே. 3

கோடான கோடிசித்தர் முனிவரெல்லாம்
குணமறிந்து தசதீட்சை தன்னுல்மைந்தா

பாடான பாவிபட்டும் மறைத்தார்கோடி
பாழிலே மாண்ட வாகன கோடாகோடி
வீடானவிடமது யுந்தானறிந்து நீயும்
மேலான [illegible] விலாசங்கண்டு
வாடாத கிடமதை யறிந்துகொண்டு
வந்துவைக்கை [illegible] நாட்டிவேனே. 38

காட்டுகிறேன் சைநிட்டை [illegible]
[illegible]
நாட்டுக [illegible] பூரி [illegible]
[illegible] சென்னைமைந்தா
பூட்டுகிற [illegible]
பூரண [illegible] நீயும்
கூட்டுமனி [illegible]
[illegible] குருவிபார். 39

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 40

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 41

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

நேரப்பா குளங்கிணறு வெட்டினாலும்
நீமகனே கரையேற மாட்டாய்பாவி
தேரப்பா தேட்கொடுக்கான் கொடுக்காந்தேளு
திரையேழை யறுத்துமினிக் கண்டுதேறே. 42

தேறடா தேளிருக்குஞ் சிவசாயைக்குள்
செந்தேளுங் கருந்தேளுந் திடமாய்ப்பாயும்
ஆரடா கருந்தேளை யறிவாருண்டோ
அறிந்தாலு மதினிலையை யறியப்போமோ
ஏரடா நிலையறிந்து மவுனம்பெற்று
என்மகனே புலியூருச் சாயைதன்னில்
நேரடா நேர்நிலையும் நீரேபார்த்து
நின்றுகொண்டு ஆறுவிதை நிலையைக்காணே. 43

காணடா ஆரவுவிஷைங் கடித்தாலுந்தான்
கைநொடிக்கும் நேரமதி லிறந்துபோகுந்
தானடா அரவுதனைப் பிடித்தெமைந்து
சத்திசிவ லிங்கமதிற் சார்பாய்ச்சேர்த்து
நானடா அதையறிந்து மவுனங்கண்டு
ரவியினுட கற்பத்தில் நாடியேறிக்
கோணடா வானவர்கோன் றனக்கேபோலுங்
கொடுத்தனடா தெய்வபதி கூர்ந்துபாரே. 44

பாரடா சாகாரூ முடிவதாச்சு
பன்னிருகைப் புயமிலங்க வுரைக்கலாச்சு
ஆரடா அஷ்டாங்க முடிவுமாச்சு
ஆதிவஸ்து அருவஸ்து வொன்றாய்ப்போச்சு
கூரடா சடாட்சரமு மிதுவேயாச்சு
குவிந்தெழுந்த வைந்தெழுத்து மிதுவேயாச்சு
நேரடா பராசக்தி வேதுமாச்சு
நிலையான சாரணையை நிறுத்துவேனே. 45

நிறுத்துவேன் தாரணை நான் மகாரமாச்சு
நின்றிலங்கும் வாசியல்லோ சாரியாச்சு
கருத்தான தேவிமனோன் மணியுமாச்சு
காமதேனு கற்பகமு மதுவேயாச்சு
மருத்துமலைச் சார்புநடு வட்டத்துள்ளே
மாருத வாசனைதா னேகமுண்டு

திருத்தமுடன் துவாரபா லகருமுண்டு
    தெரிசித்தேன் அடிபணிந்து தெரிந்துகொள்ளே.

கொள்ளடா சத்திகை வசமதாகக்
    கூறுகிறேன் குப்பமுனி யுனக்காய்மைந்தா
தள்ளாதே யாறுபடை வீடுகட் டிச்
    சா[illegible]ட்சரமா மாறெழுத்தை மதிலேநாட்டி
விள்ளாதே யாறுபடை வீ[illegible]செல்லாம
    விபரமுடன் சொல்லுகிறேன் விந்துவட்டந்
துள்ளவே விந்துவிலோங் காரஞ்சாத்திச்
    சுந்தரியுடன் [illegible] சாற்றே. 47

சா[illegible]
    [illegible] நகாரமிட்டு [illegible]
[illegible]
    [illegible]
[illegible]
    [illegible]
[illegible]
    [illegible] வாய்ப்பூட்டே. 48

[illegible]
    [illegible]
[illegible]
    [illegible]
[illegible]
    [illegible]
[illegible]
    [illegible] 49

[illegible]
    [illegible]
[illegible]
    [illegible]
[illegible]
    [illegible]
[illegible]
    [illegible] 50

கண்ணுமனக் கண்ணறிந்து விண்ணைப்பார்த்துக்
கபாலிக்கும் வடுகனுக்கும் வஸ்த்ரங்கட்டி
உண்மையறாமல் நீ புஷ்பம்வாங்கி
யீஸ்வரியும் வடுகனையும் ரூபமாக்கித்
தண்ணுட்டா விருந்துபாத் திரங்களைந்துஞ்
சத்தியமாய்ப் பாவமிட்டுச் சரியாய்நில்லே. 55

நில்லடா வொருமனதாய் நிலையில்நின்று
நிறுத்தியே திருவாத்தி மலர்தான்சாத்தி
அல்லடா சூலமுஞ்சக் கரங்கள்சாத்தி
யப்பனே நெய்விளக்குத் தீபம்வைத்துச்
சொல்லடா பூரணத்தை நினைத்துநீயுஞ்
சூட்டிமிகு பக்ஷங்கள் பூரமேத்தி
வில்லடா தேவியுட குறியைப்பார்த்து
வேண்டியதோர் பலகாரம் வடையும்வையே. 56

வையப்பா சாதமொடு மதுமாம்பலங்கள்
மைந்தனே பாலொடுசர்க் கரையுந்தேனும்
செய்யப்பா தேங்காயும் பலிதானிட்டுத்
திந்திக்குங் கனிவகைக ளெல்லாம்வைத்துப்
பொய்யப்பா சொல்லாமல் விஞ்சைசேயோ திப்
புத்திரனே சவ்வாதும் புனுகுஞ்சாத்து
மெய்யான வாடைபரி மளங்களெல்லாம்
வேண்டியே தேவிக்கு வைத்துப்போற்றே. 57

போற்றுகின்ற போதிலேதான் மைந்தா நீயும்
பூரணத்திற் பிரமமென்ற ரூபங்கொண்டு
ஏற்றுகின்ற போதெல்லா மவுனவித்தை
எண்ணியே மனதொன்றா யிருத்திக்கொண்டு
மாற்றுகின்ற போதேமுன் விலையைப்பார்த்து
வாடாத தீபமதைத் தூண்டியேற்றிக்
காற்றினிலே மதியடா மூன்றெழுத்தைக்
கண்டுகொள்ளக் காட்டியடா கண்டுகொள்ளே. 58

கொள்ளுதற்கு நவக்கிரக சித்திவேணும்
கொடியதொரு நவகலசம் வைக்கவேணும்
தள்ளுதற்கு முன்சொன்ன படிதானப்பா
தவறாமற் றுணையை யேற்றவேணும்

கண்ணுமனக் கண்ணறிந்து விண்ணைப்பார்த்துக்
கபாலிக்கும் வடுகனுக்கும் வஸ்திரங்கட்டி
உண்மையறாமல் நீ புஷ்பம்வாங்கி
யீஸ்வரியும் வடுகனையும் ரூபமாக்கித்
தண்ணுட்டா விருந்துபாத் திரங்களைந்துஞ்
சத்தியமாய்ப் பாலைமிட்டுச் சரியாய் நில்லே. 55

நில்லடா வொருமனதாய் நிலையில் நின்று
நிறுத்தியே திருவாத்தி மலர்தான்சாத்தி
அல்லடா சூலமுஞ்சக் கரங்கள்சாத்தி
யப்பனே நெய்விளக்குத் தீபம்வைத்துச்
சொல்லடா பூரணத்தை நினைத்து நீயுஞ்
சூட்டுமிரு பக்கங்கற் பூரமேத்தி
வில்லடா தேவியுட குறியைப்பார்த்து
வேண்டியதோர் பலகாரம் வடையும்வையே. 56

வையப்பா சாதமொடு மதுமாம்பலங்கள்
மைந்தனே பாலொடுசர்க் கரையுந்தேனும்
செய்யப்பா தேங்காயும் பலிதானிட்டுத்
தித்திக்குங் கனிவகைக ளெல்லாம்வைத்துப்
பொய்யப்பா சொல்லாமல் விந்தைசெயோ திப்
புத்திரனே சவ்வாதும் புனுகுஞ்சாத்து
மெய்யான வாடைபரி மளங்களெல்லாம்
வேண்டியே தேவிக்கு வைத்துப்போற்றே. 57

போற்றுகின்ற போதிலேதான் மைந்தா நீயும்
பூரணத்திற் பிரமமென்ற ரூபங்கொண்டு
ஏற்றுகின்ற போதெல்லா மனவிந்தை
எண்ணியே மனதொன்றா யிருத்திக்கொண்டு
மாற்றுகின்ற போதேதான் விலையைப்பார்த்து
வாடாத தீபமதைத் தூண்டியேற்றிக்
காற்றினிலே மதிமடா மூன்றெழுத்தை
கண்டுகொள்ளக் காட்டியடா கண்டுகொள்ளே. 58

கொள்ளுதற்கு நவக்கிரக சித்திவேணும்
கொடியதொரு நவகலசம் வைக்கவேணும்
தள்ளுதற்கு முன்சொன்ன படிதானப்பா
தவறாமற் றூணையை யேற்றவேணும்

சொல்லுதற்குக் கிரகவட் சரங்கள்கீறிச்
சுத்தமுடன் கருப்பையுமா விலையுங்கட்டி
மல்லுத்தம் பண்ணுமல் மக்காள்மக்காள்
மனோன்மணியை யர்ச்சித்து தேங்காய்சாத்தே. 59

சாத்தென்றுசொன்னபடி நினைவாய்ச்சாத்தி
தவறுமற் பலகாரம் வடையும்வைத்து
போத்தென்று சொன்னபடி விஞ்சையோதிப்
புகழ்ந்திடுவாய் சாபமெல்லாம் நிவர்த்திசெய்து
ஏத்தென்று சொன்னபடி சமிதைப்போட்டு
என்மக்கா ளாவினெய்யா லிலையிற்சாத்தி
வாழ்த்தென்று வாழ்த்திடுவாய் வாலைபூசை
மறவாம லனுதினமும் பணிந்துகொள்ளே. 60

கொள்ளையிலே நரித்தோலை தரித்துமைந்தா
கூறுவா யுத்தமமாய் விபூதியிட்டுச்
சொல்லுமிலை வோர்துரியா நிதம்பார்த்து
சொ[illegible]ணி சூட்சமணி தன்னைப்பார்த்து
எல்லையில்லாப் பேரொளியைப் போலேவீசும்
இமயகிரி பருவதத்தி லிருந்திலைக்கும்
தொல்லையெல்லாந் தீருமினிப் பாசம்போகுந்
துன்பமற்றுப் பேரின்பந் தொடரும்பாரே. 61

பாரப்பா பஞ்சசத்தி தீட்சையாலே
பரலோக முழுவதுமே தனதாய்ப்போகும்
ஆரப்பா அஷ்டகர்ம வாலையாலே
யாகாதி யொன்றுக்கு மைய முண்டு
தேரப்பா யாகாதி செய்யவுந்தான்
நிலைதவறு திருத்துமனம் நிறுத்தவேணும்
பேரப்பா இப்படியே பேறுபெற்றேன்
பேசாத மனைத்திற் கூடினேனே. 62

கூடினே னஷ்டாங்க முடிவுமாச்சு
குண்டலியாஞ் சத்தியுட குணமிதாச்சு
ஆடினே னானந்தம் பாடிப்பாடி
அஷ்டகர்ம வாலையுட வருளைப்பெற்று
கூடினேன் சிவயோகக் குறியைப்பாடிக் [ம்
கொண்டேண்டா முன்றெழுத்தைக் குவித்தேயாறு

தேடினேன் மூன்றெழுத்தா மகாரமோடு
சேர்ந்தெழுத்து நகாரமொடு சிகாரமாச்சே. 63

ஆச்சடா யிதனாலே கவனசித்தி
யம்பலவா ணுதினமு மாட்டைப்பாரு
பேச்சடா வாய்திறந்து பேசிடாதே
பேய்போலே யிருந்துமன தறிவில்நின்று
ஏச்சடா திரியாதே யிந்தப்பேச்சு
யெட்டிரண்டு மறியாத சவங்கள்தானும்
மூச்சடா பிறந்திடத்தில் மூலையைப்பாரு
மூலைக்குள் கனதாச்சு மோதுமோதே. 64

மோதென்ற வென்குருவு மெனக்குச்சொல்ல
மூன்றெழுத்தை யானறிந்து முருகனானேன்
சூதொன்று மில்லையடா விந்தப்பேச்சு
சுசிலமூணு சுரோணிதமு மொன்றாய்ப்போச்சு
வாதொன்றாய் வாய்திறந்து பேசிடாதே
வருகுமடா பேரிடியுந் தலையில்வீழும்
காதொன்றாய்க் கேளாத பிள்ளைபோலக்
கருத்திலவைத்து பூரணத்தைக் கருவாய்ப்பாரே. ()

பாரப்பா பராபரியை யென்னைப்பார்த்துப்
பாலகனே யென்குருவே யென்றுபோற்றித்
தேரப்பா மூன்றெழுத்து மூலமந்திரஞ்
சொல்லென்றே தெண்டனிட்டு யப்பாவென்றார்
வேறப்பா தெரியாதென் றவருக்குச்சொன்னேன்
வேணபடி யென்னையுந்தான் விபரமாக
ஏரப்பா இப்புனைறு மூலையகாட்டி
போந்தாலுஞ் சிரஞ்சீவி யிருவென்றேனே. 66

இருவென்று பராசிவன் றனையிருத்தி
யிப்பூல மதிகமென்று சிவன்றான்கேட்கத்
திருமந்திர மூன்றெழுத்து அதிகமென்றே
ஜெகபதியைப் படைப்பதற்குச் சிவன்றான்வேண்ட
குருமந்திர மவுனமதாய்ப் பரைதான்வந்து
குணமாலை வரையும் படைக்கும்போது
மருமந்த்ரம் வேறில்லை யென்றுசொல்லி
மவுனமதாய்ச் சிகாரமதை நினைத்தாள்பாரே. 67

பாரப்பா பச்சைநிற வடிவுகொண்டு
பராபரையே பராபரனே யென்றுபோற்றி
ஆரப்பா வென்றுயே ஆத்தாளென்று
ஆனந்தக் கூத்தாடி யவளைப்பார்த்து
நேரப்பா வெனையழைத்த மாதேமாதே
நினைத்திருக்க நிலைதனையும் நிறுத்துமென்றார்
மேரப்பா மகாரமென்ற மவுனங்காட்டி
மேலான பதவியிலே யிருமென்றாளே. 68

இருவென்று பூரணமே மைந்தாவென்று
எவ்வுயிரும் ரட்சித்து மிடுககநீர் நடத்தும்
திருவென்றும பெயரிட்டு அழைத்துமல்லோ
திருஷ்டிக்கு மொளிவாயிந் திரசுகம்பெற்று
உருவென்று நானுமே லுயிராய் நின்று
உத்தமனே யோகாதி யோகியாகித்
தருவென்று கருதனையு மவருக்கீந்து
சங்கோடு சக்கரமுங் கொடுத்திட்டாளே. 69

பாரப்பா ருத்திரனும் பிறந்துவந்து
பராபரையே யென்றுசொல்லிப் பணிந்துநிற்க
ஆரப்பா சங்கா ருத்திர னென்றாள்
அவருக்குச் சிகாமணியை யருளிச்செய்தாள்
நேரப்பா மிகைநினைத்தப் போருசைசொன்னாள்
நேசமுடன் வாழ்ந்திருக்க நிலையுஞ்சொன்னாள்
மேரப்பா மேலிட்ட தீபம்போலே
மேதினியிலே நீயிருந்து மேவென்றாளே. 70

மேமென்று ருத்திரனை மைந்தாவென்று
மெய்ஞ்ஞான வித்தைதனை விடுகாவென்றாள்
தாவென்று னனுதினமும் நினைக்கச்சொன்னாள்
சங்காரஞ் செய்யவுத்துப் பாசந்தான
கூவென்றாள் பூரணத்தை நினைந்தேத்தாள்
கோரியே மகாரமென்ற மவுனத்தைத்
ஆவென்றே நிலைதனையு மவனுக்காநாள்
அச்சுதனும் வந்துமிரிப் பணிந்தான்பாரே. 71

கொடுத்திட்டா ளொளிவிலே மாயைதோன்றிக்
குருவான தேவியென்று பேருமிட்டு

அடித்திட்டா னென்மகனே வாவாவென்று
ஆதார மாயிருக்கும் படியாய்நின்று
தடுத்திட்டாள் காரணையை யவர்க்குக்காட்டித்
தானுமே யொன்றுமுறைத் தநுவிலேறி
விடுத்திட்டாள் பூரணமே விஞ்சைநாதா
வேண்டியே விண்ணிலிரு மென்றான்பாரே. 72

பாரப்பா அச்சுதா னந்தநீலா
பச்சைவர்ணம் பூண்டிருந்த பரனேஐயா
ஏரப்பா மகாரமல்லோ வுனக்குப்பீட
மிருந்ததுமுக்கண் மகாரமென்ற மவுனத்தைத்
தேரப்பா சதாகாலந் நினைந்துப்போற்றித்
கேசாதிகேசமெல்லாம் நிறைந்தகன்றனும்
வேரப்பா வெறாய்ப்பாச்சுப் போடாமல்
வேதாந்த பூரணத்தின் விபரங்காணே. 73

காணவது பூரணமே வெளியாய்ப்போகுங்
கருத்தாலே மவுனமதைக் கண்டுகொண்டு
கோணாமல் செல்லமுனக்குச் சூட்சங்காணுஞ்
சொல்லாதே யென்மகனே யென்றுசொல்லிக்
கோணுயல் நிலைதவறிப் போயிடாமற்
கூர்ந்துமனை கொண்டுசுகக் குறியைப்பார்த்து
வானுலகி லுயிரோர்களும நீயாய்நின்று
வந்துயிரை ரட்சித்து மிருமென்றானே. 74

இருமென்ற நகாரமென்ற விஞ்சைதன்னை
யெண்ணியே பூரணத்தி லிருத்தியேயாதிக்
இருபத்தாறுமென்று செபத்தைச்செய்து
சோதிதெரு சுபராபரையை நினைத்துப்போற்றிக்
குருபரன் நகாரமென்ற விஞ்சையாலே
கொடுமையாறு மனமேயா துணகுதித்தேவந்து
உரு[illegible]
யோடிவந்து மகிழ்வுடனே பணிந்தான்பாரே. 75

பாரப்பா வென்மகனே விஞ்சைநாதா
பாணிகலை வாணியென்றும் பரனேயென்றும்
ஆரப்பா மறைநான்குஞ் சொரசதான
அயனுக லோகமெல்லா மருளிர்செய்ய

நேரப்பா வுதித்துவந்த மைந்தா நீயும்
நிறைந்தபரா பரத்தினுட நிலையினின்று
வேரப்பா வேதாந்த வேதவேதா
விஞ்ஞைதனை யுன்றனக்குக் காட்டுவேனே. 76

காட்டுகிறே னண்டபிண்டம் படைத்து நீயுங்
கலந்தெழுந்த வெண்பத்து நான்குயிர்க்கும்
பூட்டுகிறே னவரவர்க்குப் புரிப்புதானும்
புகழ்பெற் றெழுந்த தெய்வமோடு பூதந்தானும்
நாட்டுகிறேன் பூமிநடு மத்திதன்னில்
நடுவாக மேருவென்று நலமுண்டாக
வாட்டுகிறேன் சமுத்திரமுஞ் சகலவித்துப
யானிடரைப் படைத்து நிகழ் வாழ்வாய்பாரே 77

பாரப்பா தகாரமென்ற விஞ்ஞை தன்னைப்
பார்த்துமுன்றன் நிலையறிந்து பதியில்நின்று
ஆரப்பா குடிகாடு பாழ்வீட்டுக்குள்
ஆமப்பா ... பூரணமதி வெறிவிலே நின்று
நேரப்பா நிஷ்டையோடு சமாதியார்ந்து
நின்னிலையும் நின்றுயிருந்த ... கண்டு
வாப்பா மணிவிளக்கை ... கண்டு
பெலவேலோருந்த ... படைத்திருமென்றே. 78

இருமென்றுந் தகாரமென்ற விந்தையாலே
எண்பத்தோனே மறைநான்குஞ் சேயலாக்க
உருவென்றுஞ் செகமெல்லாம் படைக்கலாக
...
தருமென்ற ...
...
குருவென்ற குருபரன் ...
கும்பமென்று ... டுவாயே. 79

கூடுவாய் ...
கோடியுமி ... குறியில் நிற்கும்
ஆடுவாய் ...
ஆம் ... வைக்கும்
நாடுவாய் ...
நந்திகுரு வாசனைப் பேசவைக்கும்

பாடுவாய் பரவெளியைக் கண்டுகண்டு
பாவமதை யகற்றிடுவாய் பாருபாரே. 80

பாரென்றே யிந்தமுறை சொன்னபேச்சு
பழுதில்லை பழுதில்லை மூன்றெழுத்தை
ஆரென்று கேட்டாலுஞ் சொல்லிடாதே
அயன்படைப்புவிதத்தையெல்லாமிது தான்மைந்தா
கூறென்றுங் கூடறிந்து போய்விடாது
குமரிகற்ப மென்றுசொல்லி யிதற்குப்பேராம்
நாரென்று பூவாலே வாசமாச்சு
நகாரத்தின் மகிமையெல்லாம் நாட்டினேனே. 81

நாட்டியே பரமசிவன் றன்னைப்பார்த்து
நானுரைத்தேன் பூரணத்தின் நிலைமைதன்னை
கூட்டியே பரமசிவ னென்னைப்பார்த்து
குருவென்றுஞ் சிவனென்றுங் கூறித்தார்மைந்தா
ஆட்டியே பூரணத்தி டைங்கிளொழ்ந்தேன்
ஆரனென்றுஞ் சிவனென்று மருளச்செய்தேன்
கூட்டியே யென்னை யெடுத்து முகர்ந்துகொண்டு
குமரகுரு பரனென்றே கூறினாரே. 82

கூறியபோ தம்மையோ பரனுஞ் சதாசிவனுங்
குணமாக வந்தவனைக் கூறுமென்றே
மாறியே பரமசிவ னென்னைக்கேட்க
வழுத்தினேன் பாதபரயாள் பதத்தில் நின்று
தேறியே வகாரமென்ற மவுனந்தன்னைச்
செம்மெழுந்து பூரணத்திற் றெளிவாய்வைத்து
ஏற்றியே லம்பட்டதி லவன் ஞானபாதத்தே
யென்மகனே மயேஸ்வரா வென்றாள்பாரே. 83

பாரடா மயேஸ்பரனும் பரையைப்பார்த்துப்
பாதமதில் நமஸ்காரம் பண்ணிநிற்க
ஆரடா செகத்திலுள்ள வுயிர்கட்கெல்லாம்
அண்ட பிண்ட சராசரங்க ளானாவிதின்றும்
தேரடா நடையுடையுஞ் சிவசெந்து
தெளிந்திருந்து லோகாதி லோகமெல்லாம்
ஏரடா நீயிருந்து வாழுமென்றே
யெடுத்துரைத்து மயேஸ்பரனை வாவென்றாளே.

வாவென்றா ளுந்தனுக்கு விஞ்சைதானும்
வகரமென்ற மவுனத்தை வைத்தாளாத்தாள்
ஆவென்றாள் பூரணத்தை யடுக்கச்சொன்னாள்
அதிலடங்கி வாசியென்றே யிருக்கச்சொன்னாள்
கூவென்றாள் மனதடங்கி யறிந்துகொண்டாள்
கூறுகின்ற மனக்கண்ணா லொளியைப்பார்த்துத்
தாவென்று தமர்வாசற் குள்ளேசென்று
சங்கற்ப தாரணையு மானாள்பாரே. 85

பாரப்பா மயேஸ்வரத்தின் கூறுசொன்னேன்
பராபரமாஞ் சதாசிவத்தின் கூறைக்கேளு
ஆரப்பா யகாரமென்ற மவுனந்தன்னை
ஆனந்த மானபரா பரத்திற்சேர்ந்து
நேரப்பா நிலையறிந்து மவுனங்கொண்டு
நிற்கையிலே சதாசிவனு முதிக்கலாச்சு
தேரப்பா சதாசிவனும் பரையின்பாதத்
தெண்டனிட்டுப்பணிந்திடவே யழைத்தாள் காணே

காணடா சதாசிவமே மகனேயென்று
கண்மணியே கருத்தினடு வுதித்தவையா
காணடா லோகாதி லோகமாகத்
தானான யகாரமதை மவுனங்கொண்டு
கோனடா குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்துக்
கூறுவான் பராபரனே யென்றுபோற்றி
தேனடா தேனமுதத் தினமும்பாயச்
சீவநிலை சிவநிலையாய்த் தேறென்றாளே. 87

தேறென்ற தேவிதிருப் பாதம்போற்றித்
தெளிவான யகாரமதைச் சுழினைக்கேற்றி
கூறென்ற கூர்விழியால் மனக்கண்ணாட்டக்
கோடிரவி யொளியுடைய குறியைப்பார்த்து
வேறொன்றும் பேசாமல் வெளியைப்பார்த்து
வெட்டவெளி யாகவுந்தான் விபரமானார்
ஆறொன்று மறியாம லரூபமாகி
யடங்கலுக்குந் தானாகி யிருந்தான்பாரே. 88

பாரடா வாங்கார கோபமாகிப்
பார்தனிலே யனலாகி மாயைதோன்றி

ஆரடா சுழிமுனையி லவர்தானின்று
ஆதியென்றும் அனாதியென்றும் ஏகமானார்
நேரடா விதையறியாத பவக்கோதாளும்
நிஷ்டையிலே யறுவரைநிலைகெட்டாது
ஏரடா யிதையறிந்து பூசைசெய்கால
என்மறைக்கு ஈறகவாய விருந்துதும்பாரே. 89

பாரப்பா இவர்கருட நிலையுஞ்சொல்லப்
பரமசிவன் குன்றே [illegible] பாவம்நீக்கி
ஆரப்பா கு [illegible] ஞ் [illegible] திறமாய
ஆதி [illegible] அருவாயென்றார்
நேரப்பா [illegible]
நிலையா [illegible] மீதில
ஏரப்பா போரிலா [illegible]
பொடி [illegible] கானப்பாரே. 90

பாரப்பா இ [illegible] க்கு
பரிர [illegible] ருந்திசாலலி
ஆரடா அஷ்டாங்க [illegible] காட்டி
பருண [illegible] ருளை காட்டி
வொடா [illegible]
[illegible] ந்தெசாலலிச
சோடா [illegible] த்துச்
[illegible] யக [illegible] நானே. 91

கா [illegible]
[illegible] வேறும்
[illegible]
[illegible] ஞானிகிக
கொ [illegible] ங்க
[illegible] வைக்குப
ஆ [illegible]
[illegible] சே. 92

[illegible]
[illegible] போறல
அ [illegible]
அ [illegible] போக்குக

காச்சென்று காச்சுகட்டா யிந்தயோகம்
காலாந்தக் கனலெழுப்பிச் கொதித்துப்போவான்
வீச்சென்று வீசாகே யிந்தப்பேச்சு
வேதாந்த சாரணையை வெளியிட்டேனே. 93

விட்டகுறை தொட்டகுறை தொடர்ந்தாகூடி
வெட்டவெளி பராபரத்தின் வெளியிற்சென்று
அட்டகிரி பருவதமுங் குலுங்கியாட
ஆறுவரை தான்கடந்தே அகண்டமேவித்
துட்டரணக கருவிகளைக் தொடர்ந்துவெட்டி
துருவனிட சக்கரத்தின் சூட்சங்கண்டு
வட்டமூலை மாதுடைய பாதம்போற்றி
வந்தவாகக்கே பேரின்பங் காணுங்காணே. 94

காணென்று சொல்லிவிட்ட மார்க்கம்போச்சு
கடிகையடா வரைதொடிக்குள் நிலையிற்சென்று
தானென்ற கயிலைமலைச் சார்பிலேறிச்
சந்திரன்றன் பானமதைத் தானேவுண்டு
கோணென்ற திரிகோண முப்பாழ்கண்டிக
கொடியதொரு சிவநிலை தன்னைப்பார்த்தால்
மானென்ற மான்மழுவுந் தரித்தவீசன்
மருவியே யுனதிடத்தில் வருகுவானே. 95

வருகுவா னழுகாச மூட்டியுனை
வருத்தவினை நீக்கியினி வாழ்விப்பானே
தருகுவான் நினைத்தபடி யுனக்கேதைத்தா
சாம்பவியாள் பாதமதைக் கண்ணதிற்காட்டி
யுருகுவா யனுதினமு மெழுகுபோலே
யுரைத்திடுவா யமுனத்தை யுறுதியாக
மருகுவாய மாயைவினை யகன்றுதப்பி
மாருத வாசனையைக் கட்டிக்கலனே. 96

தன்றுவது யாரையென்றால் மைந்தாகேளு
சங்கற்ப மறியாத சமயத்தோரைக்
கள்ளுடனே யபினிறக்குக் கலந்தபோரைக்
கஞ்சாவுங் குடுகுடுக்கை கொண்டபேரை
உளறுடைந்து வாய்பேச்சா லுழன்றபேரை
உத்தமரைத் தூஷித்த வுலகத்தோரை

விள்ளுவது மவுனமதை விட்டபேரை
    வீணரென்று சத்தியமாய்த் தள்ளிப்போடே. 97

போடென்றேன் பொய்கொலைக ளுயிரைகொன்று
    புசித்தவரை யப்புறமே தள்ளுதள்ளு
நாடென்றேன் ரவிமதியை மைந்தா நீயும்
    நாகாக்கள் சாபமெல்லாம் நிவர்த்திசெய்து
தேடென்றேன் தவந்தேடி யோகம்பாரு
    செம்பவளம் போலேதான் நிறமுங்காட்டும்
பாடென்ன பட்டவர்க்குப் பலன்றானுண்டும
    பராபரத்தி னடியினுட பாதந்தானே. 98

தானவனும் நீயிருக்க வேணுமென்றால்
    சத்தியமாய் வாடக்கண திறந்துபாரு
கோனவன்று னீயென்றே அழைப்பாருன்னைக்
    குவலயத்தோ ரடிபணிந்து கூர்ந்துநிற்பார்
வானவர்கோ ளிதையறிந்து பூசைசெய்து
    வல்லையையாள் பாதமதை வணங்கிப்போற்றி
நானவனு மென்றுநீ யன்னையைப்பார்த்து
    நம்மென்று பேசியுந்நா னுடிமேனே. 99

நாடியே லோகாதி லோகமெல்லாம்
    நாதாக்கள் சாபமதால் நாசமாகித்
தேடியே திரிந்தாலுங் குருவைக்காணான்
    சேதைமந்தி ரதைதெரி சிக்கமாட்டான்
ஓடியோ யாலையாதே மக்காள்மக்காள்
    ஒருநாளும் மறவாதே மவுனப்பேச்சைப்
பாடியே திரியாதே யிந்த நாலைப்
    பார்த்துமனக் கண்ணாலே பணிந்துகொள்ளே. 100

கொள்ளடா யானுதின மும் வாடமேவிக
    குறிப்பறிந்து நித்திரையிற் சாய்ந்திட்டாலும்
அல்லடா இடகலையைத் தலைகுழைத்து
    அருளான வாடததி லுறங்கவேணும்
சொலலடா வோரிபோற றாயின்று நீயுஞ்
    சொலலாதே சவம்போலே யிருந்துமைந்தா
வில்லடா விற்பூட்டி யேதத்தியேத்தி
    விஞ்சையென்ற முன்றெழுத்தின் விபரம்பாரே. ()

பாரப்பா வென்னைப்போலே வெளியாய்க்காணும்
பார்தனிலே முனிவோர்கள் சித்தர்சொல்வார்
ஆரப்பா அஷ்டாங்க மார்க்கஞ்சொல்வார்
அருளதங்கு மவுனமணி யார்தான்காண்பார்
நேரப்பா முன்சொன்ன படியேமைந்தா
நினைவிருந்தி நிலைதனிலே நின்றாயானால்
வேரப்பா வேதனுட வெழுத்துந்தோணும
விட்டகுறை தொட்டகுறை தெரியலாச்சே. 102

ஆச்சடா பூரணத்தி னழுகமுண்டு
அப்பனே முப்பாலை யறிந்துபோற்றி
வாச்சடா வெண்சாரை பிடிக்கவென்று
வையகத்தில் மலைகாடு அலைந்தேபோற்றி
மாச்சடா சாரையைத்தான் பிடிந்தோமென்பார்
என்மகனே சாரையிருப் பிடத்தைப்பாரார்
மூச்சடா மூச்சற்ற விடத்தைக்காணார்
முகங்கியமாய்ச் சாரையுட நிலையைக்கேளே. 103

கேளடா மயேந்திரகிரி விருத்தைதனிற்
கிருபையுள்ள குகைவாசல் நாலைந்துண்டு
ஆளடா மயமலையிற் சாரைதானும்
அப்பனே ஐந்தார ஆதிலேயுண்டு
நாளடா வெகுகியமாம் முனிமயக்காவல்
நாசங்க மூர்த்தியுட னடபோயெந்த
வாளடா வழியிலொரு லிங்கந்தோன்றி
வளர்வழியே சாரையுந்தான் வருந்தும்பாரே. 104

பாரப்பா சாரை நாதன் பயமாய்வாங்கி
பக்குவத்த மதியிலே பிடித்துப்பாரு
ஆரப்பா பிடிக்கையிலே பொருந்தியோடும
அடங்காத சாரையுந்தா னறியப்போமோ
நேரப்பா மயேந்திரகிரி யுச்சிமீதில
நிறைந்தெழுந்த சந்திரன்போற் றடாகமுண்டு
தோரப்பா தடாகத்திற் சாரைமைந்தா
சிறந்துகிந்துச் செந்தெழுந்து வந்தவாறே. 105

வாரான சாரையுந்தா னதிலுதிக்கே
வந்துதடா சிவலிங்க வழியிலேமைந்தா

தாரான சாரணையத்தான் விட்டிடாமற்
சாம்பவியாள் பாதமதிற் றயவாய்க்கூடி
நேரான நசியென்றே சாபந்தீர்த்து
நீமகனே முழுவதையு முண்டுதேறி
பேரான பேரின்ப வீடுசென்று
பிசகாம லதிலடங்கிப் பேணிப்பாரே. 106

பாரப்பா சாரையுந்தான் வரும்போதெல்லாம்
பாலகனே நீபிடித்துப் பசியுந்தீர்த்து
ஆரப்பா வுண்ணுவளவு விட்டிடாமல்
அப்பனே அப்யாச மாக்கஞ்செய்து
நேரப்பா நிலையறிந்து குருவைப்போற்றி
நிஷ்டையொடு சமாதியிலே நினைவாய்நின்று
வேரப்பா வேறதென்று நினைந்திடாமல்
விதிவிலகச் சாரையுந்தா னுண்டுதேரே. 107

தேரடா திரிகூடப் பருவதத்திற்
றிருமாலு மயனோடு ருத்ரன்றானும்
ஆரடா மயேஸ்வரனுஞ் சதாசிவனும்
அப்பனே யிராகுவொடு கேதுதானும்
சேரடா மதியோடு ரவியுந்தானும்
தேவியென்னும் பராபரைசிற் பரையாள்மைந்தா
காரடா சித்தரொடு முனிவரெல்லாங்
கலந்திருப்பா ரன்னைவெகு பெரியோர்பாரே. 108

பாரப்பா அம்பலையில் முளைத்தபூடு
பராபரையாள் சாபமதற பாழாய்ப்போச்சு
ஆரப்பா அதினடுவே விருட்சஜாதி
யாகாய மளாவியடா வளந்துநிற்கும்
நேரப்பா விருட்சத்திற் பணூர்தானைந்து
நிலையான பூவைந்து காய்தான்மூன்று
நேரப்பா நிதங்காய்க்கும் நிதப்பழுக்குஞ்
செஞ்சுடர்போ லுதித்திருக்கும் பழந்தான்காணே.

காணடா அம்பரத்தின் பெயரைக்கேளு
கருவான கருநெலலி யதற்குப்பேரு
தானடா நிதப்பழுத்து விழும்போதெல்லாந்
தற்பரையாள் சாபமதை நிவர்த்திசெய்து

கோணடா மசியென்றே வோதிமைந்தா
குருவான கேசிகனை மனதிற்கொண்டு
நாணடா அப்படியே யுண்டுகேற
நமனுடைய காட்டமெல்லாம் நாசமாச்சே. 110

ஆர்சடா கருநெல்லி மரக்கை மைந்தா
ஆரறிவா ருலகத்தி லறியமாட்டார்
மூச்சடா நற்கனியை விட்டிடாமல்
முழுவதையுங் கொண்டுவிடு முத்தியாக
ஏர்சடா சொல்லவில்லை யிந்தப்பேச்சு
எட்டிரண்டு மிதையன்றி வேறேயுண்டோ
காச்சடா காயத்திரு முன்னைப்பாரு
கண்டுகண்டு மனந்தேறி யறிவில்நில்லே. 111

நில்லடா வாலைசிவ காமியாகி
நிறைந்தபரா பரையாடான் சிவந்தமேனி
அல்லடா சாதியவள் முதலாய் நின்றாள்
ஆக்காளை நீயடுத்தே யவளைப்போற்றிச்
சொல்லடா சிவநமசி வாயவென்று
செபித்துமவளை நாகப்பூங் காணில்விட்டு
அல்லடா பூரமொடு கூடச்சேர்க்கே
ஆதியப்பு மனாதியப்பு மதிலேசேரே. 112

சேரடா வங்குரிங்கு என்றேவாங்கிச்
சிறந்தெழுந்த பவிநாசி மேலை வைத்துப்பாரு
ஆரடா முப்பூவின் கண்ணாமிட்டு
அப்புகாரக்கட்டுரச் செந்தூரமிட்டு
நேரடா வைத்திடவே மைந்தாகேளு
நிலையான ரவிபோல காந்திரீறும்
பாரடா யிதையெடுத்து பணமபணணி
யீஸ்வரியா ளொகசிய சக்தி லெடுத்துவையே. 113

வையப்பா அறுஇவஸ்து விந்துதான் மைந்தா
வாலைக்கு மிதுவலலோ வைக்கவே ணும்
செய்யப்பா சோப சாரமாகச்
சிவன்காலை யுந்தனுக்குத் தெரியப்பாரு
மெய்யப்பா வுங்களுக்கா யுரித்துச் சொன்னேன்
மேலாறு நலந்தனிலே மேவிக்கொள்வாய்

பொய்யப்பா சொல்லவில்லை வாமபூசை
பொறியைந்து மொன்றாகும் புகழ்ந்துபாரே. 114

பாரடா வெண்சாரை யுண்ணும்போதும்
பாலகனே கருநெல்லி யருந்தும்போதும்
ஆரடா நாகமதை யெடுத்து நீயும்
அப்பனே பணவிடைதா னரையேகொள்ளு
ஏரடா பதின்மூன்று வருடமைந்தா
இடைவிடா திம்மூன்றை யுண்டாயானால்
வேரடா வினையகலும் பாவம்போகும்
விஞ்சையெனு மூன்றெழுத்தை விரும்பிப்பாரே.()

பாரப்பா முப்பாலு மிதுவாமைந்தா
பாசக்தி கைவசமா யிற்குள்ளாச்சு
ஆரப்பா முப்பாலு முண்ணும்போது
அப்பனே கடுகொடுநல் வெண்ணெய்யாக
வேரப்பா அறுவளவு சேர்ந்தபோது
வீறாக வுன்னுடம்பில் வெடித்துப்போச்சு
தேரப்பா அறுவளவை படிபோந்தனுஞ்
சேர்ந்திட்டா லகுதந்திரக்க வகைதான்காணே. ()

காணடா பாஷாணஞ் சௌரிவாங்கிக்
கருத்துவைந்து வராகனிடை திருத்துமைந்தா
காணடா அறுவளவை யுண்டாயானாற்
சடமழிந்து போகாது சப்பாணைநயா
நாணடா அப்படியே யுண்டேனைமைந்தா
நசிமரியென் றேசொல்லி நாட்டப்பார்த்துக்
கோணடா கோளிருக்கு மிடமுங்காட்டி
குஞ்சரத்தேத யஞ்சலெனது கூடிமெனனே. 117

கூடியே முப்பாலு முண்ணும்போது
குணமான அன்னமுண்ணுங் குறியைக்கேளு
நாடியே பச்சரிசி படியரைக்கால்
நலப்பாசிப் பயிறுபடி யதுபோதசேர்த்துத்
தேடியே யாவின்பால் படிதானென்று
சிறந்தெழுந்த பாலிலே யரிசிவிட்டு
ஓடியலை யாமற்சர்க் கரையுஞ்சேர்ந்து
ஒருபோதாய் நிக்கூந்தா னுண்டுகொள்ளே. 118

கொள்ளவே ஆவின்நெய் பலந்தானென்று
கூட்டுவாய் பூரணத்தின் குறியைநாடிச்
செல்லவே போகாது இந்தப்பேச்சு
சூட்சநிலை சொரூபநிலை தொடர்ந்து காட்டும்
அல்லவே போகாதென் றேநீதானும்
அலையாதே யலையாதே ஐயாகேளு
மெள்ளவே பூரணத்தை யடுக்கநீயும்
மேதினியார் தான்பணிவார் மேவிப்பாரே. 119

வாரப்பா பரமசிவ னென்னைக்கேட்கப்
பராபரையாள் கிருபையினா லவரைப்பார்த்து
ஆரப்பா மூப்பாலின் மகிமைதன்னை
அதிசயமா யென்றுசொல்லி யறிந்துகேட்டு
நேரப்பா யிதையன்றி வேறேகற்பம்
நிலையாது தேகத்தில் நிறாகதொட்டாது
தேரப்பா சூட்சகற்பச் சுழினைவீடு
திறக்குமே யிம்மென்றே சுழினைக்கேற்றே. 120

ஏற்றுவது வாசிமனோன் மணியாள்தேவி
இருதயமே யிவ்விருந்தே யெட்டிரண்டாய்ச
சாற்றுமொரு விஞ்சையொனு மூன்றெழுத்துந்
தற்பரத்தைத் தாவியத்தற் கப்பாலமேவு
மாற்றுமொன்று மதிகமடா வேகமாக்கி
மனோன்மணியாள கற்பு நிலை மருவிச்சொல்வாள்
போற்றும்நிலை யறியாத சவுங்கள்கன்னைப்
புழுக்குழியிற் றள்ளியுந்தான் போக்குவாயே. 121

போக்கோடே பேறாதற்கு அஷ்டகர்மப்
பூரணியே கபாலிதிரி சூலியென்று
வாக்கோடே மனப்புத்தி யறிவாஞ்சித்தம்
வாய்வேக சாரணையில் வைத்துப்போற்றித்
தாக்கோடே அஷ்டகர்மங் கருவினாலே
சண்ணுமடா அறுபத்து நாலுசித்தும்
போக்கோடே செய்பாகங் கைபாகங்கள்
புத்திரனே தவறாமற் செய்துகொள்ளே. 122

கொள்ளடா திறஞ்சிவப்பாஞ் சிவந்தகன்னி
கொங்கையின்றன் றன்னிடத்தில் மைந்தாநீயுந்

செல்லடா அவளிடத்தி லருகேசென்று
செப்படா பசியென்றே அவளைப்பார்த்து
அல்லடா லெட்சமுரு வோதுவோது
அப்பனே தலைபிண்ட மாறுமைந்தா
கொல்லடா நிறையஞ்சு மாதந்கன்னிற
கொடியதொரு பிண்டமுந்தான் விழுகும்பாரே. ()

பாரப்பா அவள்முகத்தை நீதான்பார்த்து
பாலகனே நசியென்றே யோதிப்போடு
ஆரப்பா அவள்தனக்குப் பிசகேயில்லை
அலலடா லவளிறந்து போவாள்சொன்னேன்
நேரப்பா பிண்டமதை யெடுத்துவந்து
நிமலியுட அக்ஷரத்தை நீதானோதி
ஏரப்பா பாண்டத்திற பிண்டந்தன்னை
யெடுத்துவைத்துச் சூடனைத்து பலந்தான்மூடே ()

போடப்பா பாண்டத்திற் றவாரமிட்டுப்
புத்திரனே சட்டிமேற சட்டி வைத்து
நாட்டப்பா மணலில செய்துமைந்தா
நடுவணையைச் சுத்திசெய்து ரம்யென்றோதிக
கூடப்பா குழியிலிட்டுக் கனையமூட்டிக
குருவான கணபதிக்குப் பூசைசெய்து
ஆடப்பா தில்லையைத்தான் மைந்தாபார்த்து
அரகர கணபதியென் றருளைப்போற்றே 125

போற்றியே பூரணியை மனத்துள்வைத்துப்
புவனைதிரி புரையாட்குப் பூசைசெய்து
ஏற்றியே பாண்டத்தை யெடுத்துமைந்தா
என்மகனே ளாறவைத்தெ வரியைப்போற்றிச
சாற்றியே தைலமதை யெடுத்துக்கொண்டு
சவாதுவிட்டுப புனுகொடுகா ரஜையேசெய்து
வாயுத்தியே பதனமாய் வைத்துக்கொண்டு
வையகத்தில வாதமொடு வைத்தியம்பாரே. 126

பாரப்பா அஷ்ட காய மிதற்குளாச்சு
பாலகனே ஐங்காயக கருவிதாச்சு
நேரப்பா அஞ்சனங்க ளிதற்குளாச்சு
நிலையான மைறபாவித்தை யிதற்குளாச்சு

தேரப்பா மோடிவித்தை யிதற்குள்ளாச்சு
சிதம்பரத்தில் சக்கரமுஞ் சித்தியாச்சு
வேரப்பா வீணாகத் திரிந்திடாமல்
விதியறிந்து மதியறிந்து பூசைபண்ணே. 127

பண்ணுவது பூரணத்தை நீதான்பார்த்து
பாலகனே கடுகையுந்தான் பதனஞ்செய்து
எண்ணுவது பஞ்சசத்தி வாலையென்றே
ஏழையைப்போல் வாய்பேசா திருந்துகொண்டு
முன்னுரைத்த தைலமதைக் கவனமாக
மூடியே பீங்கானி லிட்டுவைத்துக
கண்ணுமனக் கண்ணறிந்து மைந்தா நீயுங்
கருமானத் தைலமின்னங் காட்டுவேனே. 128

காட்டுகிறேன் தலைப்பிண்ட மூன்றுதிங்கட்
கன்னியர்க டன்னிடத்திற் சைகையாக
நாட்டுகிறேன் முன்சொன்ன தியானஞ்செய்து
நாரணியே பூரணியே யென்றுமைந்தா
சூட்டுகிறேன் சுழிமுனையில் மனக்கண்ணாட்டிச்
சுருதிபர வெளியெனவே மனதிறங்கி
மூட்டுகிறேன் பிண்டமதைப் பொதிந்துவைத்து
முன்சொன்ன படிபோலப் பானஞ்செய்யே. 129

செய்யப்பா பராபரைக்குப் பூசைசெய்து
சிந்தையுடன் தைலமதை யெரித்துதீயுஞ்
ஐயப்பா கிலியுமென்று சவ்வென்றோதி
யானந்தமா பொங்கலிட வருளேகொண்டு
பொய்யப்பா போகாது தைலந்தன்னைப்
புத்திரனே பீங்கானி லடைத்துக்கொண்டு
மெய்யப்பா கடுகையுந்தான் பதனம்பண்ணி
மேதினியிற் சித்துவிளை யாடுவாயே. 130

ஆடுவது மஷ்டகர்ம வித்தைக்கெல்லாம்
அப்பனே இப்பிண்ட மதிகமாகும்
நாடுவது வைத்தியத்திற் சிதுவேயாகும்
நலமான வாதமெல்லாங் கொள்ளையாகும்
மூடுவது சுழிமுனையைப் பார்த்தேபோது [ன்
சொல்லாதே தைலமதைச் சொன்னேன்சொன்னே

நாடுவது குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்து
நலமான அஷ்டகர்மம் நாடிச்செய்யே.

செய்யப்பா இன்னமொரு கருவுஞ்சொல்வேன்
திரணமெழுந்த தலைப்பிண்ட மதிகமப்பா
மெய்யப்பா திங்க ளாந்தான் பத்துமாகி
மேலான நிறைபிண்டஞ் சமூலம்வாங்கி
வையப்பா முன்சொன்ன படிபோலத்தில
மைந்தனே கூடமொரு பலந்தான்பத்து
பொய்யப்பா போகாமற் சாபந்தீர்த்துப்
புத்திரனே நலமாகப் பிறக்கக்கொள்ளே.

கொள்ளடா கைலப்பிங் காளிவிட்டுக்
கூட்டியே சவாதுடனே புனுகுஞ்சேர்த்து
அள்ளடா கடுகுதன்னைப் பதனம்பண்ணி
யாக்கொட்டுப் வடுகனுக்குப் பூசைபண்ணி
உள்ளடா தன்னையறிந்து குடசங்கணைடு
ஒளியான மூச்சுடரை யொன்றாய்ப்போற்றித்
துள்ளடா நாலதாரியா நிந்தகன்னை
சொல்லாத மந்திரத்தா லறிந்துபாரே.

பாரப்பா கேசரியை யடுத்தடுத்துப்
பாருலகில் அஷ்டகாமஞ் செய்ய நிறந்து
ஆரப்பா கேசரியை யாருக்குழந்தான்
ஆயனென்று நாரணனும் பிரமன்றானும்
நேரப்பா வடிபணிந்து வணங்கிநிற்பார்
நிலையான சகாரத்தை நிறுத்தவென்றால்
தேரப்பா அறுகோண மிட்டுடைத்தா
தெளிவான புகைகோண மதுவுமானதே.

சாத்தடா சூலமிட்டு விந்துவிட்டுச்
சத்தியமாய் ஓங்கார மிடையாக
ஏத்தடா சூலவமாகக் கெல்லையைத்தா
இட்டுவாய் ஓங்கார மின்பமாக
வாழ்த்தடா முக்கோணத் துள்ளேநாளும்
வைத்திடுவாய் ஸ்ரீயென்று வணங்கிநீயும்
போற்றடா கிலியுமென்று கூட்டவைத்து
பூரணமாய் ஓம் நமசி வாயந்தானே.

தானென்ற வில்லெழுத்தை யறுகோணத்திற்
றவமும விட்டிடுவாய் சத்யமாகக்
கோனென்ற வரைவரைக்கு மொவ்வொன்றாகக்
குவித்திடுவாய் நிலைதனிலே விந்துமைந்தா
தேனென்ற ஐயுமொடு கிலியுமென்றே
செபித்திடுவாய் கோணத்தி னிடையில்வைத்து
நானென்று சொல்லுகிறே னைம்பத்தொன்று
லக்கமிட்டுச் சக்கரத்தில் நாட்டுவாயே. 136

நாட்டியே வரைபுகுந்த வெழுத்துகளெல்லாம்
நடுவில்வைத்து ஓங்காரஞ் சுற்றிகட்டிப்
பூட்டியே சொர்ணமதாற் றகடுசெய்து
புதகிரனே சகாரத்தை வரைந்துகட்டிக்
கூட்டியே சந்தனத்தாற் பலகைசெய்து
கூறுவாய் பலகையிலே குமருமிட்டுச்
சூட்டியே பலகையிலே தகடுவைத்துச்
சொல்லுகிறே னோங்காரக் கருவைப்பூசே. 137

பூசியே செவ்வரளிப் புஷ்பம் வாங்கிப்
பூரணியே யென்றுமன துறுதியாகத்
தேசிமா சேகரியே தாயேயென்று
தினந்தோறு மந்திரத்தைச் செபித்துமைந்தா
பேசியே திரியாமல் பொம்மைவைத்துப்
பேரான மாமிசமும் வடைதேன்பாலும்
வாசியே மனதடங்க அன்னம்வைத்து
மாங்கனியோ வெற்கடலை பாசிப்பய்வையே. 138

வையப்பா தேங்காயும் பலிநானிட்டு
வல்லான பராபரத்தை வணங்கிப்போற்றி
மெய்யப்பா சவாதோடு புனுகுஞ்சாற்றி
மேலான சந்தனமுங் கரைத்துப்பூசி
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை நாதப்பம்
போற்றிடுவாய் கைமுறையாய்ப் புருவமேலி
ஐயப்பா கிலியுமென்று ஸ்ரீயுங்கூட்டி
யடங்காத வோங்காரஞ் சேருசேரே. 139

சோடா மசியென்றும் நசியே நான் [து
சோந்தொன்றாய்க் கூட்டியுந்நான் தியானஞ்சொ

ஆரடா லட்சமுரு வுடுக்கவோதில்
அப்பனே அவள்வந்து யெதிரேநிற்பாள்
நேரடா வுனைப்பாரு பயந்திடாதே
நின்றிடுவாய் பூரணத்தின் நிலைமையைப்பார்த்து
வேரடா மனம்வேறாய் நினைக்காயானால்
வெடித்திடுமே சிரசிரண்டாய் வெடிக்குந்தானே. ()

தானென்ற கேசரியாள் சித்தியானாற்
சகலசித்தும் விளையாடித் தன்னைக்காட்டும்
தேனென்ற அஷ்டகர்ம மெல்லாமாடுஞ்
செகமாயை சிவமாயை யெல்லாஞ்செய்வாய்
ஊனென்ற ரவிமதியு முன்னைக்கண்டா
லோடுமடா ரவிமதியு மொழிந்துபோகும்
கோனென்ற குருவருளா லறிந்து நீயுங்
குணமான விந்தவித்தை செய்துபாரே. 141

பாரப்பா பூதமொடு கணங்களோடு
பார்தனிலே காடுபுலி பணிந்து நிற்கும்
ஆரப்பா வரசரெல்லாம பணிவார்கண்டாய்
ஆயிழையா ருன்னைக்கண்டால் மயங்கிவீழ்வார்
சேரப்பா வுன்வாக்கால் சொன்னதெல்லாம்
செநதியாய்ப் பற்றுமடா தெளிவாய்மைந்தா
கூடப்பா வகத்தியமா முனியேனையா
கூறுகிறே னுனக்காக்க குறியைக்கேளே. 142

கேளடா அந்தமுறை சொல்வாரப்பா
கிருபையுட னின்னமொரு சகசாந்தான்
ஆளடா மனோன்மணியைப் பூசைபண்ண
அப்பனே வெங்கோண மிட்டுமைந்தா
வாளடா விருவிளையாம் வாசலதானகு
மைந்தனை சூலமிட்டோங் காரங்கட்டித்
தேனடா பிரமனுருத திரன்மாலுஞ்
செப்புகிறேன் சதாசிவத்தின் கூறுதானே. 143

காளென்ற மயேஸ்வரனு மிவர்கடன்னைச்
சாற்றுடா வரையினடுக் குள்ளேமைந்தா
தேனென்ற பஞ்சகர்த்தி யெழுத்தைநாட்டித்
தெளிவான வசுக்களையு மருகேவைத்துக்

கோனென்ற கணேசனும்வல் லபையுமாகக்
குறியடா கீழ்வாசல் தன்னில்வைத்து
நானென்று சொல்லாமல் வைத்துப்போற்றி
நாதாந்தப் பூரணத்தை மனதிற்றங்கே. 144

தங்கியே வடவாசல் வடுகன்றன்னைக்
கவருமல் வைத்திடுதற் பரத்தைப்போற்றி
அங்கியே யெழுப்பியடா தென்வாசற்கி
ழடங்கலுகும் மெளனயிருக்கி யருளைப்போற்றி
மயங்கியே போகாமல மேலவாசற்கீழ்
மாருத துவாரபா லகரைவைத்துப்
பங்கியே பராபரையா ளிருப்பதென்று
பாரடா வாலைபஞ்சாட் சரமும்போடே. 145

போடென்று சொன்னபடி பிதுங்கொட்டாமற்
போற்றடா செவ்வரளிப் புட்பத்தாலே
நாடென்று சொர்ணமதாற் றகடுசெய்து
நலமான சக்கரத்தை வரைந்துகட்டிக்
கூடென்றேன் பர்சரிபி யாலேமைந்தா
குருவான பீடமென்று குறியாக்காட்டிக
தேடென்று தேடுமஞ்ஞன் மணியாளவாலை
சித்தியா யிருப்பதற்கு வகைதான்கேளே. 146

கேளப்பா இளக்கமதோ வைம்பகதொன்று
கிருமையுடன் வராவிலேதான யாரிப்போடு
ஆளப்பா வைங்காயத் தகட்டிற்பூசி
அம்பைபரா சத்திமஞ்ஞன் மணியேயென்று
வாழப்பா அட்சரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
மைந்தனே பீடத்திற் றெற்பைசாற்றி
பாழபா போகாமல மஞ்சணீரால்
பாலகனே சவாதையுந்தான் கரைத்துக்கொள்ளே

கொள்ளடா சந்தனமும் புனுகுஞ்சேர்த்துக்
குருவான பீடமதிற் குழையாய்ச்சாத்தி
அல்லடா நசியென்று சாபநீக்கி
ஆதாரந் தனைப்பார்த்தவ் வருளைப்போற்றிச்
சொல்லடா கும்பநிறை கும்பம்வைத்துச்
சொகுசான தேங்காயு மேலேசாத்திச

சொல்லடா சிவாநந்தி குருவாமொன்று
சேரடா பூரணத்திற் றெளிந்துபாரே. 148

பாரடா தூடமொடு தீபம்வைத்துப்
பாலகனே பாணமுந்தான் கூடவைத்து
ஆரடா கனிவர்க்கம் வடைகள்வைத்து
அப்பனே தேங்காயைப் பலிதானிட்டு
நேரடா விளநீருந் திறந்துவைத்து
நேசமுட னெலுமிச்சங் கனியுஞ்சாத்தித்
தேரடா சக்கரத்திற் புட்பஞ்சாத்தித்
தெளிவான பாத்திரங்கள் மூன்னேவையே. 149

வையப்பா பாத்திரங்கள் பனிரண்டாகும்
வஸ்துவிட்டுப் பாத்திரத்திற் றேனும்வைத்துச்
செய்யப்பா சர்க்கரையும் பாலுமிட்டுத்
தெளிவான ரசங்களையுங் கூடச்சேர்த்துப்
பொய்யப்பா போகாமல் மைந்தாமைந்தா
பூரணிக்கும் பரமானம் புகழ்ந்துவைத்து
மெய்யப்பா தர்ப்பணங்க ளனேகஞ்செய்து
மேலான லாடபதில் விரும்பிநில்லே. 150

நில்லடா பொரிகறியோ டன்னம்வைத்து
நிலையடா யாமிசபூங் கூடவைத்து
அல்லடா அண்ட மூந்தான் பாதிவைத்தே
யப்பனே யவல்பயறு கடலைவைத்துச்
செல்லடா சிவகாமி தேவியென்று
செலுத்தடா மனோன்மணியே தாயேயென்று
சொல்லடா அபமென்று கிலியோன்றோதிச்
சொற்பெரிய ஐயுமென்று தொழுதுபாரே. 151

பாரப்பா சிங்குவங்கு என்றேசேர்த்துப்
பாலகனே பரியெனவே பதியில்நின்று
சேரப்பா லட்சமுருத் தெளிந்தேதேயோதித்
தெவிட்ட நிலையறிந்து தீக்கம்பெற்று
வேரப்பா வெறுப்பிலிககா யலைந்திடாம
விந்துவெட்டத் தனையறிந்து விரும்பியோதி
ஏரப்பா சதாகாலம் நின்றுமைந்தா
இருதயாத்தை நீநினைந்தே யெண்ணிப்போற்றே.

போற்றிடவே மனோன்மணியை மைந்தாமைந்தா
புவனமெல்லாந் தானடுங்க வருகுவாளாம்
ஏற்றிடவே நினைத்து பகரிடாத
இவள்மோசம் பொல்லாது சொன்னேனப்பா
சாற்றிடவே அவள்வருகும் வேறொதன்னிற்
றுறனையா யிம்மென்று நரிதகேயோதி
யாழ்ந்திடவே குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்து
வணங்குவாய் சொன்னபடி கேட்பார்பாரே. 153

பாரப்பா விவள்கிருபை பெற்றுமைந்தா
பராபரையா ளென்றுசொல்லிப் பணிந்துபோற்றி
ஆரப்பா அஷ்டகாம விதைக்கெல்லாம்
ஆத்தாளுங்கொடுமையடா பொல்லாள்பொல்லாள்
ஏரப்பா இவளுடைய மாயைதானும்
எமனையும் விரட்டிந்தான் பிடித்தேகொள்ளு
தேரப்பா பூரணம் பிரமருத்திரன்
தெளிவான மால்தானும் வணங்குவானே. 154

வணங்குவார் தேவர்களும் அழைத்தபோது
வந்திடுவாள் சொன்னபடி பணிவேனென்பாள்
இணங்காத பேர்களையு மிணங்கச்செய்வாள்
எவ்வுயிரு மினைக்கண்டாற் பணியுங்கண்டாய்
கணங்கோடி யீந்தாலுஞ் சொல்லிடாதே
தலைதெறித்துப் போயிடுவாய் சத்யஞ்சத்யம்
துணங்கெட்ட பேர்தனக்குஞ் சித்தியில்லை
குருவான பராபரையா ளென்றுபோற்றே. 155

போற்றடா தோலாசை நினைத்தபோது
புழுக்குழியி லேவிழுந்து பொசுங்கிப்போவாய்
ஆத்தாடகுச் சரிப்போடா இதப்பேச்சு
அழிகுழியை நினைத்தாலு மழிந்துபோவாய்
கூத்தாடித் திரியாதே குருவைப்போற்று
கூடமொன்று நினையாதே குழியைப்பாரு
பார்த்தாலும் பாழுண்டோ பாவிகோலம்
பாதகர்க்குக் கிடைக்குமோ பாருபாரே. 156

பாரப்பா ஜெகசால மாகுந்தாயைப்
பாரிலறி வாரோபழி காரிதன்னை

ஆரப்பா அத்தாலு மனதடங்கி
ஆசையற்று ரோசமற்று அருளைப்போற்றி
நேரப்பா நின்றநிலை தன்னைப்பார்த்து
நிலையான பூரணத்தை நினைவாய்க்கொண்டு
தேரப்பா தேட்கொடுக்காங் கொடுக்கா நதேளைத்
தேளென்று நீயறிந்து திறமாய் நில்லே. 157

நில்லடா ஒருமனதாய் நினைவிற்சாற்றி
நிற்கையிலே நின்வசமே அவளுமாவாள்
அல்லடா அஷ்டாங்க முடிவுஞ்சொல்வாள்
ஆறுவரை யீதென்றே பருளிச்சொல்வாள்
சொல்லடா வாதநிலை வைத்யஞ்சொல்வாள்
சொல்லாத மவுனமெல்லாந் துடியாய்ச்சொல்வாள்
வில்லடா வினைதீர்ப்பாள் வியாதிதீர்ப்பாள்
வேண்டியதெல் லாங்கொடுத்து விடுகுவாளே. 158

விடுகுவாள் விஞ்சையென்ற மவுனத்தாலே
வேதாவின் விதியுமுதற் பிழைதானுகும்
கடுகளவு நேரமடா மனக்கண்ணூட்டிக்
கருந்தொன்றாய்க் கபாலியென்று நினைத்திரானுற்
றொடுகுறிபோல் நினைத்தபாடெல்லாங்காட்டுத்
தொந்தோமெனச் சிலம்பொலியுங் காதிற்கேட்கும்
படுவினையு மற்றுமினிப் பறந்துபோகும்
பார்தனிலே சகலசித்து யாடலாமே. 159

ஆடலா மறிவாலே அறிவைக்கண்டு
அடங்காத பாணமுதகா னமுதங்கொண்டு
கூடலா மனோன்மணியே வாவாவென்று
துலங்கலாந் தேகசித்தி யானல்மைத்தா
நாடெலாந் தேசமெங்கு மலைந்திட்டாலும்
நலமான காடுமலை யேறினாலும்
வீடெலாந் தெய்வமென்று பணித்திட்டாலும்
விஞ்சை தனை யறியாதார் வீணர்தானே. 160

தானென்று வாய்மதங்கள் பேசிப்பேசித்
தயர்வாசற் குள்ளிருக்காச் சவங்கடன்னை
மானென்று கேளாதே யெதிர் நில்லாதே
ஈஸ்வரியாள் பாதமதை மறந்திடாதே

வாமென்ற வையகத்தைப் பழித்திடாதே
வாய்மதங்கள் பேசியடா அழிந்திடாதே
கோமென்ற குருவருளை மறந்திடாதே
குவலயந்தி லலையாதே கூர்ந்துபாரே. 161

பாரப்பா ஜெகசால ஞானியோர்கள்
பசிபொறுக்க மாட்டாமற் புரட்டுப்பேசி
ஆரப்பா வேடங்கள் தரித்துக்கொண்டு
அவன்காலிற் குறட்டிட்டே யலைவான்பாவி
நேரப்பா நேர்நிலையு மறியாதகோசி
நிலையான பராசக்தி பூசையென்று
கோடப்பா சத்தியமாய்ப் புரட்டும்பேசித்
தெளிவான சித்தன்போற் றிரிவான்காணே. 162

காணப்பா வாசிநிலை காட்டிச்சொல்லு
கந்துலய திரவியுடைய கருணைகேளு
தானடா முற்றுநிலை காட்டிச்சொல்லு
பாதனையுந் நாதனையுஞ் சாற்றச்சொல்லு
கோனப்பா குருநிலையை தெரியக்கேளு
குலதெய்வ மென்றென்று குறித்துக்கேளு
நானடா சொன்னிருக்கு மிடங்காண்கேளு
வில்லாட்டமாற பல் லுதிர மொழுக்குத்தன்னை. 163

நன்மடா மாயைகளை மறந்துகளைந்து
நவக்கோடாரக்கண்ணாக்காற் றுபுத்துக்கொள்ளு
சொல்லடா வெறும்பேச்சுப் பேசிடாதே
சொந்தமாய்ப் பாதகமிட்டு இந்தப்பூசை
அல்லடா சுப்பிரமணியுஞ் சித்தியாவார்
அருளான அருள்மகத்து முன்றாந் தாரகுரு
கல்லான கலை யறுந்து திரிந்திடாதே
கருத்துநிலை தப்பாதே கருவைப்பாரே. 164

பாரப்பா அஞ்ஞானக் கூரியாகேளு
பாலகனே சொப்பனத்தின் விழிவைவாங்கு
ஆரப்பா சோமகப்பிக்குஞ்சேரு
அப்பனே கருப்பூவைப் பிக்குஞ்சேரு
நேரப்பா நிலைக்கானைப் பித்துஞ்சேரு
நிலையான பஞ்சாதிப் பிக்குஞ்சேரு

சேரப்பா அளிஞ்சிவிரைக் காந்தஞ்சேரு
செம்பருத்திப் பூவினுட சாருவாங்கே. 165

வாங்கடா மத்தஞ்சார் பச்சைப்பாம்பு
வகையான முறைமசக்கிச சாருங்கூட்டித்
தாங்கடா மின்னட்டான் பூச்சிசேரு
தவறாதே கேசரியின் வித்துஞ்சேரு
ஓங்கடா அவுரிச்சாரகனுலாட்டி
யுத்தமனே சரியிடையா யெல்லாஞ்சேர்த்து
பாங்கடா பன்னிரண்டு சாமமட்டும்
பாலகனே அறைத்திடுவாய் பதியைப்பார்த்தே. ()

பார்த்தடா வுருண்டைசெய்து வுலறவைத்துப்
பாதரசத்தின் சாபமெல்லா நிவர்த்திசெய்து
போத்தடா ஐங்காயத் தைலஞ்சேரு
புத்திரனே முககடுகு கூடசேரு
ஏத்தடா நிறைபிணைத் தைலஞ்சேரு
என்மகனே மூன்றுதிங்கட் டைலமுஞ்சேரு
வாத்தடா வுருண்டையிலே தைலம்விட்டு
வளமாக மூன்போலே யறைத்துக்கொள்ளே. 167

கொள்ளடா அறைத்ததையும் வழித்துவைத்துக்
கூறுகிறேன் சவாதோடு புனுகுஞ்சேர்த்து
அள்ளடா சிமிழிலடைத்துப் பதனம்பண்ணி
யாதகாட்கும் வடுகனுக்குப் பூசைசெய்து
சொல்லடா அஞ்சனதேவியென்றே
ஜெபம்பண்ணி லட்சமுருத் திடமாய்நின்று
சொல்லடா நசிமசியென் றுதப்பாதோதித்
துடுக்கான கிலியுமென்றே சொல்லுவாயே 168

சொல்லென்றன் றேவிதனை நீயேத்துப்போற்றி
துரியமனதைப் பாதத் துபசரித்துக் கொடாதுள
நில்லென்றேன் றேவிதனை நீயேத்துப்போற்றி
நீமகனே அறுவகையு மடமையாங்கே
கொல்லென்றேன் பூதமொடு கணங்களெல்லாம்
கூத்தாடிக் குதித்துமே நீ துதிமேவிடும்
அல்லென்று வினைபோகும் கொடியபாவம்
அகலுமே அருள்தனதி னருமையாமே. 169

பாரப்பா அஞ்சனத்தைக் கையிலிட்டுப்
பாதாள மூடுருவப் பார்க்காயானால்
ஆரப்பா பாதாள மூடுருவிக்காணும்
அடங்காத சேடனுட முனியுங்காணும்
நேரப்பா பூதமொடு கணங்கடோணும்
நிலையான தேவரொடு முடியுங்காணும்
பேரப்பா வெனைப்போலே சொல்வாருண்டோ
பேசாத பூரணத்தைப் பேணிக்கொள்ளே. 170

கொள்ளடா பூரணத்தை நினைவாய்ப்பார்த்து
கொடியசொரு அஞ்சனத்தைக் கொடுத்திடாதே
அள்ளடா வெனைப்போலே சொல்வாரில்லை
அடங்காத அஞ்சனத்தி னருமைதன்னைத்
துள்ளடா வாயாலே சொல்லப்போமோ
தோஷமொருப் பாவமொருந் துன்பமாகும்
விள்ளடா வெறுவாயை மென்றிடாதே
வேதாந்த தற்பரத்தை விரும்பிப்பாரே. 171

பாரப்பா சுவனம்வைத் துப்பார்த்திநின்று
பஞ்சசுத்தி நாதாக்களைப் பழகத்செய்து
ஆரப்பா ஆனந்த பரநிலையாய
யம்பலவர் தன்னையுங்கா ணடித்துக்காத்து
நேரப்பா அறுபத்து நால்குறித்தும்
நினைத்ததெல்லாங் கைவசமாய் நிற்கும்பாரு
வேரப்பா மனதடங்கி யறிவினின்று
வித்தையென்ற முன்றமுக்கை விரும்பிக்காணே.

காணடா வித்தைநிலை யறியப்பாவி
கடைகெட்ட பாடகர் கனலையாகி
தாணடா வித்தைநிலை பரிக்காமல்
நாகாகம விளைவோசம வாங்கினார்கள்
வீணடா திரியாமல் வித்தையாரு
வெளியிலேபாரு வெளிகாணும் வெளியாயடைந்தா
கோணடா துறவாசற் குருவேறவா
குறிபார்த்து நிலைபார்த்துக் குறியொன்றேரே. 173

குறிவெறியாக் குறிகுள்ளே காகந்தோன்றிக்
கொண்டாடா சராசரங்க ளனைத்துமடைந்தா

அரிவொளியா கரிக்குள்ளே ருயிருந்தோன்றி
ஆகாச மந்திரமு மதுவேயாகித்
தெரிவொளியாம் மொளியாலே யொளிவுகண்டாய்
சேஷமாடா அழியாது தெளிந்துபாரு
பரிவொளியாய் பரிவினூட காலைதூக்கிப்
பவனிவரப் பாவமெல்லாம் பறக்கும்பாரே. 174

பாரப்பா சாகரத்தி னடுவேவந்து
பார்த்தக்கா லிம்மென்ற வெழுத்தாய்த்தோன்றி
ஆரப்பா விந்துநிலை யறியாமற்போர்க்கு
ஆசாரியப் பணுத்தானவர்க்கங்கேது
நேரப்பா நாதமுடன் விந்துசேர்ந்து
நிலைத்துபடா தேகமது நிலையதாச்சு
கோடப்பா குவிந்திடவே மனக்கண்ணுறுதுங்
கொடியவினை தானகற்று குறியில்நில்லே. 175

நில்லடா விம்மென்ற மவுனத்தாலே
நினைப்பதுவு மறைப்பதுவு மகலலாச்சு
சொல்லடா வென்றுயா ரொருவர்சொன்னாள்
துன்பமெல்லாம் நீக்குவித்த குருவைமேவி
கல்லடா பாவமெல்லாம் விட்டுப்போகும்
கண்மணியே புலத்தியனே சொன்னேன்கேளு
வல்லடா வாய்பேச மவுனத்தாலே
வானான வஸ்துவே வாய்க்குந்தானே. 176

தானென்ற யுலகமெல்லாம் வசியமாகச்
சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாவுந்தா
ஞானமென்ற நவாங்கு மூலவாசி
பூரணமா மினைசாமியின் சரணங்கட்டிடக்
தேனென்ற திசைபூண்டு பூரித்தேறு
செப்புநிறைந்த கமலவையடி கட்டிச்சேர்த்து
கோனென்ற போர்க்குமாந்தருவிட்டுக்
கொடியசெதாரு போர்த்தட்டைச் சாருகட்டே

கூடடியே நிலைப்பனையின் கிருமதுந்தேரு
கொடியபுல்லை மனக்காயக கூட்டிச்சேரு
நாடியே மின்மினியாம் பூரிப்பேறு
நலமான பேப்பிரகின் சாற்றிலாடி

மாட்டியே யொருசாம மறைத்துமைந்தா
மார்க்கமுடன் சமனை திறந்துகொண்டு
மூட்டிலே யுலரவைத்து சாபந்தீர்ந்து
மூட்டடா மங்கையர்கள் நாகம்வாங்கே 178

வாங்கியே மறுபடியும் மைந்தா நீயும்
வளமாக வொருசாம மறைத்துருட்டி
தாங்கியே யுலரவைத்துப் [illegible] மணிக்க
தப்பாமல் உலங்காயச் சலமவிட்டு
ஓங்கியே மூசுகுத்து [illegible]
உதகமதை நிறைந்து [illegible] மைதலைகட்டு
மாங்கினியா மென்றுசொல்லி மகாதிற்கொண்டு
மைந்தனே [illegible] கைக்கொள்வேளே. 179

கொள்ளடா சாமமென்றே அரைச்செய்து
கூறுகிறேன் [illegible] கட்டுவாங்கி
அல்லடா மருந்தையுந் [illegible]
பப்பமேல யுலரவைத்தே பிடித்துக்கொண்டு
செலவடா [illegible]
[illegible]
சொல்லடா விளக்கேற்றி [illegible]
சோடசோப சாரமுடன் கவிழத்துப்பாரே. 180

போவென்று சொன்னாய் [illegible]
பூரணியா மோகினி [illegible]
கூவென்று முகமேகோண [illegible]
குருபரிய விதத்துப்பெ [illegible]
நாவென்று வோமகாரா [illegible]
நடுவேகால [illegible]
பாவென்று பட்டமலை [illegible]
பலகார மலையாற [illegible] துப்போர்ந்தே. 181

போகநடா பொரிகடலையும [illegible]
புகழினோ மாலம்னம [illegible]
[illegible] செஞ்சாலுற பலிக்கனி [illegible]
மென்மக்காள் சவமு [illegible] வெகுஞ்சாறு
வாழத்தா [illegible] தேங்காயும் [illegible]
வருந்தடா வோகிலியும் முரியுமென்று

சாத்தடா லட்சமுரு வோதுவோது
சத்தியமாய் நிலையில் நின்று சார்வாய்ப்பாரே. 182

பாரப்பா சட்டிதனை யெடுத்துக்கொண்டு
பராபரையே யோகினியே யொன்றுபோற்றி
ஆரப்பா மைமையுருக்கு ளிருக்கும்போது
அப்பனே மைகாணும் படாக்கேநிற்கும்
கோடப்பா மைகளையும் வழிக்குநீயும்
நிச்சயமாய் [illegible] ஜூருஞ்சேர்த்து
கேளப்பா சோடசோப சாரமாக
கேவியென்று பிம்பதிலே படைக்குக்கொள்ளே.

கொளடா குழிவுனையில் பலாசகண்ணாட்டிக்
கருவான கேரியென்று [illegible] கட்டுப்போட்டு
அலடா வெளியேறிப் [illegible] போது
அரசமொடு செகபுமுறு [illegible] கனை காய்ப்போதும்
பல [illegible] புக்கனை [illegible]
வாய்மொழிதனைச் சொன்னபடி வணங்கிக்கேட்கும்
நிலை [illegible] பக்கையாக்கல் [illegible] காவர்கண்டாய்
[illegible] முகங்கிடையாது நினைவாய்ப்பாரே. 181

பாரப்பா திரிலோகத் தார்களெல்லாம்
பாரத்தவுடன் பணிந்திடுவா ரென்னைத்தானும்
ஆரப்பா மைகயபோலே வழிபூசைபோட
அரட்காய விசனைக்கு தடுக்கையாகும்
நோடப்பா மன்னிரண்டு வருஷங்காத்து
நீமகனே திருக்காலும் கொந்தத்தோக
வோப்பா விண்பேசப் பேப்பாட
விந்துவாட்டத் தனையறிந்து வெளிமையப்பாரே. 185

பாரப்பா லோகத்தா ரறிந்ததில்லை
பாரசரிலே சண்டாளரு கொலைவாருண்டு
ஆரப்பா இருக்குதென்று சொல்லிட்டேக
யாதுபோட்டே புன்குவியுப பரிந்துபோகும்
நேரப்பா யென்றுபாரீனையும் தொலலி
நிலையான மைசனைசருசு சாயப்போட்டால்
கோரப்பா வெனக்காகச் சொன்னதுதான்
கூறுகிறேன் குப்பமுனி புலக்குத்தானே. 186

தானென்ற மையிருக்கு தென்றுசொல்லித்
தவத்தோரைப் பழித்தாக்காற் சாபமாகும்
கோனென்ற கற்புடைய மாதர்தன்னைக
கூவலயத்தில மையாலே மயக்கினுக்கால்
நானென்று சொல்லுகிறேன மக்காள்மக்காள்
நாசமடா சயம்வந்து நாடிக்கொல்லும
தேனென்ற மோகினியைச் சிரமேற்கொண்டு
சித்தம்வைத்துக் குலதெய்வந் தன்னைப்போற்றே.

போற்றென்று என்னுடைய ஆத்தாள்தானும்
புருவநடுக் கமர்நடுவே யிருக்கச்சொன்னாள்
ஏற்றென்றால் நிலையறிந்தே யெனக்குச்சொன்னாள்
எட்டாக நற்கலையைப் பரிதமேயீந்தாள்
வாழ்த்தென்றாள் சிங்குவங்கு வாசலகாண்ட
வல்லாரைப் பிடுங்கியுந் தானடக்கிக்கொண்டேன்
சாற்றென்று சொன்னமொழி யறிந்துகொண்டேன்
சடாட்சரனென் றேநமக்குப் பேருபோமே. 188

பேராகி யென்னைப்போலே பேறுபெற்றாய்
பெண்பாவை பாதத்தைப் மறுத்துக்கள்ளி
நேராகி நிலையறிந்து புவனைபாதம்
நின்றாடா கோடிவரை நிலையைப்பார்த்து
வேராகி வெளியாகி ரூபமாகி
வெட்டவெளிக் குளிருந்து வெளிச்சமாகி
கூராகி வகாரநிலை மடியவெட்டிக
குறியெட்டிப் பாரநகையான் கூடினேனே. 189

கூடினேன் பராபரத்தின் முடியிலேதான்
கொண்டவடா பஞ்சசக்தி கூறினல
ஆடினேன் தில்லையிலே காலைத்தூக்கி
யப்பமம்மா வாசியென்றே யருளைப்பாரி
நாடினேன் வாசியென்றே யருளைப்போற்றி
நாட்டியே யாறெழுத்தால பூருகாவென்றாள்
கூடினேன் சபைநடுவே சென்றேன்யானுங்
குருவான பரமகிரியா னென்றாள்பாரே. 190

பாரடா வாசியென்ற அப்பாவாசி
பாதகனிலே யார்க்குமினித் தெரியாதையா

ஆரடா வாசியென்ற அம்மாவாசி
யாதார யாறினிலும் நடுவேதோன்றி
நேரடா சிவலிங்க ரூபமாகி
நிறைந்தபரா பரை நாத வுடையுமாகி
ஏரடா விவர்களுட வாசிதோன்றி
யிருந்ததடா குலதெய்வ மென்றுந்தானே. 191

தானென்ற குலதெய்வந் தன்னைமைந்தா
தவத்தோர்க ளறியாமற் கெட்டுப்போனார்
வானென்ற வானவர்கோ ளறியாவிஞ்சை
வாயாலுஞ் சொலவார்க ளிந்தவிஞ்சை
மானென்ற மகாரமல்லோ இம்மென்றூச்சு
மாருத சிரஞ்சீவி கொடுக்கலாச்சு
கோனென்ற அஷ்டகாம மாடலாச்சு
குகைவாசல் கன்னிலையுங் கூட்டும்பாரே. 192

பாரப்பா பேசாத வெழுந்திறலே
பரலோக முழுவதுந்தான் றனதாய்ப்போச்சு
ஆரப்பா அஷ்டகாம வாலைமைந்தா
யார்தனக்குஞ் சொன்னபடி யாடமாட்டான்
நேரப்பா பஞ்சகதி திட்சைகொண்டு
நிலையான மகாரமென்ற மவுனம்பார்த்தால்
சேரப்பா வறுபத்து நான்குரித்தாக
தேவாதி தேவனென்று மாடலாமே. 193

ஆடலாஞ் சித்தரொடு முனிவரெல்லாம்
அவனிதனி லறியாம லிருக்கவென்றுற
பாடலாம் நங்கைதனைக் கலைவாங்கிப்
பார்மகனே வென்குன்றிக் கலைகலஞ்சேர்ந்து
தாடலா மறிந்திடவே மைந்தாகேளு
நாய்ப்பாகல் விதிமுடைக் கலம்சேர்ந்தாக
கூடலாம் பேய்ப்பீர்க்கின் வித்துஞ்சேர்த்தாக
குலகுருவ தானுமெல்லா மணைக்குஞ்சேரே. 194

சேரடா மந்தஞ்சாத் தைலம்வாங்கித்
திடமாக வெரிபால மெண்ணெய்சேரு
ஆரடா கேசரியின் பீஜம்வாங்கி
யதினடுவே தைலமெல்லா மடைகதே மைந்தா

நேரடா மண்டலந்தான் தூக்கிவைத்தே
நிசமாக நரியென்றே நீநாளேறி
வேரடா வாயப்பேச்சுப் பேசிடாமல்
விஞ்ஞைக் கண்ணை யோதிப்படா எடுத்துக்கொள்ளே. 195

கொள்ளடா நிறைவிண்டு கலைந்தனறு
குருவான மார்க்கத்தினிலும் விட்டேயாட்டு
அல்லடா திசைபண்டு பூரிச்சோதே
பருவான பராசத்தி யப்பாவென்றே
சொல்லடா சொல்லியே நீ நாவுஜாபம்
சுகுமார மாயமாரத்தே புலானவந்து
வல்லடா வலாந்தகையு மெடுத்துக்கொண்டு
வந்ததுக்கு மென்றுசொல்லி வருந்திப்போகே. 196

ஓதடா மவுனத்தின் நிலையைப்பார்த்தே
யுத்தமனே மருந்தையுந்தா னெடுத்துக்கொண்டு
ஆகடா குகாக நிரிக்கிடாமல்
பொல்லாங்கு மயக்கமெனதகலவிட்டு
வாசடா வயாபுப்போய பிடாமல்
மேடத்தினே மருந்தையுந்தான் சாமமாந்து
கோதடா அதைக்கொண்டு மெணவெடுத்து
குருவான பராபரத்தைக் கூடிக்கொள்ளே. 197

கொள்ளடா மருந்தையுந்தா னுலைவைத்து
குருவான பராபரையோ டென்றுமப்பா நீ
அல்லடா முன்றுமண்ட மண்டலந்தான்
அருளான முக்கந்தும் கட்டிசேர்த்து
செல்லடா ஞானசித்தி நாளுமட்டும்
திறமாக மருந்தையுந்தா னரைத்துச்சேர்த்து
சொல்லடா புடமையுமே யெடுத்துக்கொண்டு
சேர்த்ததெங்கிய மெல்லாமெடுக்கு வகைதானப்பா. 198

பாரப்பா மங்கையாக நாதமவாங்கி
பருவமுடன் மருந்தையுந்தா னக்குள்ளடைத்து
ஆரப்பா சாடமுந்தா னென்றுப்போடும்
ஆகாயப்பூசை செய்து அதைக் குவாங்கி
தேடப்பா சவாதுப்புனு கோடிசேர்த்து
நிலையான பராசத்தி தியானஞ்செய்து

தேரப்பா ஸ்ரீயென்று கிலியென்றோதி
திடமான சிமிழகளிலே மையைவையே. 199

வையப்பா நாதாக்கள் சாபந்தீர்த்து
வகையாக நசியென்று மென்றேயோதி
செய்யப்பா லட்சமுரு வோதி மைந்தா
தெளிவான சிமிழையுந்தான் பார்க்கும்போது
ஐயப்பா சிமிழ்தானுந் தெரியாதப்பா
ஐயுங்கிலி யுஞ்சிவய நமாவென்றோதி
மெய்யப்பா பூரணத்தின் சிலையைப்பார்த்து
மேலான சிமிழ்தனையு மெடுத்துக்கொள்ளே. 200

கொள்ளடா சிமிழ்தனையும் பக்கஞ்செய்து
குருவான தேசியெனு மனக்கண்ணூட்டி
அல்லடா மையெடுத்துத் திப்ப செய்து
அருளான குலதெய்வந் தன்னைப்போற்றி
வில்லடா புருவமதிற் றிட்டு ஞைக்கால
விண்ணேறு மண்ணேறு பூலோகமாறு
சொல்லொணா வதிசயங்கள் மெய்ப்புமைந்தா
சொலவொணாச் சித்திகளைக் காண்கானே. 201

தானவனுந் தீர்த்தனைத்தப் பாருமேலேறாத
சாயுச்சிய பதவியிலே சார்ந்துவாழ்வான்
உளமென்ற பூரணத்தின் நிலையமைந்து
உகந்தமனை பூதமதுவும் புடைசென்று
பாவென்ற பையனையுப் பணியப்பண்ணி
மாநிலத்தில் தேவரைப்போல் மடக்கஞ்செய்து
கோவென்ற கோவருணை மனதில்வைத்து
குவலயத்திற் சித்துவென்ன வாடுவாயே. 202

ஆடுவாய் அருளான பரம்பொருளே
அவனியிலே தெரியாம லிருந்துகொண்டு
நாடுவாய் பஞ்சசக்தி கன்னிதன்னைப்போற்றி
நாதாந்தப் பேராளர் நவவேணன்று
தேடுவாய் ஜெகசாலப் புராண வித்தி
நினைப்பதோடு மனமதுவுந் தாரைத் தீர்க்கப்பெற்றுக்
கூடுவாய் குண்டலியின் ஆதிமையைப்பார்த்துக்
குறிப்பிடாத்த அக்கினியை கண்டுமுட்டே. 203

மூட்டடா கனலெழுப்பிக் கொண்டிருந்தால்
மோசமில்லை தேகமுந்தா னழியாதப்பா
நாட்டடா வக்கினியுங் கருகிற்றானால்
நிரசமடா ரவிதானுந் தேய்ந்துபோகும்
பூட்டடா மதிதானும் வளர்ந்துநிற்கும்
புத்திரனே பேரின்பங் கிடைக்கொட்டாது
வாட்டடா விம்மென்ற வெழுத்தினாலே
வருந்தடா வஸ்துவென்று வணங்கிக்கொள்ளே.()

கொள்ளப்பா மூககனியைக் கூர்ந்துபார்த்துக்
குருவான நடுவரையைக் குறித்துப்போற்றி
விள்ளப்பா விஞ்சையார்ப் பூரணத்திலேகி
விடுகாதே விஞ்சைமறந் திடாமல்நிற்கக்
கள்ளப்பா கள்ளமகே வழியும்பாரு
கலைகாணு மந்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி
தள்ளப்பா ஆசையொடு ரோசமதை
தவிர்த்திடுவோர் கலையறிந்த தவத்தோர்தானே.205

தானென்ற பஞ்சசக்தி திட்சைகளெல்லாந்
தவறுகே யாதார விட்டில்லைதந்தா
தேனென்ற பிரமனுட வீட்டில்லைதந்தா
செப்புகிறே னிகழ்தானு மாறகாகும
வானென்ற மால்வீட்டி லிருந்தான்பார்த்து
மைந்தனே யுருத்திரனிற் பணிரண்டாதும
கோனென்ற மயேஸ்வரனிற் பதிறுருகுப்
குறித்திடுவாய் சதாசிவத்தைக் கூறுவேனே. 206

கூறுகிறேன் சதாசிவத்தி லிருபுதாண்ரண்டு
கொடியகொரு பரவெளியி லிருபதாமொன்று
தேறுகிறேனைப் பந்தோ நிருபமாச்சு
செப்பாரகள் பெரியோர்க ளர்க்குமைந்தா
ஆறிதழாய்ப் பிறக்குகின்ற கலைநாணிற்கே
பரியமணி பூரசாய காரமாச்சு
வேறாரினி நினையாம லாதாரத்தின்
விஞ்சையடா வைபாக நோனா றறிந்துகொள்வே

கொள்ளடா வைப்பத்தொன் றிறையுமைந்தா
கூட்டடா முன்சொன்ன வாதாரத்தில்

அல்லடா பஞ்சசத்தி நிட்டைக்கெல்லாம்
ஆகார சகாரமு மறியவேணும்
விள்ளடா வைப்பதோ ரிதழைக்கண்டு
விடாமல்மனங் கையுந் தீமாறிபோது
தள்ளடா சுடுகாடு பாழ்வீடாகிக்
தவத்தோர்கள் நிலையறிந்து சாதிப்பாரே. 208

பாரப்பா வைப்பதோ ரிகழ்காணென்றார்
பராபரையைத் தானறியுங் கூறைசகேறு
ஆரப்பா வன்பிருந்த விடந்தான்மைந்தா
வடங்காக விடமாச்சு சுடுகாடாச்சு
நேரப்பா குலையல்லோ தெய்வமாச்சு
நிறைநதரவி யவ்விடமே யுதிக்கலாச்சு
தோப்பா ஆறுதல மிருந்ததுள்ளாக்கு
தேரடா வன்பிருந்த விடந்தான்காணே. 209

காணடா வன்பிருந்து குவிந்தவிட்டிற்
கலந்ததடா வொருபொருளே மிச்சமாச்சு
தானடா அன்பருக்கு மன்பரா னிச்
சதாசிவனைக் கண்டது சாயுச்சியமாச்சு
நாணடா வாயிரத்தெட்டு கழுமாச்சு
நந்திகொண்டு சிவகாம நடனமாச்சு
கோணடா குருவிருந்த விடமிதாச்சு
கொளுத்தடா விட்டமனமே குறியிற்றுமே. 210

தாமடா பராசத்தி கலந்துத்
தானவளும் பரவொளியை தன்னைப்பார்த்து
ஆமடா வடிகொழுந்து வணங்கிப்போற்றி
யறிவான வாமதேவ மவடான்கொண்டு
நாமடா நாமென்ற சொலுமடுக்கும்
நாட்டியே மயபதிக்கழு சுற்றிக்கட்டி
வாமடா வெளியென்ற ரூபங்கொண்டு
வளர்ந்ததவே போகமென்ற ரூபம்பாரே. 211

பாரப்பா வேகமென்ற விந்துவென்று
பரிவாகத் தோன்றியவள் மனையுமாகி
ஆரப்பா பரவெளியி னருளைப்போற்றி
யவடனக்கே யவள்தானு முயிருமாகி

நேரப்பா நிஷ்டையொடு சமாதியாகி
நின்றாளே அஷ்டகர்ம வாலையென்றாய்
சேரப்பா பஞ்சசக்தி நிட்சைகண்டு
கேளிவான மவுனமதிற் றிடமாய்நில்லே. 212

நில்லடா முன்சொன்ன வஷ்டாங்கத்தால்
நிறுத்தடா நிலையறிந்து யாகஞ்செய்து
சொல்லடா சதாகால மயனுமற்றான்
சொரூபகண்டா பஞ்சசக்தி பாதங்கண்டு
அல்லடா நினைத்தெல்லாங் கொடுப்பாடேவி
அஷ்டாங்க யோகத்தி னருளையாலே
சொல்லடா மகாரமதை விட்டிடாதே
சொரூபகண்டா விம்மென்றே துரிதப்பாரே. 213

பாரப்பா மவுனமென்ற வித்தைக்கெல்லாம்
பஞ்சசக்தி பூசைதிறம் வேற்றவேணும்
ஆராய்ப்பா பூரணத்தி னிறைந்தபொருள்
ஆத்மாக்கும் வடிகளுக்கும் பூசைசெய்து
நேரப்பா நின்றநிலை விட்டிடாமல்
நேரொருபோக்களை நினைத்திடாமல்
சேரப்பா விப்படியே யருளைப்பெற்றி
மவுனதி தேவியென்று செப்பலாமே. 214

செப்பலாம் பொய்ப்பியாவன் வாயாலேதான்
செவிக்குறி மந்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி
அப்பாநா னிம்மென்ற மவுனமாதைக்கு
மப்பரின பொருள்குருவே யென்றுபோற்றி
ஒப்பிலா பூரணத்தி லொளிகாணுமட
ஒவ்வொர்க்கு முருக்கலிடம் போலுமாமட
வப்பிலே போகமென்று போதிட்டது
பரத்தமாக்க கவிழ்த்ததுதான் பெருமைபாமே. 215

பாரப்பா வுச்சிபதி மேல்வைத்தாக்கியே
பாராது பூரணத்தில் மனக்கண்ணேறிடி
நேரப்பா வுன்னுக்குள்ளே யோகமாக
நினைவோடு அறிவாலே யுந்திக்கண்ணில்
வாரப்பா மெய்யுரைக்கு நீயாயிருப்பாய்
எங்கெங்கு மானவனும் நிறைந்துபோவாய்

தேரப்பா விதுவல்லோ ஞானமாச்சு
தேகசித்தி மவுனசித்தி தெளிந்துபாரே. 216

போச்சடா விம்மென்ற மவுனம்விட்டாற்
பொறியைந்துங் கலங்கிவிடும் பொய்யாய்ப்போகும்
ஆச்சடா தனைமறந்த விடந்தான் ஞானம்
ஆகாய யந்திரமு மிதுதான்மைந்தா
மூச்சடா அடங்கிநின்ற குலதெய்வந்தான்
மூச்சந்தி வீதியிலே மூழங்கிப்பாடும்
வாச்சடா வாய்பேசித் திரிந்திடாமல்
வாங்கடா மவுனமதை வணங்கிக்கூறே. 217

கூவென்ற அட்சரந்தின் குறியைக்காணான்
கோடான கோடிசித்து மறியமாட்டான்
ஆவென்று மாடியுந்தான் கொள்ளமாட்டான்
அஷ்டாங்க யெக்கியமு மறியமாட்டான்
தாவென்று பானமதி லேறமாட்டான்
தன்மையுடன் மனம்நிறுத்தி வாழமாட்டான்
மாவென்று மயிலேறிக் கொண்டேயானும்
மாருத சிவயோக மறிந்தேன்காணே. 218

காணடா யோகாதி யஷ்டகர்மங்
கருவுமல்ல வுருவுமல்லக் கலந்துசொல்வேன்
தானடா சிங்கைப்பூ ரணத்தில்நாட்டிச்
சாற்றடா பராபரியே யம்மாவென்று
கோணடா கிலியென்றே புருவமேவிக்
கொளுத்தடா ஸ்ரீயினுட பெயரைநாட்டி
வானடா வானவர்கோன் மயங்கிப்போவான்
வள்ளலுந்தான் பதறியுனை வணங்குவானே. 219

வணங்காதே வெதிரிக்குக் குறியைக்கேளு
மைந்தனே யரைநொடியில் வாய்கண்ணூறி
இணங்காத பராபரத்தின் கிருபையாலே
என்னசொல்வே னிரத்தமிட்டேயிறந்துபோவான்
குணங்கண்டே யொருசாமந் தன்னிலேமைந்தா
குறியாகி மனதிரங்கிக் கொண்டாயானல்
மனங்கொண்டு நசியெனப்பூ ரணத்திலேயாகி
மைந்தனே பார்த்துவிடத் திரும்பாரே. 220

பாரப்பா வொருசாமத் துள்ளேமைந்தா
பாரப்பா லவன்சிரசு வெடிக்கப்போகும்
ஆரப்பா வெகுசாமந் தாண்டிநாலே
ஆவன்குலமு மவனுயிரு மழிந்துபோகும்
வேரப்பா விதுபோலே மாரணஞ்சொல்வார்
விட்டகுறைப் படியாலே விரித்துச்சொன்னேன்
தேரப்பா பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
செப்புகிறேன் மாரணத்தின் செய்கைதானே. 221

தானென்ற பூரணத்துள் மரிவென்றேகிச்
சாற்றடா கிழியென்ற சுழினைக்கேகி
கோனென்ற குருவருளை மனதிற்கொண்டு
கூறியடா வெகிரியுட பேரைக்கொண்டு
தேனென்ற மொழி [illegible]
சென்றிடுவாய் மந்திரங்கள் செய்வாயேவி
மானென்று பட்டதுபோல் [illegible]
மதிமயங்கி [illegible] மைந்தபாரு. 222

பாரப்பா அன்னமது புசிக்கமாட்டான்
பாவையரை [illegible] விருமமாட்டான்
ஆரப்பா [illegible]
[illegible]
தேரப்பா [illegible]
[illegible] போலே
[illegible]
[illegible] 223

காணடா [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] குருவருள் [illegible]
[illegible]டே. 224

[illegible]டென்ற [illegible]கண்டு
குருவான [illegible]

ஆடென்று கேசரியாள் வேலைதாவி
யாகாய கம்பமதிற் றொத்தியேறி
நாடென்று லோகமெல்லாம் வசியமாக
நாட்டடா குலதெய்வந் தன்னைப்பாரு
வீடென்று மழியாதே யிந்தவிஞ்சை
வெட்டவெளி யாயிருக்கும் விதியும்பாரே. 225

பாரப்பா விதியென்றால ரவியுமாச்சு
பாலகனே மதியென்றாற் சந்திரனாச்சு
ஆரப்பா விதியறிந்து மதியைச்சேர்ந்து
அப்பனே [illegible] சாந்திரி [illegible]
நேரப்பா [illegible] பஞ்சாட் சரமுமாச்சு
நிலையான [illegible] ட்சரமு மிதுவேயமைந்த
கோப்பா [illegible]
நிர்க்குடன் குவித்திடவே [illegible] ங்காணே, 226

காணடா [illegible] குவித்தகாலை பூ [illegible]
கண்டுகொள்ள மனமடமெல்லாஞ் [illegible]
தாணடா குலகனி [illegible] மைந்தானிது [illegible]
சத்தியமா யுயிர [illegible] காணும்
ஊணடா [illegible] வகுத்து [illegible] யிராய்நின்ற
ஞானமான பரமபரமு மிருக்க [illegible]
கோணா [illegible] மென்றாய் விந்து [illegible]
குலதெய்வ மென [illegible] 227

ஆச்சடா மனந்தானுங் குவிந்தபோது
ஆடாம லுறங்காது [illegible] துப
பூசடா மூச்சற்று மனமென்று [illegible]
முடிவான மனதடங்கி யென் [illegible] பாரு
வாசடா [illegible] பாலே [illegible] கனிலே
மனமடங்கி யென்ற [illegible] நாட்டிப்
பேச்சடா போச்சுதே [illegible] காலம்
பிடரிவழி போக்க [illegible] தப் பேசாமையே. 228

போகாது மனமல்லோ விவனைவா [illegible]
போனபதானதுவு மதுவாய்ப்போச்சு
கூசாதே மனந்தன்னி லெல்லைதந்தா
கொண்டாடா வமுதமென்ற பானந்தன்னை

ஏசாதே வெளிவிட்டேன் மகநாள்மக்காள்
ஈராறு கலைக்கிதுடன் கூறுஞ்சொல்லி
ஆசானைப் போலவுந்தா னருளைப்பெறுகிறேன்
ஆறுமுக னென்றுசொல்லி நமகதுப்பேரே. 229

பேரென்ன தேவரொடு முனிவர்காணுர்
பெரிதான பூதகணம் பசாசுகளி
கூறொன்ன பூரணத்தைக் குறித்துமைந்தா
குலதெய்வ மதிலேதான் கூடிச்சென்று
நேரொன்ன சிங்கென்றே புருவமேறி
நிறைந்திடா வங்கென்றே மாறியூதி
ஆரென்ன உனக்கீடு மாவதுண்டோ
அடங்காத தேவதைகள் வருகுப்பாரே. 230

பாரப்பா வன்பாதம் பணிந்துபோற்றும்
பாதனிலே தெய்வமெல்லா மேவல செய்யும்
ஆரப்பா குருவருளா லிவைப்போற்றி
மாகாயம் பெருவெளியி லடங்கிவாழ்ந்து
நேரப்பா ஐயங்கிலியுந் தேசேர்ந்திகொண்டாய்
செபித்திடுவாய் பூரணத்தின் நிலையைப்பார்த்து
நேரப்பா வெதிரியுமே பயனைநாட்டி
நிரந்தரமாய்ப் பாபரியே யொன்றுபோற்றே. 231

போற்றடா வெதிரிகுரு மைந்நாகேசா
புகைச்சலை படிமையுங் காண் கலந்தகாறும்
ஆற்றலா தேகமெல்லா மெரித்தெரியலாம்
அன்னமுந்த அரோசியமா மைக்கேகாகுட்
வாயுந்தடா நிந்திரையும் வருவதடா
வாய்குளறி வொருவினியன் மதியுங்கெட்டிக
காற்றுடா மேதகவெல்லா மேமாமாயங்கிக
கண்களிலே மயிர்புகைகள் கலந்துமேபே. 232

போமடா விப்படியே வருமுன்று
பொய்யுடலாய் நாச்யுடந்து மாண்டுபோவான்
ஆமடா விதைதிக்கவரி புலிசாலனோன்
மாராவுமாகாப்பு அயன் றுசானான்
நாமடா மவுனத்தைநபாநீர்த்தமே
நலமான வகரங்கிய நாசமாக
4

ஓமடா வோமென்ற பிரணவத்தை
யோதடா பூரணத்தி லொடுங்கிப்பாரே. 233

பாரடா ஓமென்று மசியுமென்று
பராபரையாள் நாதமதைப் பணிந்துபோற்றி
ஆரடா சுழிமுனையில் மனக்கண்ணூட்டி
யழுத்தடா குலதெய்வந் தன்னில்மாறி
வாரடா மானதமாம் பூசைசெய்து
வாங்கடா தலைமாறி மைந்தாமைந்தா
தேரடா செகமெல்லாம் வசியமாகுந்
தேவாதி தேவனென்று செப்பலாமே. 234

செப்புவா ரரசரொடு செகத்தோர்தாமுந்
தெண்டனிட்டுப்பணிந்திடுவா ரிவன்தானென்று
ஒப்புவார் மாதர்கடா முன்னேகண்டா
லுத்தமனே மையல்கொண்டே யுருகிவாடி
அப்புவா ளவள்மயங்கி யரசேயென்பாள்
ஆசைகொண்டு ரோசம்விட்டே யலறிவீழ்வாள்
தப்புகிறே னென்றாலுந் தப்பொட்டாது
சத்தியமாய் வசியத்தைக் காக்குதற்கே. 235

காக்கடா விந்தமுறை சொல்லார்சொல்லார்
நவத்தோர்க்கே சித்தியல்லால் மற்றோர்க்கேது
வாக்கடா வாய்திறந்து சொல்லிப்போட்டேன்
வாலைபஞ்ச சக்தியுட வருளினாலே
தாக்கடா நாவினாற் சொல்லப்போமோ
ராஜாங்க யோகமதை யறியப்போக்கு
மூக்கடா சுழிமுனையா முதுகண்பாரு
மோட்சமதுங் கேசரியினி மொழியக்கேளே. 236

கேளடா பெரியோர்க்கு வரியங்கேவறாம்
கிருபையுள்ள பஞ்சசக்தி யருளாலேவறும்
ஆளடா வஷ்டாங்க யோகம்லேவறும்
ஆமென்றே யனுதினமும் நினைக்கவேவறும்
நாளடா மூன்றெழுத்து விஞ்சைவேவறும்
நாதாக்கள் பாபமதை விலக்கவேவறும்
வாழடா வுத்திநிலை யறியவேவறும்
வாங்கடா வசியமென்றால் மவுனந்தானே. 237

தானென்ற மறைப்புவித்தை சொல்லக்கேளு
சந்திரனைப் பானமென்று தானேகொண்டு
கோனென்ற நசியென்றும லாலியென்றுங்
குலதெய்வந் தன்னிலேநான் குறித்துநாட்டித்
தேனென்ற மொழிச்சியுட பரம்போற்றிச்
சிந்தைதனி லேநினைந்து செயந்தான்பண்ணு
வானென்று கலைமாறி வாணந்தன்னை
வாங்கடா சுழிமுனையில் மனக்கண்ணாட்டே. 238

நாட்டியே பார்த்திடவே செகத்தோர்தானும்
நாடியுனைப் பார்க்கானுங் காணுறையா
பூட்டியே புனைந்தானு மரிதேகாணப
புகழ்ந்தநெஞ்சுந் விம்மென்ற மவுனத்தாலே
காட்டியே திரியாதே லோகத்தோர்க்குக்
கபடமென்ற மறைப்பினுட மையைமைந்தா
வீட்டிலே தீயைவைத்து பாயைக்காணு
வெட்ட வெளியாகவுந்தான் வீசிடாதே. 239

வீசாதே மவுனமென்று வித்தைவேணும்
வேதாந்தப் பாட்டைதனை யறியவேணும்
கூசாதே பட்சமுடன் மோகமாச்சு
கூறாதற்கு நாவுடையோ குணமுள்ளோனே
பேசாதே வெளிதிறந்து போனதென்று
பின்மக்கள் தாம்பூலந் தரிக்கும்போது
கூசாதே பிலைதனிலே சிகாரந்தாட்டிக்
குருவான தேசியென்றே மனதிறங்கே. 240

தங்கடா தாம்பூல மிப்படிக்குத்
தவறுமல மண்டலந்தா னுண்டாமானால்
அங்கடா வெதிரியுண்டோ வுனக்குக்கூட
அவனிதனி லுள்ளோருட பணிவார்கண்டாய்
பங்கடா வாணியென்ற தேவிதானும்
பாடிவார் நாவினுள் மறைகளெல்லாம்
எங்கடா சித்தர்களின் பாடியோர் சொன்னார்
எனைப்போலே சொல்லவுந்தா னில்லைதானே. ()

தானென்ற பட்சாமம குருபரம்பீஜந்
சாதித்த போகருக்கு மெல்லாந்தெரிந்தி

தேனென்ற மனதினிலே யறிந்துகொண்டாற்
செகத்திலுள்ள வெதிரிகடா னினைக்கச்சாவா
வானென்ற வானவர்கோன் பணிவாருன்னை
வையகத்தோ ருனைக்கண்டால் வணங்குவார்கள்
ஏனென்ற சுடுகாடே யறிந்தாற்சித்தி
யில்லாட்டாற் கூறுதற்கே யெளிதாம்பாரே. 242

பாரப்பா படாட்சரத்தின் மகிமைசொன்னேன்
பாராட்டால் மவுனசித்தி பலியாதையா
ஆரப்பா தேவிபஞ்ச சத்திநிட்சை
யறியாட்டாற் பாவமுன்னைத் தொடர்ந்துகூடும்
நேரப்பா மகாரமல்லோ விம்மென்றோச்சு
நிர்விகற்ப சமாதியென்று நினைக்கலாச்சு
தேரப்பா விதைவிட்டால் ஞானம்போச்சு
தேகசித்தி யாகாது தெளிந்துகாணே. 243

காணடா பராபரத்தி னடியிற்சென்று
கங்குல்ரவி தனையறிக் கருத்திலுன்னி
தானடா இரியென்றே மனதிற்கொண்டு
சந்தியாவிராமிதனை நினைத்துப்போற்றி
ஏனடா விருதயமே பீடமாகி
யெதிரிபுட பேரையுந்தான் கூடசேர்த்துக்
கோனடா குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்துக்
கும்பிகத்து ரேசித்துக் குணமாய்நில்லே. 244

நில்லடா வெதிரிக்குச் செயகுஷ்டந்தான்
நிலையான தேகமெல்லாம் நீராயோடும்
அல்லடா வைத்தாறு வருடந்தன்னி
லடைந்திடுவா னகாரமென்ற குழியிற்றானும்
கொல்லடா பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
கொடுமையெய்தக கூடழிந்துபோகுஞ்சொன்னேன்
கொல்லடா பாவமவரும் தோஷந்தோஷம்
தொலைதூரம் ஞானமென்றார் தொடர்ந்துபாரே.

பாரப்பா விம்மென்ற மவுனந்தன்னைப்
பார்த்துநிலை தனையுந்தா னறிந்துகொண்டு
ஆரப்பா வெட்டெட்டுத் தொழிலுகளெல்லாம்
அஞ்சுநேரம் வனத்திலே நினைக்கும்போது

நேரப்பா செந்தீயும் பற்றிவேகும்
நிலையான கயிலாயம் நீராய்ப்போகும்
வேரப்பா யாரொருவர் தடுக்கமாட்டார்
விட்டாக்கால் விண்ணிலிடி விழுகுப்பாரே. 246

பாரடா நந்தியென்றும் பீசமென்றும்
பரமசிவன் சிரசினின்ற ஜலந்தானென்றும்
ஆரடா மூலமென்றுங் கணேசனென்றும்
ஆச்சாரி யானதொரு குருவாமென்றும்
நேரடா செகத்தோர்கள் பணிவார்கண்டால
நிலையான அறுகின்வேர் பலந்தான்சந்து
நேரடா கொண்டுவந்தே யுலரவைத்துத்
தேவிபஞ்ச சந்தியுட தியானப்பண்ணே. 247

பண்ணுவது கொடுப்பையேவர் பலந்தானேந்து
பாலகனே நாயுருவி பலந்தானேந்து
உண்ணுவது யாநளேவேர் பலந்தானேந்து
ஓமேகோகோ நங்கைவேர் பலந்தானேந்து
எண்ணுமடா வல்லாரை பலந்தானேந்து
என்மகனே யிவளையும் பொடியதாக்கிக்
கண்ணுமடாக் கண்ணைபரிவாய் மாவியென் றேறிக்
காரணமாய் வடிகொண்டே பொடிந்துக்கொள்ளே.

கொள்ளடா திரிகடுகு வகையொன்றாக்குக
கூறுகிறேன் பலந்தானுங் காலதாக
அல்லடா அரத்தையுந்தான் பலமேகளவாய்
அப்பனே வாய்விளங்கு பலந்தான்காலாய்
சொல்லடா வாலுழுவை விராகன் நான்கு
கூட்டிவைப்பாய் பஞ்சையதுபோலப்பா
மல்லடா கட்டுமேலைதன்னை
வைத்துமே விராகனிடை நாலுபசரே. 249

சேரடா வெளிஞ்சிவிக்கும் பங்கம்விக்கும்
நேருகவிதொரு கஞ்சாவின் வித்துஞ்சேர்ந்து
ஆரடா காஞ்சிரையின் வித்துஞ்சேர்ந்து
அப்பனே ஆமணக்கின் வித்துஞ்சேர்ந்து
நேரடா நிலைப்பனையின் கிழங்குவிக்கும்
நிச்சயமா பழங்கிழு வித்துஞ்சேரு

தேரடா வொவ்வொன்றும் விராகன்மூன்று
தெளிவாக நிறுத்ததையும் வாங்கிக்கொள்ளே. ()

கொள்ளடா மூன்சொன்ன மருந்தையெல்லாங்
கூறுகிறேன் வித்தெல்லாம் பொடியாய்ச்செய்து
அல்லடா மூன்சொன்ன மருந்தையெல்லாம்
அப்பனே யொன்றாக கலந்துகொண்டு
வட்லடா * சருக்கரையாய் பலமிரண்டு
வளருப்பூ வின்சுண்ணம் விராகனென்று
கொள்ளடா கலந்துமினி யுண்டாயானாற்
கொடியதொரு மெய்மன்வினையுங் குதிக்கும்பாரே. ()

பாரப்பா பதினெட்டுக குஷ்டந்தீரும்
பாலகனே நரைதிரையும் மாறிப்போகும்
ஆரப்பா பதினெட்டு மேகந்தீரும்
அப்பனே வாயுவெல்லாங் குலைந்துபோகும்
நேரப்பா யீளையொடு காசந்தீரும்
நிலையான கணைச்சூடும் நீங்கிப்போகும்
தேரப்பா சன்னியொடு சுரங்கள்தீரும்
செகத்திலுள்ள விஷங்களெல்லாந் தீருப்பாரே. ()

பாரடா வியாதியென்ற சொல்லுமில்லை [illegible]
பார்த்தனிலே மலமிட வறு பேச்சுமேது
ஆரடா விந்துவென்றுரைக் கட்டிப்போகும்
ஆதாரமாறு மட்டாவே [illegible] தமாகும்
நேரடா நிலைதனிலே நிறுத்தியவர்க்க
நீங்காமற் போமுன்னே யுகாந்தரக்கும்
தேரடா விதையுண்டு பவுனப்பார்த்தார்
தேவாதி தேவனென்று செப்பலாமே 253

செப்பலா மெப்பொருளா காயமாக்கந்
செய்யலாங் குப்பாரி யுனக்குயார்சொன்னேன்
அப்பலாம் நின்மயத்தினி [illegible] கொண்டால்
ஆதப்பனை யொருவகாக அறிவேகட் டிப்
ஒப்பலா மாயமெல்லாங் கழிந்துபோகும்
ஓங்காரக கம்பமதி லொக்கநீக்குத்தும

* சருக்கரை [illegible] கிழங்கு [illegible].

தப்பலா மென்றாலுந் தப்பொட்டாது
சத்தியமாய்ப் பராசக்தி கிருபைதானே. 254

தானவனே நீயல்லால் வேறுமுண்டோ
சத்தியமா யிம்மென்ற மவுனத்தாலே
கோனவனைக் காட்டி வைக்குங் குருவாய் நீயுங்
குலதெய்வந் தனையறிந்து கூடினோர்க்கு
வானவர்கோ னீயன்றி மற்றுமேது
வாடாத தீபமதை யறிந்தபேர்க்குத்
தோணவே சொல்லிவிட்டே னிந்தநாலிற்
றேகிகட்கே யாவதென்ன தொடர்ந்துகூடே. 255

கூடியே யிந்நாலின் பயனைக்கண்டு
கும்மெனவே ரேசித்துக் குணமதாகி
நாடியே யிம்மருந்தைக் கற்பமென்று
நாடியுண்டு மனங்கொண்டு நமனைவென்று
சூடியே பூரணமா மிலிங்கமென்று
சுருதிமுடி பிறந்திடமே யிதுவாமென்று
தேடியே யலையாமற் குருவைக்காணு
செகதலத்திற் பேய்போலே திரிந்துகொள்வே. ( )

கொள்ளடா வல்லாரை பலந்தான் றாறு
குருவான தேரையொன்றே வாய்ந்துவந்து
அல்லடா மரியொன்றே சபந்தீர்ந்து
அப்பனே ஜலந்தானும் பாடினான் நூலில்
விள்ளடா பொட்டிலேவாய் தேவியென்று
விந்தகனே யோர்விரதா லையிலேமூட்டிச்
சொல்லடா சைவுமென்று கிலியுமென்று
சூட்டடா சௌவுமென்று ஆரியம்பாரே. 257

பாரப்பா காச்சியிடு வற்றமட்டும்
பாலகனே ஜலந்தானும் பனிரண்டாக
ஆரப்பா விறகினாலத் தனைப்பண்ணி
யப்பனே விளைவேவோர் பலந்தானைந்து
தோரப்பா சந்தனமேவோர் பலந்தானைந்து
நிலையான மதனைவோர் பலந்தானைந்து
வரப்பா வெட்டிவேர் பலந்தானைந்து
என்மக்கா ளிவளைவையு மொன்றாய்ச்சேரே. 258

சேர்த்திடுவா யிடித்த கூளை தூளாய்ப்பண்ணிச்
செப்பிடுவாய் நசியொன்றே மவுனங்கொண்டு
பார்த்திடுவாய் குழித்தைலம் வாங்கிமைந்தா
பராபரையாள் பாதமதை பணிந்துபோற்றி
வார்த்திடுவாய் திப்பிலியும் பலந்தான்காலாம்
மைந்தனே யதிமதுரம் பலமேகாலாம்
காற்றிலையு மதிகமடா மிளகுமைந்தா
கருத்துவைத்துப் பலந்தானும் கால்நீவாங்கே. ()

வாங்கடா சுக்குதான் பலமேகாலாம்
வால்மிளகு வாலுழுவை விராகன் நான்கு
தாங்கடா காந்தமுந்தான் விராகன் நான்கு
சந்தியமாய் மனோசிலையும் விராகன் நான்கு
ஓங்கடா தாரமுந்தான் விராகன் நான்கு
ஓகோகோ கெவுரியுந்தான் விராகன்ரண்டு
பாங்கடா அமுரியுப்பு விராகன் நான்கு
பாலகனே காரமுந்தான் கூட்டிச்சேரே. 260

சேரடா காரமுந்தான் விராகன்ரண்டு
செப்புகிறேன் தாயாரையின் வித்துங்கூட்டி
ஆரடா புடபூவின் சுண்ணந்தானும்
அப்பனே விராகனிடை யொன்றுசேர்த்து
நேரடா வடிகட்டி மருந்தையெலாஞ்
செபித்திடுவாய் கலியொன்றே ஜாமம்நான்கு
வேரடா நீயுமாய மரைத்துமைந்தா
விபரமுட பாகமதை மனதிறகொள்ளே. 261

கொள்ளடா முன்சொன்ன கஷாயந்தன்னிற்
குழைப்பாட லேவியந்தப்படி தான்ரண்டு
அல்லடா வொன்றாக விடிக்கின்டி
யப்பனே மருந்தையெல்லா மதிலேதாக்கிச்
சொல்லடா மெய்யப்பா வாயமென்று
செரித்திடுவாய் லேசமுரு திரிகையாக
மல்லடா மறவிழ காந்த திரிப்பதிடமல
மைந்தனே பெருகுமப்பா மாங்கிப்பாரே. 262

பாரப்பா செய்யையுந்தா னொருந்துக்கொண்டு
பராசக்தி பாதமதிற் பணிந்துபோற்றி

ஆரப்பா நெய்யையுந்தான் பதனம்பண்ணி
    யப்பனே விராகனிடை யிரண்டதாக
நேரப்பா மண்டலந்தா னிருபோதுண்டு
    நிஷ்டையொடு சமாதியிலே நின்றாயானால்
ஏரப்பா வுன்றேகம் வேறதாகும்
    இயமனில்லை யியமனில்லை யெண்ணிக்காணே. ()

காணடா ரோகமெல்லாங் கலைந்துபோகுங்
    கல்வியிலே மிச்சமடா வலுவோரொம்பத்
தானடா மூதுமையென்ற சொல்லுமேது
    சாவேது வந்தனுக்கு விதியுமேது
கோனடா யீளையொடு காசமேது
    குவிந்துமன மொன்றாக நினைத்தபோது
நானடா வப்படியே யுண்டுதேறி
    நாதனென்றும் வேலனென்றும் வந்தேன்பாரே.

பாரப்பா வெந்தெந்தத் துரைக்கெல்லாந்தான்
    பராசத்தி தேவியுட பாதம்போற்றி
ஆரப்பா மருந்தையனு வளவேயீந்தால்
    அஞ்சுமடா வியாதிகடா னழிந்தேயோடும்
நேரப்பா விதையறியா ருலகத்தோர்கள்
    நிலையான சித்தரெல்லா மறைத்துப்போட்டார்
வேரப்பா வெறுவாயை மென்றிடாதே
    வேதாந்த குலதெய்வந் தன்னைக்காணே. 265

காணுவது இக்கிருதங் கண்டபேர்க்குக்
    கயிலாயந் தனதாகுங் கடவுளாவார்
பூணுவது பூரணமே மவுனவீடு
    பொறியைநது மொன்றானாற் பேதமாகும்
ஏணுவது பிசகில்லை யிந்தப்பேச்சு
    எமனுநி கிருதமென்றே இதற்குப்பேரு
தோணுவதெல் லாமுனக்குத் தோணும்பாரு
    துன்பமற்றுப் பேரின்பஞ் சேருந்தானே. 266

சேருமென்று சொன்னமொழி தப்பேயில்லை
    சிவனுனை குருவானை தேவியானை
யாருமினி யுலகத்தோ ரடுத்திட்டாலும்
    அவர்தனக்கே யீயாத யழிந்தேபோவாய்

காருமிந்தக் கிருதத்தை நீயாய்த்தின்று
கருதரான வலைவாரைக கற்பமென்று
பாருமினி யிப்மெனறே பகாநகேயோகிப்
பாலகனே நிலைசலைநதான் பறறிப்பாரே. 267

பாரப்பா யஷ்டாங்கம் பஞ்சசத்தி
பாராட்டா விவையெல்லாஞ் சித்தியில்லை
ஆரப்பா வஷ்டாங்கஞ் செய்வாருண்டோ
யாகாதி தர்ப்பணங்க ளறிவாருண்டோ
நேரப்பா நிஷ்டையிலே பறிவாருண்டோ
நேர நிலையுங் கண்டுமினி வணங்குவாரோ
காரப்பா விராகமென்றே கடாட்சங்கொட்டு
கருணையுள்ள தியானமதைக் கலந்துகொள்ளே.

கொள்ளடா விராகங்கள் தியானமவேணும்
கூறுகிறே னேகாக்கியத் தா லறியவேணும்
அல்லடா மவுனமென்ற விந்தைசவேணும்
ஆகார மாறுமென்று மறியவேணும்
மெல்லடா வாயுவெகாசா ரணையும் வேணும்
வாடாத நிபபதி மெட்டுகவேணும்
சொல்லடா பேசாதெறெ இருக்கவேணும்
தொல்லாசை மறநதவாக்குக் கட்டுவேனே. 269

சாட்டுகிறேன் சோலாசை பாலேலைநது
கடியமொகாரு பூவெரு தானி நுதுபோன
நாட்டுகிறேன் கல்வியென்ற மயாகக் காலே
நாதாக்கள் சித்தெல்லாம் நாசமாகும்
பூட்டுகிறேன் லோகமெல்லா மழிந்துபோச்சு
பெரியதுமு மெய்வெருப்ப பிரிந்துபோச்சு
மாட்டுகிற னிலையென்று மனதிலநின்று
மயங்காதே மெய்ப்பொருளைக் கொண்டிப்பாரே. 270

பாரப்பா விருத்தியெல்லாம் மட்டுப்பட்டு
பாபசிவன் றன்னைப்பார் ததுப பாவமுமாச்சு
ஆரப்பா மேலாகப் பேசுவாரோ
அண்டமுதல் முன்வருவது வாரானடாச்சு
நேரப்பா வசுரனிலை மாளலாச்சு
நிலையான பாராநதி சேருமபாச்சு

தேரப்பா மயிலேறிச் சுத்திவந்த
சிறுபிள்ளை முருகனென்ற பெயர்தான் காணே. 271

காணடா பரலோக நாதனானேன்
கடவுளர்க்கு முபதேசங் காட்டலானேன்
தானடா சகலருக்கு முயிருமானேன்
சடாட்சரமாஞ் சாமியென்ற வாமியானேன்
தோணடா தூரதிஷ்டி யறியலாச்சு
சொல்லாத மந்திரத்தின் சுருதியாலே
கோணடா வேரெழுத்தை யறிந்ததாலே
கூசாமற் பவனிவரும் வகைகண்டாரே. 272

பாரப்பா பஞ்சசத்தி தியானத்தி[illegible]
பதிவான வுயிரெழுத்தை சொல்லக்கேளு
ஆரப்பா வங்கிலியு மென்றே[illegible]
யப்பாலே யாயிரத்தெ[illegible] மட்டும்
நேரப்பா மனையறுத்து ஆசையறுத்து
நீயகனே அஷ்டாங்க யோகஞ்செய்து
நேரப்பா குண்டலியை [illegible]
செபித்திட்டே [illegible]னே. 273

காணென்ற அஷ்ட[illegible]
[illegible]
கோணென்ற அஷ்டகாம [illegible]
குவித்திடும்போ [illegible]
நாணென்ற [illegible]
[illegible]
கோணென்ற [illegible]
கூறுகிறேன் [illegible]னே. 274

தானடா மூலிகையு [illegible]
[illegible] மூலம் [illegible]
கோணடா விராக [illegible]
குலை[illegible]
வாணடா கிருத[illegible]
வாலையைத் [illegible]
தேனடா [illegible]
செப்புகிறேன் [illegible]தானே. 275

தானென்ற நங்கைகளைச் சமூலம்வாங்கிச்
சத்தியமாய் நிழலுலர்த்தி யிடித்துத்தூளாய்க்
கோனென்ற படிச சாற்றுற சாமமூன்று
குறையாம லரைத்துருட்டிக காயவைத்து
ஏனென்று சொல்லாதே மரியென்றோதி
யென்மக்காள் மருந்தனையுந் தானெடுத்துக்கொண்டு
வானென்ற வானவர்கோ னறிந்தவுண்மை
மறவாதே ஆவின்பால் தன்னிலாட்டே. 276

ஆட்டியே சாமமுந் தான் நாலதாக
அதிற்சீந்திச் சருக்கரையுஞ் சமனாய்க்கூட்டி
நாட்டியே விராகனென்று இருபோதுண்ணு
நலமாக மண்டலந்தான் கொண்டாற்கேளு
ஆட்டியே மூச்சுடரு மொன்றாய்ப்போகும்
மும்மதம்போல லகிரியது முழங்கியாடும்
வாட்டியே மகத்தின் கொதிகந்தவேகும்
வாமான கருத்தமென்ற வகைதான்கேளே. 277

கேளடா அறுகுவேர்க் கிருதந்தன்னைக
கிருமையுட னிப்புலி யருந்தும்போது
நாளடா பூரணமுக கண்ணிற்காணும்
நசியுடா விஷங்களெல்லாம் நாசமாகும்
வேளடா மன்மதனைப்போல் தேகமாவாய்
விட்டகுறை தொட்டகுறை யிதுவேகாட்டும்
கேளடா கேட்டொழிந்த விஷமும்போகுங
தேவியுட அஷ்டகாமஞ் சித்திதானே. 278

காமென்ற நங்கையுடா பெரியநங்கை
சத்தியமாய்ப் பிரமனுட பீஜமாச்சு
கோமென்ற நங்கைகளைச் சமூலம்வாங்கி
கூறுகிறேன் முன்மருந்தைப் போலேயாட்டி
தேனென்ற முன்சொன்ன படிபோல்மைந்தா
தீர்க்கமுடன் மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
ஆமென்ற யானையுந் திரணம்போகும்
ஆதிவஸ்து பரதிவஸ்து மொன்றாய்ப்போச்சே

போசடா மருந்தையுந் தானுண்ணும்போது
பத்திரமே மையலாரைக் கிருந்தன்னை

வாச்சுடா மண்டலந்தான் கூடச்சேர்த்து
வாலையபி ராமியென்று வணங்கியோதி
நீச்சடா தசதீட்சை மகறைகண்டு
நிறுததடா ஐயகிலியு மென்றேயோதி
பூசசடா அடங்கியினி யுருவிபபாயும
பூசசநதி தனிலிருநது வைசகுமபாரே. 280

பாரப்பா வாசிநங்கை பாகையின்மீதும்
பாலகனை யாரறிவா ருலகத்தோர்கள்
ஆரப்பா நங்கைதனைச் சமூலமாக
அப்பனே மூலசொன்னேன் பாகுந்தெய்து
நேரப்பா மாயென்றே சாபதந்தாக்கு
நீமகனே மண்டலந்தா னுள்ள மாறை
தேரப்பா வணங்கிடு யாதால் சொல்வார்
திரிபுரையாள் பாதத்தை செப்பலாமே 281

[illegible]
செப்பாகள் இருநம ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
தடபில் ... [illegible]
[illegible]
அப்பல ... [illegible]
அதுகண்டு ... [illegible] 282

கொ... [illegible]
[illegible]
அலை ... [illegible]
அருளான ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
கொ... [illegible]
குலகொம ... [illegible]

[illegible]
கொ... [illegible]
வா... [illegible]
[illegible]

தேசிகனைப் போலேதான் வாழ்கவென்றுற்
செப்புகிறே னுருத்திரனார் பீஜமாதி
பூசித்த பேர்களுக்குத் தனதுமாகிப்
புத்திரனே கலைக்கியானி நங்கைகேளே. 284

கேளடா நங்கைதனைச் சமூலம்வாங்கிக்
கிருபையுடன் முன்சொன்ன பாகம்போலே
ஆளடா மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
ஆகிந்தன் வெரிசனையும் அப்போகாணும்
நாளடா அக்கினியும் மிகுந்துவேகும்
நலமான வாயுவங்கே மேலேயேறும்
வாழடா விலைவே ரதனைமைந்தா
வையகத்தோ ரறியாமற் கிருகம்வாங்கே. 285

வாங்கியே மண்டலந்தான் மருந்துகூட
வைடந்தனை யுண்டிடவே வாயுநாசம்
தாங்கியே நின்றநிலை தானேகட்டும்
தவறாத கவனசித்தி கைக்குள்ளாகும்
ஓங்கியே நடவாதே பதனமாக
ஒடுங்கிடுவாய் குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்து
ஏங்கியே திரியாமற் கவனம்வைத்தே
ஏகாந்த வஸ்துவுட னருளைக்காரே. 286

காரடா னன்றேகந் தனதாமென்று
காத்திடுவாய் தவசமே கைக்குள்ளாகும்
ஆரடா தேகமது விழுந்துபோனால்
அந்தரங்க மானதையு மறிவதெப்போ
நேரடா ஜெனனமதை யறிவதெப்போ
நீணிலத்திற் சித்தர்களைக் காண்பதெப்போ
பாரடா விருவினையும் போவதெப்போ (க்கே.
என்னசொல்வே னென்னசொலவே னுலகத்தோர்

உலகத்தோர் வேண்டியபோ பூசைசெய்து
உடலிறந்து போவதற்குச் செய்வதல்லால்
பலகலைகள் நூல்பார்த்துப் புராணம்பார்த்துப்
பாவியென்று பொருளெடுத்துப் போவதல்லாற்
கலகமிட் டுப் பெரியோரை நாய்போற்சீறிக்
கவனம்வைத்து மாதர்களைச் சேர்வான்பாவி

விலகிடுவா யவர்களை நீ கண்டபோது
வீசுகிறேன் மாலுடைய பீஜங்கேளே. 288

கேளட்டா மைந்தா நீ மரியா நங்கை
கவனம்வைத்துச் சமூலமுந்தான் வாங்கிவந்து
ஆளடா முன்சொன்ன பாகம்போலே
அப்பனே மருந்தையுந்தா னரைத்துவாங்கி
நாளடா மண்டலந்தா னுண்டுதேறி
நந்திகொலுச் சிங்கார நடனம்பார்த்து
கேளடா கொடுவினையு மற்றுபோகக
கூறுகிறேன் தன்னிலையாங் குறியிற்றூனே. 289

தானென்ற இம்மூலி யுண்ணும்போது
தாரணையுஞ் சாரணையு மாறிப்பாயும்
கோனென்ற ஏகமதிற் குளிர்ச்சிகாணுங்
கூறுகிறேன் அறுகம்வேர்ச் சூரணத்தை
தேனென்ற மருந்தோடே விராகனென்று
தெளிவாகச் சேர்த்ததையு முண்டுதேறி
நானென்ற ஆணவத்தை யடக்கிமைந்தா
நாதாக்க ளஷ்டகர்மந் தன்னைப்பாரே. 290

பாரப்பா விப்படியே மருந்தையுண்டு
பஞ்சசத்தி பாதமதைப் பணிந்துபோற்றி
ஆரப்பா அஷ்டகர்ம மவளேயாகி
யாதார சத்தியென்று பெயருண்டாகிக்
காரப்பா நவக்கிரக மவளேயாகி
காலென்றுந் தலையென்றுங் கருத்துமானுள்
பேரப்பா விவள்பெற்ற பேறுபோலே
பெரியோர்க ளெவருண்டோ பேணிக்காணே. 291

காணடா விராகத்தாள் மவுனமென்று
காட்டுகிறே னென்மகனே கருத்தாய்க்கேளு
தாணடா நவகோண மிட்டுமைந்தா
தவறுதே வலைபஞ்சாட் சரமுஞ்சாற்றிக்
கோணடா ஓம்நமசி வாயமென்று
குறியான நடுவீட்டிற் குணமாய்ச்சாற்றித்
தேணடா ஐயென்றுஞ் சௌவுமென்றும்
தெளிவான கிலியென்றும் வகையிற்றூக்கே. 292

தாக்கடா ரங்கார வகாரபீடந்
தவறாதே நடுமையந் தன்னிற்சாற்றி
வாக்கடா விருவளையம வாசல்நான்கு
வலுவாக விந்துவிட்டுத் தீயைமூட்டி
மூக்கடா மூதண்ட தேவியென்றும்
மோகடா ரீப ஐயுங் கிலியுமென்றும்
தாக்கடா சொலலாதே சௌவுமென்றும்
நசியென்றும நலமாக மோடியோதே. 293

ஓதப்பா பஞ்சசத்தி தீட்சைகளெல்லாம்
ஓங்காரி வராகத்தாள் தியானம்வேணும்
வாதபபா பேசாதே வராகவிஞ்சை
வெல்லோகருச் சித்தியல்லால மற்றோகேது
சூதப்பா சொல்லவில்லை யிந்தபபூசை
கருதிமுடி பிறந்திடமாங் குலையாததெய்வம்
யோகபபா மூர்மூலை கக டாக்கை கயுட
யோசமே செயவதற்கு வந்தாள்பாரே. 294

பாரடா விவரமை டய பாக நதன்னிற்
பணிந்துநிதய பஞசசத்தி யொன்றுபோற்றி
ஆரடா வுஷ்டாங்க யோகிய நதி
யாதியென்றுஞ் சோதியென்று யவளுண்டாகி
நேரடா யமுதசாகினியுமாகி
நிலைதனிலே யேடுரண்டு வயதுண்டாகி
யேரடா யேரிலிட்ட திபயபோலே
மேதினியெல் லாயயகடி விட்டதன்காணே. 295

காணப்பா மெய்யென்றால மெய்யுமாகிக்
காலனுக்குங் காலனென்ற காளியாகித்
தானபபா சருவசங் காரியாகிச
சருவபணிப் பீடமெனுந் தாயுமானவ்
ஊனப்பா ஞானமென்ற வுயிருமாகி
ஓமுடிந்த பட்டமுதலி யொடுங்கிவாழ்ந்தாள்
நானபபா வவன்வீட்டில் வாழ்ந்ததாலே
நாதாந்த ரூபமென்ற நாமம்பாரே. 296

பாரடா பஞ்சசத்தி யஞ்சு கர்மம்
பராபரையாள் பூசைகளே யெல்லாமைந்தா

ஆடடா வலப்புறத்தில் வராகத்தாரும்
அப்பனே யிடப்புறத்தில் [illegible]றாளும்
நேரடா சூழ்வுந்தன் [illegible] வாதி
நிலையான பஞ்சகர்த்தா [illegible]
கேரடா மவுனமொடு விந்தைசபாரத்தார்
தேகசித்தி யாகசித்தி செய்துகொள்ளே. 297

கொள்ளடா வாசிநிலை யறிந்தோர்கற்பம்
குலுகொள்வ தறியாட்டா லாகாதையா
அல்லடா விந்துநிலை யறிந்துபாரு
யப்பனே [illegible]
செல்லடா திருக்குபாயஞ் [illegible]
[illegible]
விள்ளடா விண்ணதக [illegible]
விட்டதொரு [illegible] 298

எய்யாமல் [illegible]
இருக்காமல் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 299

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
முத்[illegible]
[illegible]
வி[illegible]
[illegible]. 300

[illegible]
[illegible]
ஆரப்பா [illegible]
ஆமென்[illegible]

வேரப்பா கவனத்தி லோடலாச்சு
வீராதி வீரனென்று பேருண்டாச்சு
ஏரப்பா கயிலாச வரையுமாச்சு
என்மக்காள் வித்தென்றுற் சொல்லக்கேளே. 301

சொல்லக்கேள் வித்தென்றுற் சுருதிமூலஞ்
சொல்வார்கள் நாதாகக ளனைவோருந்தான
விள்ளக்கேள் துறையிலிந்தாம் மாயை நீக்கும்
வேணுமென்ற பாக்கியங்கள் கூட்டிவைக்கும்
அல்லல்வினை தானறுக்கும் விந்துவட்ட
மாயிரத்தின் கலையிலொன்றை மலரதாக்க
வல்லவர்க ளறிவார்கள் மறறோர்க்கேது
வாயினுற் சொல்லாத வாஸ்தம்பாரே. 302

பாரப்பா மயேந்திரகிரி யுர்சிநிபம்
டனிரெனவே மின்னுமடா பாருபாரு
நேரப்பா சரிதையொடு கிரிகையாச்சு
நிறைநதெழுநத புருவநடுந கமர்தானச்சு
வேரப்பா வெறுபபேச்சுப் பேசிடாயல்
விந்துவட்ட ஜீவரதனம் விசாலமாகி
ஏரப்பா விருதயமே கமலமாகி
யேகாந்தப் பீடர்வழி யார்க்கநதானே. 303

தானென்றுந் தானவனாய் நிலைத்தபோது
சாதகமா யுயரவுனை நதூக்கிகொள்ளும்
மானென்ற மகாரமல்லோ விந்துவாகி
மக்களே மூன்றெழுந்து மாதியாகி
தேனென்ற வழிர்தரச பாணமாகிச்
சிவகலை தேககலை யதுவுண்டாகிக்
கோனென்ற குஞ்சரதனை யஞ்சலென்று
கூடினுற் குமரிகற்ப மிதுவாம்பாரே. 304

பாரடா குமரிகற்ப விந்துநாதம்
பளிரெனவே மின்னுமடா பாருபாரு
ஆரடா அதனொய்த மிதுவேயாகி
யஷ்டகர்ம மெட்டுசெரு மாதியாச்சு
வேரடா விநதுவிட்டாற் கதிதானேது
விந்துவென்றுல் வீணருக்குத் தெரியாதப்பா

காரடா மதிதானே விந்துவாகிக்
கங்குல்ரவி தனையெடுத்துக் காட்டுங்காணே. 305

காணடா விம்மூல மறியவென்றாற்
கபாலிபஞ்ச சத்தியுட னிசைசூழ்வேணும்
தானடா வராகத்தாள் தியானம்வேணும்
சத்தியமாய் வடுகனுட பூசைவேணும்
வானடா வானவர்கோன் மயங்கிவீழ
மாசற்ற பெருவெளியை மனதுட்கொண்டு
கோனடா குருவான வாலபத்திற்
கூச்சலிட்டாற் குமரிகற்ப மாகும்பாரே. 306

பாரப்பா குமரிகற்ப மென்றாக்காற்
பார்தனிலே செம்பூடு மேதுமில்லை
ஆரப்பா விந்துவல்லோ பானமாச்சு
ஆகாய வஸ்துவல்லோ பானமாச்சு
நேரப்பா நிருவிகற்ப சமாதியாச்சு
நீமகனே குலசெய்வது கன்னில் நின்றால்
வேரப்பா வெறும்பேச்சுப் பேசிடாமல்
விந்துவென்றாம் வட்டமென்றும் மேவி நில்லே. ()

நில்லடா விந்துவென்ற தெரியாதையா
நீணிலத்தி லுள்ளோரு மறியமாட்டார்
அல்லடா வென்னைப்போலே யறிவாருண்டோ
ஆறுமிக மியாவருகநும் வருவதுண்டோ
கல்லடா காயகேசக காணபதுண்டோ
கற்பபூண்டு சாகாம லிருந்தாருண்டோ
சொல்லடா யாகாதி செய்வாருண்டோ
சூட்சகற்ப மிதுவென்று செய்கென்பாரே. 308

பாரப்பா சூட்சகற்ப மறியாததோஷம்
பாவையாக வழிதுரியிற் சேர்ந்ததோஷம்
ஆரப்பா யோகாதி செய்யாததோஷம்
அஷ்டகாம வாலையை நகாணடிக்காத்தோஷம்
நேரப்பா சமாதியிலே நில்லாததோஷம்
நிஷ்டையிலே மனமகுவிந்து நில்லாத்தோஷம்
காரப்பா மனமடங்கி நில்லாததோஷம்
காணமாய் விந்துவென்று மறியாப்பாரே. 309

பாரடா பாவிகள் தூவென்றுஞ்சொன்னேன்
பரசையிலே வாகனையான் பகரப்போமோ
ஆரடா குலபட்டுமுகத்தை பயலகளகூடி
யாதிவைத்து மனுதிவன்து வெறிதென்பார்
கோரடா ஞானகுருக்குத் தெரியாதிந்த
நிலையான வித்துவிட்ட நிலைதான்மைந்தா
வேரடா வெகுபேர்பேசுப் பேரிடாமல்
விரகரநாள் தியானமதை வாங்கிக்கொள்வே. 310

சொல்லாட பஞ்சசந்தி குறியிதுலே
கேட்டதோர் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 311

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 312

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 313

[illegible]
[illegible]

ஆரப்பா விந்துவென்றுற் சொல்லக்கேளாய்
ஆதார மாறினடிப் படையுமாச்சு
நேரப்பா வேகமென்ற கற்பமாகி
நீயென்றும் நானென்றும் மனதுண்டாகி
ஏரப்பா வாசியின்மேற் சாரியாகி
இருகலையுஞ் சுழிமுனையு மிதுவாங்காணே. 314

காணடா விடகலையின் சுழினையாகிக்
கலந்தகுல தெய்வமல்லால் வேறேயுண்டோ
தானடா குலையான தெய்வத்தாலே
சதுர்முகனுஞ் சகலருமே வந்தவாறும்
வானடா வானுஞ் முதித்தவாறும்
வங்குசிங்கு வாசலென்றே யுரைத்தபேரும்
வீணடா வீணருக்குத் தெரியாதிந்த
வெட்டவெளி விந்துவட்ட விபரப்பாரே. 315

பாரப்பா கயிலாய கிரியுமாகிப்
பன்னிருகை படைத்தபர மிதுவுமாச்சு
ஆரப்பா கணங்கவென்ற பாலுண்டாகி
அரகரா வென்றசந்த மதிலுண்டாகி
நேரப்பா கலைபெருமைப் பாலுண்டாச்சு
நீங்காமன் மங்கறிவை யுணர்த்தப்பேர்க்கு
வேரப்பா வெறும்பொய்யுஞ் சொல்லப்போமோ
விந்துவட்ட மறிந்தபெரி யோர்களாமே. 316

ஆமடா சௌவென்று மிதற்குப்பேரு
ஆட்டமா சித்தியெல்லா மிதற்குள்ளாட்டம்
ஓமடா வேர்முடிந்த விடமிதாச்சு
ஓங்கார வாங்கார மிதுவேயாச்சு
நாமடா விரண்டெழுத்து மிதுவேயாச்சு
நலமான வைந்தெழுத்து மிதுவேயாச்சு
வாமடா வெட்டெழுத்து மிதுவேயாச்சு
வல்லதுவென்று பொருளுண்டாய் வந்தவாறே. 317

வாரான சாமலைக்கே சரியுமாகி
வந்தவனாம் வராகத்தான் பாதமுன்னித்
தாரான சாரணைசங் கற்பமாகிச்
சாயுச்சியம் பாடுகிற நாயுமாகி

மேரான மேரிலொரு வொளியுமாகி
மேதினியைத் தான்படைக்கு மயனுமாகிச்
சூராதி சூரனையும் பொடியதாக்கிச்
சுப்ரமென்று அற்புதமாய் வந்தேன்பாரே. 318

பாரப்பா சுப்பிரமம் பிரமபீஜம்
பராபரனு ரெனைப்பயின்று ரல்லால்வேறு
ஆரப்பா பொறியாறுஞ் சிதறிவீழ
ஆறுமுக நாதனென்றே யழைத்தபீசன்
ஏரப்பா மயிலேற வேற்றங்காட்டி
யென்றந்தை யென்குருவா மென்றுசொல்லி
தேரப்பா லாடவொளி கண்ணுறபார்த்து
விண்ணிலிடி முழங்கிடவே விசினாரே. 319

விசியிட்டப் பாகமொரு வொளியுமவீச
வெற்றியோர் பழங்கனி நீ தானேயென்றார்
நாசியிரு பக்கமுந்தான் சுழல் நான்வீச
நான்கண்டேன் பழச்சாற்றை யறிந்துகொண்டேன்
காசியென்ற கங்கைபழச் சாறுமாக்க
காவலாக வீரருமே கருணைகூர்ந்து
தேசியம் லெனுமேனைச் செபிஞாக்கள்
செப்பியிட்ட வுபதேச மிதுவென்றேனே. 320

இப்பென்றே னப்பாவும் வாவாவென்றே
இருதயத்தி லெனையுமுத்தா விருக்கச்சொன்னான்
அப்பென்றே னுண்ணப்பத்து அமுதமென்றும்
ஆனந்த மயமான தெய்வமென்றுள்
உப்பென்றே போதுவிட வுயிராய் நின்றேன்
ஒன்றென்ற வித்துவிட்ட புத்தியென்றுள்
சப்பென்ற காட்சிவல பாசமறுத்து
கயிலாய வடவரையைக் காட்டினாரே. 321

காட்டினான் வடவரையி லிருந்தேவாழ்ந்தேன்
கங்குலைவி யூடறுத்து வெளியிற்சென்றேன்
நாட்டினேன் மனமாசைக் குளிகையுண்டு
நங்கைச்சா றுண்டுநல் நாதனுண்கொண்டு
கூட்டினேன் கிருதமென்று தூவையத்திற்
கொடியதொரு பாவிகட்கு கைக்கூடாமல்

பாட்டினாற் சொல்லியுந்தான் சாபமீந்தேன்
பராசத்தி கிருபையினா லின்னம்பாரே 322

பாரடா மவுனமென்ற பூரணத்தைப்
பத்திவைத்து நிலைதனிலே நின்றுகொண்டு
ஆரடா பரமசிவன் சிரசிலநின்று
அறுகுபர மேஸ்வரனா ருகாய்த்தோன்றி
நேரடா நந்தியென்று பெயருங்கொண்டு
நிலையான கணேசனென்றும் பெயருண்டாகித்
தேரடா விந்தவொரு அறுகுதன்னைத்
திடமாக வாங்குகிற வகைதான்கேளே. 323

கேளப்பா ஆறுகம்வேர் துலாமொன்றேகால
கிருபையுடன் கொண்டுவந்தே யுலரவைத்து
ஆளப்பா ஊலந்தானும் படிதானாறு
அப்பனே அறுகம்வே ரதிலேதாக்கி
வாளப்பா அக்கினியோர் விறகால்மூட்டி
மைந்தனே மதியென்று சாபந்தீர்த்து
தேளப்பா வீணைடுபடி சலமதாக்கித்
தேவியாரமிர்தளைப் பூசைபண்ணே. 324

பண்ணுவது பூரணத்தைப் பணிவேனாம்
பாலகனே மதனையின் மூச்சாகாழி
கண்ணறுபலக் கணைதைத்து வின்னைப்பாரு
கலந்துநெருந்த ஆவாரம் பட்டைவேரை
என்னறுவது [illegible] தான் வாங்கி மைந்தா
எண்பலமாகக் கலந்தை யெடுத்து நீயும்
உண்ணுவது [illegible] கொடுத்து [illegible]
ஓகோகோ மின்னமுந்தான் வகையைகேளே. ()

கேளடா காயமரையின் கிழங்கைமைந்தா
கிருபையுடன் பலமொன்று நிறுத்துக்கொண்டு
ஆளடா மிளகுபல மொன்றதாக
அப்பனே திப்பிலியும் பலமொன்றாக
நாளடா சுக்குபல மரையாகாரி
நலமான வதிமதுரம் பலந்தா னொன்று
வாழடா பேலமுந்தான் விராகனதான்கு
மைந்தனே கிராம்புகாற் பலமும்போடே. 326

போடென்று சொன்னவகை தவறிடாமற்
புகழ்ந்திடுவாய் மைந்தாமுப் பூவின்சுண்ணம்
ஆடென்று சொன்னபடி சுண்ணந்தன்னில்
அப்பனே விராகனிடை யதிலேசேர்த்து
நாடென்று முன்சொன்ன மருந்தையெல்லாம்
நலமான வஸ்துவிட்டுச் சாமமொன்று
தேடென்று அரைத்திடுவாய் சாபந்தீர்ந்துத்
தேவிபஞ்ச சத்தியுட தியானப்பாரே. 327

பாரப்பா மருந்தையுந்தா னெடுத்துவைத்துப்
பாலகனே முன்சொன்னே கஷாயந்தன்னில்
ஆரப்பா ஆவரைவேர்த் தைலஞ்சேர்த்து
அப்பனே மாதுளையின் பழச்சார்விட்டு
நேரப்பா மருந்தையெல்லா மதிலேதாக்கி
நீமகனே பாண்டத்தி லிட்டுக்காய்ச்சி
தேரப்பா ஆவினெய் பதிரண்டாகத்
திர்க்கமுடன் வாங்கியடா திலையைக்காணே. 328

காணப்பா மருந்தையரைத் திட்டமாகக்
கைபாக மாகவுந்தான் வறுக்காய்ச்சித்
தானப்பா ஆவினெய் பதிலேவிட்டுத்
தனிச்சீந்திச் சர்க்கரையும் பலந்தான்மூன்று
நானப்பா மெழுகுபத மாகக்காய்ச்சி
நாதாக்கள் சாபமெல்லாம் நிவர்த்திசெய்து
கோணப்பா முக்கோணக் குழியில் நின்று
குருவான தேவியென்ற மனிதர்க்கே. 329

தங்கடா சதிட்டை தன்னைபோக்கித்
தவறுமல் தேகமையுந்தான் பதனப்பண்ணு
பங்கடா போட்டுமினிக் குடித்திடாமற்
பாலகனே விராகனிடை மூன்றுதாச்
சிங்கடா சிங்குவைக்கு மேவாதிநீயுந்
சித்தர்மைந்தே கேளிதுபோகுங் கொண்டாயானால்
அங்கடா நரைதிரையும் மாறிப்போகும்
அடங்காத வியாதியெல்லா மோடிப்போமே. 330

பாரப்பா விம்மருந்தை யுண்டவாறும்
பராபரையுங் கைவசமதாகிப் போவான்

ஆரப்பா பட்டமரம் பச்சையாகும்
அப்பனே மண்டலந்தான் கொண்டபேர்க்கு
நேரப்பா யீளையொடு காசந்தீரும்
நீகம்மேகம் பஜினெட்டும் தீரும் தீரும்
தேரப்பா வாயுவெல்லாங் குலைந்துபோகும்
தேவாதி தேவனென்று செப்பலாமே. 331

செப்பலாங் கிராணியொடு மூலந்தீருஞ்
செகமதனில் நமன்வரத்து மடங்கிப்போகும்
ஒப்பலாம் மடலென்று சொல்லாதே து
ஓதுகின்ற குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்தால்
அப்பனே கயிலாசந் தனதாய்ப்போகும்
யாவருமே யொன்றாக வடங்கிப்போவார்
தப்பலா மென்றாலுந் தப்பொட்டாது
சத்தியமாய்க் கிருதமென்று சாற்றுவானே. 332

சாற்றுகின்ற னிப்மருந்தைப் போகேமைந்தா
காரணியில் சொல்லார்கள் ரிஷிகள்சித்தர்
ஏற்றியிட்ட விப்மருந்தை யுண்டபோனும்
என்மகனே பவுனென்ற வித்தைபார்த்து
வாழ்க்கினே வஷ்டாங்க வெப்பஞ்செய்து
வாலைபெண்கள் வாசலுக்கன் பவுனங்கண்டு
கோத்திரங்க டனைக்கிடவே தும்பென்றேற்றிக்
கூறின்னான் வெல்லாம் வந்தேன்பாரே. 333

பாரடா விப்மருந்தை வெளியேயீந்தாற்
பார்தனிலே வெகுசிறப்புஞ் சுவர்ணமாவான்
ஆரடா விப்மருந்தைக் கொண்டபேர்க்கே
யகிலாண்ட மவரவர்க்கே தனதாய்ப்போகும்
நேரடா வித்தையது திரண்டுபோகும்
தெந்திரா மூருத்திரனுந் தனதாய்ப்போவார்
தேரடா வெட்டிணியுந் திருப் திரும
சேவல்மயில் வாகனமுந் தெரியும்பாரே. 334

பாரப்பா விக்கிருதந் தன்னையுண்டு
பஞ்சாக்ஷர் திட்சைதனிற் பயந்தேயேறி
ஆரப்பா வீரதி வீரனென்றே
யறுமுகனேக் கிருதமென்றே யாட்டம்பார்த்து

நேரப்பா வுள்ளுணர்ந்து வெளியேவந்து
நிமலிபஞ்ச சத்தியுட நிலையுங்கண்டு
காரப்பா வஷ்டகர்ம வாலையென்று
கண்டதினாற் கந்தனென்று பெயருண்டாச்சே. ()

ஆச்சடா அஷ்டாங்க வாலையென்றால்
அங்கிலியு மென்றபஞ்ச சத்தியாகி
நீச்சடா வராகத்தா ளதற்குமுன்னே
நிலைத்தோடித் திரிந்திடுவாள் திரோதாயுந்தான்
வீச்சடா வவள்பூசை யறியவேணும்
வேகமுள்ள மவுனத்தைக் காணவேணும்
காச்சடா விவள்மாயை பொல்லாதையா
கண்டவர்க்கு மவுனமென்ற கனியுமாச்சே. 336

ஆச்சப்பா படாட்சரமாஞ் சிங்கென்றேதான்
ஆதித்தன் றனைப்பார்த்து மவுனமோதி
வாச்சடா விடைமாறிப் பார்த்தாயானால்
மைந்தனே ரவிதானும் மறைந்துபோகும்
நீச்சப்பா லோகமெல்லா மிருளாய்மூடும்
நீமகனே நினைத்ததெல்லாஞ் சித்தியாகும்
காச்சப்பா காச்சிவிடு நிலையைப்பார்த்துக்
கவனம்வைத்துப் படாட்சரத்தை காட்டுகிறேனே.

காட்டுகிறேன் படாட்சரத்தை விதியுமென்று
கல்லைவைத்து லோகத்தோர் கருதுவார்கள்
பூட்டுகிறேன் படாட்சரந்தா னிருந்தமூலம்
புல்லர்களே யுங்களுக்குப் பேசப்போமோ
வாட்டுகிறேன் சிகாரமல்லோ மேருவாச்சு
வங்குசிங்கு வாசலெனுங் குகையுண்டாகிக்
கூட்டுகிறேன் நவக்கிரக மதற்குள்ளாகிக்
கோடையிடி மின்னலுடன் காற்றுண்டாச்சே. ()

ஆச்சடா படாட்சரமே யிடிபோல்வீழும்
அப்பனே மண்ணூருவிச் சலத்தைக்கோர்க்கும்
வாச்சடா லோகமெல்லாம் பயிருண்டாகும்
மைந்தனே யீசனுட பீஜமாச்சு
காச்சடா வனல்கொதித்தா லெதிரிவீழ்வான்
காலாந்தத் தியல்லோ படாட்சரந்தான்

மூச்சடா முன்பின்னு மியங்கொட்டாது
முத்திவழி தன்னிலேதான் மூட்டும்பாரே. 339

மூட்டுகின்ற படாட்சரமே யாதிநாதன்
முச்சந்தி வீதியிலே முழங்கிப்போகும்
ஆடுகின்ற படாட்சரமா ரறியப்போரார்
அஷ்டமா சித்திக்கு மாதியாகும்
வீட்டிலே யிருக்காமற சுடுகாடாகி
விடமுண்ட கண்டனென்று பெயருண்டாகிக்
காட்டிலே திரிகின்ற பித்தனென்றுங்
கருத்துவைத்தே யலைந்தவிடங் கருதிப்பாரே.

பாரடா படாட்சரத்தின் கொடுமைபோலே
பாரதனிலே சித்தர்கடான் சொலமாட்டார்
ஆரடா ரவிதானு மறைந்துபோனால்
அண்டமெல்லா மரசழிந்து கெட்டுப்போகும்
நேரடா ரவிதன்னை நதான் வருத்தமென்றால்
நீமகனே நகமென்று நிலையைப்பாரு
வேரடா ரவிதானு மொளியாய்வீசும்
விந்தகனுங் கயிலாசம வெளியாய்ப்போச்சே. 311

போச்சடா வினையறிய வேறொன்றில்லை
புவனமென்ற படைப்புவிந்தை யிதற்குள்ளாச்சு
ஆச்சடா வினையறிய வொருவரில்லை
யகிலாண்ட கோடியண்ட மடங்கிவாழும்
வாச்சடா முன்னெழுந்த மூவாதியாலே
மறந்தனே சகலசித்து மடாலாச்சு
மூச்சடா முன்றெழுந்து மேதென்றுகேட்கால்
முக்கியமா மகாரமென்ற மவுனமொன்றே. 312

ஒன்றான மகாரமென்ற மவுனக்காலே
ஒருபோதுங் கூடழிந்து போகாதையா
சென்றாலு மகாரமென்ற மவுனக்கண்ணோர்
சேரடா குலமெய்யவத சனனைப்பார்த்து
என்றாலு முன்னெழுந்தி கிருவேயாகும
யெதிரிகளை யீடழிக்கு மிவன்தான்மைந்தா
மூன்றுக்கு மிதுபொருளென் றறியாப்போக்கு
உலகத்தி லொருவரில்லை யெடுக்கத்தானே. ()

தானென்ற வொடுக்கநிலை யறியாக்கோஷம்
சாதித்துப் பாரார்கள் சவங்கள்மாடு
ஊனென்ற வுடலெடுத்தாற் பலந்தானென்ன
வுயிரறியாப் பாதகர்தா னுலுத்தராவார்
வானென்ற முடிபார்த்து அடியும்பார்த்து
வாழ்க்கடாமூன் றெழுத்து வலிமைபார்த்துக்
கோனென்ற குறிபார்த்துக் குருவைக்காத்துக்
குலதெய்வந் தனைப்பார்த்துக் கூடுகூடே. 344

கூடியே மகாரமென்ற மவுனஞ்சொன்னேன்
குலதெய்வந் தனைக்காணக் குறியுஞ்சொன்னேன்
ஆடியே மகாரமல்லோ அகாரமாச்சு
அம்மம்மா மூன்றெழுத்து மதற்குள்ளாச்சு
நாடியே ரவிமதியு மதுவேயாச்சு
நானென்று சொல்லுவது தானதுவேயாச்சு
பாடியே திரியாதே மூன்றெழுத்தைப்
பருகுதே சிதறுதே பணிந்துகொள்ளே. 345

கொள்ளடா மூன்றெழுத்தின் பயனைத்தானுங்
குவலயத்தி லொருவருக்குந் தெரியாதப்பா
அல்லடா மகாரமொடு நகாரத்துக்கும்
அப்பனே யுயிராச்சு சிகாரங்கண்டாய்
வல்லடா பெரியோர்க ளறிந்துகொண்டு
மாருடல் மூன்றெழுத்தை மருவியோதி
வில்லடா விற்பூட்டி யாறிறைற்போல்
விசைகொண்டு மூன்றெழுத்தை விருப்பிப்பாரே. ()

பாரப்பா மசிதசியென் றெழுத்தைத்தானும்
பராபரந்தான் வந்தாலு மசிதேசொல்ல
ஆரப்பா லோகத்தோர்க் கிப்தாயாலும்
ஆகாய வெள்ளிடிபு மதிரவீழும்
நேரப்பா வாலைவிந்தை யென்றுபேரு
நிஷ்டையொடு சமாதியென்று மிதற்குப்பேரு
வேரப்பா வெறும்பேச்சுப் பேசிடாமல்
விந்துவட்டந் தனையறிந்து விரித்துக்காணே. 347

காணடா பச்சைநிறம் விழியிலுள்ளே
கலந்தெழுந்த சதாசிவனே கணைசறுச்சு

தானடா வொளியாலே பிரபைவீசிச்
சகலருக்கு மாதார மாகிப்போச்சு
கோனடா குலதெய்வத் தருளினாலே
கொடியாவிப் பிரபையெங்கே விழிக்குள்ளாச்சு
ஊனடா வுயிராச்சு வுலகமாச்சு
ஓம்நமசி வாயமென்ற தறுவாய்ப்பாரே. 348

பாரடா வெங்கையது கொடிதேனைமந்தா
பாவையர்க ளாசையிலே பாய்நதேயேறும்
ஆரடா வெங்கைதனைச் சட்டுமைந்தா
அறிவான ம்மதி லப்பாலேறி
ஊரடா பஞ்சசத்தி தியானங்கண்டே
யொன்றென்ற பொருளொன்றே யுருகிவாடக
கோனடா மனமுருகிக் குவிநதையாறு
குண்டலியாஞ் சத்தியுட குறிப்பிதாச்சே. 349

ஆச்சடா குண்டலியாஞ் சத்தியென்று
லப்பனே மனோன்மணியென் றவட்குப்பேரு
வாச்சடா மனமல்லோ மணியதாகும்
வச்சிரா யுதமென்றே யிதற்குப்பேரு
காச்சடா பிசகாம லுன்னோவொன்றும்
கல்மாறி யிடசாரி யாட்டுலைக்கும்
மூச்சடா பதுங்கியினிக் குமிழியாயும்
மூச்சடாமய பேரின்ப முறையிதாமே. 350

ஆமென்று சொன்னவிடம் அடங்கிப்பாயும்
அப்பனே புற்றரவு மதிசொரும்
ஓமென்று சொல்லிடவே விடங்கள்யாவும்
உன்னிடத்தில் தீனைக்கடி யுதவிசெய்யும்
நாமென்ற சொல்லுற்றோன் நமனைவெல்லும்
நாதாந்தப் பூரணத்தின் நடுவேகூட்டும்
காமென்ற காமனுந்தன் பொசிங்கிப்போவான்
காயமே பலங்கொடுக்குங் காட்சிபாரே. 351

பாரப்பா வின்னமென்று பகரக்கேளு
பார்தனிலே பொருளுருக்குத் தெரியாதப்பா
ஆரப்பா விந்துவென்றுஞ் சிவன்றென்றும்
ஆகாச மானகுரு நாதனென்றும்

நேரப்பா விதிப்படியே யனேகம்பேராம்
நிலையான சிவனார்தன் தேம்புதன்னை
வேரப்பா வேறெடுத்துப் பலந்தான் நூறு
வித்தகனே யுலரவைத்து எடுத்துக்கொள்ளே. 352

கொள்ளடா வுலரவைத்த வேருதன்னைக்
கூறுகிறேன் மரியென்றே சாபந்தீர்த்து
அல்லடா நறுக்கியதைப் பாண்டத்திட்டு
அப்பனே சலந்தானும் படிதான் நூறு
வல்லடா வல்லவ நீ பாகவென்றால்
மைந்தனே வேருதனைச் சலந்திற்றூக்கிச்
சொல்லடா ஐயென்றுங் கிலியென்றேதிச்
சோடசோப சாரமுடன் பூசைபண்ணே. 353

பண்ணுவது பூசையிகி யறிந்துபோற்றிப்
பாலகனே யொருவிறகால் வற்றககாச்சிச்
கண்ணுடனக் கண்ணறிந்து விண்ணைப்பார்த்துக்
கலக்கெழுந்த சலந்தானும் படிரண்டானால்
மண்ணுலகி லொருவருக்கும் காட்டாமற்றான்
மைந்தனே கஷாயமதை யிறுத்துவாங்கி
உணணுவது ஓரெழுந நால் மண்டலமுன்னி
யொடுங்கியே நிலைதனத்தா னுற்றுப்பாரே. 354

பாரப்பா பத்துபலம் பரங்கிப்பட்டை
பச்சடா கொடுவலிவேர் பலந்தான்பத்து
ஆமப்பா பிரமியின்வேர் பலந்தான்பத்து
அப்பனே மூன்றையுந் தானிறுத்துவாங்கித்
தேரப்பா இடித்திடுவாய் தூளாகத்
தேவிபஞ்ச சத்தியவள் தியானங்கொண்டு
பரப்பா பாண்டத்திற் றூள்தன்னை
யென்மக்காள் போட்டிலே சாபந்தீரே. 355

திராட்சாபமெல்லாம் நிவர்த்திசெய்து
தெளிவான நாளைசூழ்ந் தைலம்வாங்கி
வேரடா வெருட்பிலுக்காய்த் திரிதிடாமல்
விருண மிளகுபலங் காலதாக
நேரடா திப்பிலியும் பலங்காலாக
திருத்திடுவாய் சுக்குதாவும் பலங்காலாகச்

சேரடா காந்தமுந் தான் விராகன்ரண்டு
சேர்த்திடுவாய் ரசந்தானும் விராகன்ரண்டே. 356

விராகனிடை யிப்படியே நிறுத்துவாங்கு
வீருண வஸ்துவிட்டுச் சாமம் நான்கு
மாறுபடி யரைத்துரைத்து வழித்துக்கொண்டு
மைந்தனே முன்சொன்ன மைகலந்தன்னில்
விராகக்கால் பாகமுன்னித் தியானம் பண்ணி
விட்டரட்டி மந்தரங்களெல்லாங் கலக்கிக்கொண்டு
தராதரமாய் முன்சொன்ன கஷாயந்தன்னிற்
சுருக்கிடுவாய் மைலமெல்லா மொன்றாய்த்தானே.()

தானென்ற ஆவின்நெய் படிரண்டாகத்
தாக்கடா கஷாயமது தன்னில்விட்டுக்
கோனென்ற குருவருளால் கிலியென்றேதிக்
கூட்டடா லட்சமுரு குவ்வாய்த்தாக
வானென்ற மெழுகுபதமாகக் காய்ச்சி
வாய்போசச் செகிறதிடுவாய் மைந்தநீயும்
தேனென்ற நெய்யயுந்தான் பக்குவம்பண்ணிச்
சீவன்முத்தக் குருவருள் செப்பக்கேளே. 358

கேளடா தேகமந்தான் வலுத்துப் போச்சு
கிருமிதுபோலவே யாகாம செல்வார்
ஆளடா ரோகமெல்லா மழிந்துபோகும்
அப்பனே ஜனனிசாரட்டேனே நீயும்
வாழடா யீளையொடு காசந்தீரும்
வக்கசீனைகள் பருத்திடும் பாறிப்போகும்
நாளடா பெருப்பாடு உடனே தீரும்
தாய்நீர்ச் சுருக்குத் தீர் முறிவுபோமே. 359

போமடா குஷ்டமெல்லாம் ஓடிப்போகும்
பொல்லாத சூனியமும் பாசுக்கியம்போகும்
ஆமடா விஷமெல்லா மகன்றுபோகும்
அடங்காத சூதகத்தின் திரட்சிபோகும்
நாமடா அரையாப்பு வெட்டைதீரும்
நடுக்கியகோர வாதமெலாம் நாசமாகும்
வாயடா மண்டலந்தான் கொண்டபோக்கு
மாருத வயிறெட்ட மாயப்பாரே. 360

பாரப்பா இம்மருந்தை யுண்ணும்போதும்
பாவையர்க ளாசையுந்தா னாகாதப்பா
ஆரப்பா ஆசைவைத்தே யுண்டானால்
அவன்தேக மட்சணத்தி லழிந்துபோகும்
நேரப்பா நேரமொன்று விராகன்ரெண்டு
நிச்சயமாய் நெய்யையுந்தா னிறுத்திக்கொண்டு
வேரப்பா வெளியேதான் சொல்லிடாமல்
வினைதீர மருந்தையுந்தான் விரும்பிக்கொள்ளே. ()

கொள்ளடா இக்கிருதம் போலேமைந்தா
குவலயத்திற் சித்தர்கடான் சொல்லார்சொல்லார்
அல்லடா வுமையாளுந் தாங்கேட்டே
அப்பனே கிருதமெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னே
வல்லடா வல்லடியாய்ச் சித்தர்கூடி (ன்
வருந்தியெனைப் பணிந்தவர்கள் குருவென்றார்கள்
செல்லடா செல்லமென்றுஞ் சிவனென்றுஞ்
செப்பிறோ ரோமென்று மாமென்றேனே. 362

ஆமென்ற சொற்கேட்டுச் சித்தர்கூடி
யாதிகுரு நீயென்று அருளைப்போற்றி
ஓமென்று குண்டலியைப் பார்த்தேயாடி
யுனைப்போலே சித்தர்கா ளில்லையென்றார்
நாமென்று அவர்களுக்குச் சொன்னபேச்சு
நாதாந்த மவுனமதை யவர்க்கேயீந்தேன்
ஓமென்று மாமென்று மெழுத்தைக்காட்டி
உயர்வான வடகிரியி லிருமென்றேனே. 363

இருமென்று பேச்சாலே ஆ-உ-என்று
வகிறோர் குறைஞ்சித்த ரனேகங்கோடி
திருமந்த்ர மூலமெல்லாம் வெளியாய்க்காட்டிச்
செகத்திலுள்ள மனிதர்களைச் சித்தராக்கி
குருமந்த்ர மறியாமற் சாவாரென்று
குணம்வந்து மனதிரங்கிக் குருபோற்சொன்னேன்
மருமந்த்ர மேதுக்கு மக்காள்மக்காள்
மகாரமல்லோ தீபவொளி மார்க்கம்பாரே. 364

பாரப்பா பரமசிவ னிம்மூலத்தாற்
பரையினிடம் வாழ்வதற்குப் பாக்யம்பெற்றார்

ஆரப்பா விம்மூல மறிந்துநானும்
அவர்தனக்கு பெட்டாக வஸ்துவானேன்
நேரப்பா வஸ்துசட்டாட் சாமுயமாகி
நீங்காத சிற்றறிபெற் றரியுமானேன்
காரப்பா வுந்திநிலை கண்டால்மோட்சம்
காணாட்டாற் கழுதையென்று காட்டுறேனே. 365

காட்டுகிறேன் கழுதையென்று சொன்னால்மோட்சங்
கள்ளனென்று சொன்னாலுங் கபடமார்க்கம்
நாட்டுகிறே னியான்றனும் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
நான்றனுஞ் சொல்லாட்டாற பாவம்பாவம்
வீட்டிலே யிருந்து நீ தீபம்வைத்து
வேடிக்கை பார்த்திடுவாய் சிலம்பினோசை
காட்டிலே திரிந்தாக்கால் வருவதேது
கபடற்ற சித்தனென்றுற் கண்டுகொள்ளே. 366

கொள்ளாத பசுவுக்குப் பாலங்கேது
குருடான கண்ணுக்கு வெளிச்சமேது
சொல்லாத பேச்சுக்குக் கேள்வியேது
சோரஞ்செய் மங்கையர்க்கு வாழ்வுமேது
கல்லாத வீணருக்குக் கல்வியேது
காணாத பேர்களுக்குக் காட்சியேது
விள்ளாத சீடனுக்குக் குருவுமேது
வேடிக்கையாய்த் திரிந்தால் விழலாம்பாரே. 367

பாரப்பா மவுனமுண்டு பாராவிட்டாற்
பழமரமே யிடிவிழுந்து பட்டுப்போவான்
ஆரப்பா மவுனத்தா லறிவைக்கண்டு
ஆட்டமென்ற ஆட்டமெல்லா மடங்கத்தள்ளிச்
சேரப்பா பஞ்சசத்தி தியானத்தாலே
செகத்தோர்களடி பணிந்து தெண்டஞ்செய்வார்
பாரப்பா நீமேலா ராய்ந்துபார்த்து
மனதொருமை யாகவுந்தான் மனதிற்றங்கே. 368

தங்கடா செடிபூடு விருட்சமெல்லாம்
சப்புசந்தா பரவெளிபோ லல்லால்வேறு
அங்காடி யுயிரெல்லாஞ் சிவமதாகும்
அடங்காத மலைகாடுஞ் சிவமதாகும்

தங்கடா இப்படியே சிவமதாக்கிச்
சகலருக்கு முயிர்க்குயிராய்த் தானேதானாய்ப்
பங்கடா பலவிதமாய் மாயைதோன்றிப்
பராபரையு மொன்றாகி யிருந்தவாறே. 369

வாரான தேவிகருக் கண்தான்பத்து
வளமான சிவனுக்குப் பதினொன்றாகும்
காரான கண்ணையுந்தா னறிந்தாலமுத்தி
தவறினா லுனைவாரித் தகர்த்துப்போடும்
கூரான இடகலையே காலனாகும்
குறிப்பான பிங்கலையே பாசமாசசு
பேரான சுழிமுனையே முத்தியாகும்
பேசாத குலதெய்வந் தன்னைப்பாரே. 370

பாரப்பா வெங்கெங்கு மோடினாலும்
பலபலவாய் மந்திரங்கள் படித்திட்டாலும்
ஆரப்பா மவுனமென்ற ஆதிபீடம்
அதினாலே சகலசித்து மாட்டி வைக்கும்
நேரப்பா மற்றதினா லாவதென்ன
நிலைகண்ட பெரியோர்கள் நீஞ்சுவார்கள்
ஊரப்பா கோடியிலே யொருவனுண்டு
உற்றுணர்ந்த பெரியோர்க ளுண்மைதானே. 371

உண்மையென்றால் மனதுண்மை யிருக்கவேணும்
உயிர்தோறும் நாமென்று நினைக்கவேணும்
தன்மையிலே யதிகமாய்த் தன்மைவேணும்
தவறாத தாரணையிற் சாரவேணும்
அம்மையெனு மாதாளைப் பணியவேணும்
அஷ்டாங்க யெக்கியங்கள் செய்யவேணும்
ஜன்மமென்ன பாவத்தா லெடுத்தஜன்மச்
சடமழியா திருந்தவர்க்கு முத்தியாமே. 372

முத்தியுமாய் மூலபொருளாய் மூலைந்தலிங்கம்
மூலைந்ததிலே யாவுடைய மானலிங்கம்
சத்தியமாய்ச் சிலையாக வாழ்ந்தலிங்கம்
சாமாறிக கால்மாறி யாடும்லிங்கம்
புத்தியிலே பேதையொன்றும் பொருந்தலிங்கம்
புலவருக்குத் துணையாகப் புகுந்தலிங்கம்

எத்திசையு முயிர்தோறு மிருந்தலிங்கம்
ஏகாந்த லிங்கமென்று மிச்சம்பாரே. 373

பாரப்பா லிங்கமென்றும் பரந்தானென்றும்
பஞ்சசக்தி யாளுடைய பீடமென்றும்
ஆரப்பா வாசிமனோ லயந்தானென்றும்
அடுக்கடுக்கா யங்கங்கே செனித்ததென்றும்
நேரப்பா மூலமென்றும் பீசமென்றும்
நிலையான சாரணை தாரணை தானென்றும்
ஏரப்பா இந்திரிய வட்டமென்றும்
எங்கெங்கும் நிறைந்தசிவ லிங்கந்தானே. 374

தானென்ற சிவலிங்க மியார்தான்கண்டார்
தன்னினைவைத் தானறிந்த பெயர்கள்கேட்டும்
மானென்ற மகாரமதை யறியாப்பேர்க்கு
மகாலிங்க தெரிசனை தான் கிடையாதப்பா
வானின்று வளர்ந்தமணி பூரகத்தில்
வடவரையா மேருவென்று வளர்ந்தலிங்கம்
கோனென்றுங் குருவென்று மானலிங்கம்
கூறவென்று லதினாலே பேசலாச்சே. 375

பேசாத வெழுத்தாச்சு மகாரமாச்சு
பேசவென்றால வாய்திறந்து பேசலாச்சு
கூசாத வெழுத்தலலோ குலையாதசெய்வங்
கூறுதற்கு மென்னாலே நாவுமுண்டோ
ஏசாதே வெளிதிறந்து சொன்னேனென்று
என்மக்கள் மனதிரங்கி வெளியேவிட்டேன்
காசாசை வைத்தவர்க்கு ஞானமேது
கருத்தறியா மடையருக்குக் காட்டொண்ணாதே. ()

ஒன்றான சத்தியடா வுறவுமாகி
யுன்னோடே பிறந்தகொண் ணூற் றொருபேரை
நன்றாக நசித்திடலா மவனங்கண்டால்
நாடாட்டால் நகைபுரிந்து பேசுவாளாம்
குன்றாதே யவனம்வைக்கும் போது நீயும்
கோடி தனை யிருந்தாலுங் குருவுக்கீவாய்
யன்றாட்டுப் பண்ணாதே மறக்காதே
மனதிரங்க மட்டுமடா குருவைக்காரே. 377

காரையா பன்னிரண்டு வருடங்காத்தாற்
காட்டுவார் மவுனமென்ற விஞ்சைதன்னை
மாராத வாழ்வல்லோ சிவயோகத்தால்
மயங்கினால் வருவதென்ன விழலாய்ப்போச்சு
பாராதே சந்தேக மாகமைந்தா
பார்த்தாக்காற் பாவம்வரும் தோஷமாகும்
நேராதே சந்தேகந் தெளிந்து நீயும
நிஷ்டையிலே நின்றக்காற் காட்டுவாளே. 378

காட்டுவாள் குருமொழியை தவறுவண்ணங்
காரணமே பூரணமே யென்றுபோற்ற
கூட்டுவாள் தன்னோடே யுறவதாககிக்
கூறுவாள் மவுனமென்ற விஞ்சையெல்லாம்
பூட்டுவாள் கற்பமறிந் துண்ணச்சொல்லிப்
புகழ்ந்திடுவா ளென்மகனே யென்றேபோற்றி
மாட்டுவாள் நமனையுந்தான் மாண்டுபோக
யாருத வாசியிலே யேற்றுவாளே. 379

ஏற்றுவாள் கண்மணியே மகனேயென்று
ஈசனுக்கு மேலாக யிருக்கச்சொல்வாள்
வாழ்ந்துவா ளமுதமெல்லா முனக்கேயீந்து
வந்தவினை யற்றிடவே வாகுமீவாள்
மாற்றுவாள் பிறவிதனை வரவொட்டாமல்
மயக்கமென்றமாயையெல்லாம்வாங்கிக்கொள்வாள்
ஏற்றுவா ளீராறு தளத்தினோடே
யென்மகனே யென்றுசொல்லிக் கூறுவாளே. 380

கூறுவதற் கெளிதாமோ அவடன்கோலம்
கோலமென்ற கோலமெல்லாம் வெகுவாங்கூற்று
சேருவது கெதியறிந்து சேருவாளாஞ்
செகத்தோடே கூத்தாடித் திரிகுவாளாம்
ஏறுவதி லாடாதி வேறுவாளாம
என்தாயாள் முகமாறி யாடுவாளாம
மேருவிலோர் கால்மிதித்துக் கொள்ளுவாளாய்
மெல்லியடா நல்லவளாம் வருகுவாளே. 381

வருந்தாத பாவிகட்கு வருந்துவாளோ
வம்புசொலும் வீணர்தங்க ளிடஞ்சேர்வாளோ

பொருந்தாத பேர்களுக்குப் பொருந்துவாளோ
புல்லர்களை நம்பியுந்தான் வருகுவாளோ
இருந்தாலு மவுனமதை யெண்ணினாலும்
என்தாயைப் போற்றார்க்கு வருவதுண்டோ
திருந்திடவே யலையாமல் நிலையைப்பாரு
சீவன்முகத ஞானத்தற்கு நீக்கம்பாரே. 382

பாரடா இன்னமொரு கிருதங்கேளு
பாவமெல்லாம் பறக்குமடா யிதினால் மைந்தா
ஆரடா வில்வவேர் பலந்தான் நூறு
அப்பனே நறுக்கியதைப் பாண்டத்திலிட்டு
நேரடா சலந்தானும் படிதான் நூறு
நீமகனே வார்த்திடுவாய் பாண்டத்துள்ளே
ஏரடா வேராவிறகா லலலேமுடி
பொன்மக்காள் காய்ச்சிடுவாய வற்றத்தானே. 383

தானென்ற சலந்தானும் படிரெண்டாகத்
தவறாமற் காய்ச்சியதை யிறக்கிக்கொண்டு
கோனென்ற குருவருளால மரியென்றோதி
குமரிசிவ காமிக்குப் பூசைசெய்து
வானென்ற மருதமவேர் பலந்தான்பத்து
வளர்கண்ட ரகத்திரியும் பலந்தான்பத்து
கோனென்ற சூதுவதை பலந்தானொன்று
கூட்டியே நறுக்கியதை யெடுத்துக்கொள்ளே. 384

கொள்ளடா தூளதாக்கி கலம்வாங்கி
குருவான தேசியென்ற மனதிற்கொண்டு
அலையாமலே லோகமதை யெடுத்துக்கொண்டு
அப்பனே குமரிச்சாறு படிதானாறு
வல்லடா வாங்கியதைப் பதனமாய்ப்பண்ணி
மைந்தனே வாலுழுவை பலந்தானாறு
சொல்லடா கிரிகிதை வெவ்வேறாகக்
கூட்டடா சாற்பலமவ் விதமாமே. 385

ஆயடா கடுரோகணியுடைத்தா
அப்பனே யாரநதை யொடுமலைந்துசேர்த்து
ஓமடா வித்துப்புக நிப்புகாரம்
ஓகோகோ விராகன்மூன் றெவ்வொன்றாகத்

நாமடா முப்புசுண்ணம் விராகனென்று
நலமாக நிறுத்தெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு
வாமடா வடித்துவிட்டுச் சாமம்நாலு
வளமாக வரைத்ததையும வாங்கிக்கொள்ளே. 386

கொள்ளடா முன்சொன்ன கஷாயந்தன்னிற்
குழித்தைல மருந்தோடு குமரிச்சாறும்
அல்லடா வொன்றாகச் சேர்த்துமைந்தா
ஆவின்நெய் படியுந்தா னிரண்டுசேரு
சொல்லடா வொன்றாகக்கிட்டி ககாய்ச்சிச்
சொரூபமுள்ள நெய்தானும் பெழுகதானல்
வல்லடா விரக்கியதை யாறவைத்து
வாலைபஞ்ச சத்தியுட னியானஞ்செய்யே. 387

செய்யப்பா கிருதமதை வெளிவிடாதே
தேசத்தோர் தங்களுக்கே யீந்திடாதே
மெய்யப்பா வறட்சியொடு மீளைதீரும்
மேகவென்ற வுலகத்தி லோடிப்போகும்
ஐயப்பா வாயுவெல்லாங் கலைந்துபோகும்
ஆதார சகாபெத்தை யறியச்செய்யும்
பொய்யப்பா போகாது இயமனேது
பூதலத்திற் சாவேது புண்ணியோர்க்கே. 388

புண்ணியவா னவர்க்குக் கிட்டுங்கிட்டும்
பொய்பேசும் புல்லருக்குக் கிட்டாதப்பா
தன்னிலைவாய் கிருதமதை வராகன்மூன்று
சதியமாய் மண்டலந்தா னிருபோதுண்ணக்
கன்னியமேறன் மனியாடன் கிருபைதங்கும்
கலவியிலே மிச்சமடா மோகமுண்டு
ஜன்னிசுர முள்ளதெல்லாந் தொலைந்துபோகுஞ்
சுராந்தானும் நிலைதனிலே தங்குமப்பாரே. 389

பாரப்பா பாவிகட்குக் கிருதமீந்தாற்
பராபரையாள் சேவையுமே கிடையாதப்பா
ஆரப்பா விப்படித்தான் சொல்வாருண்டோ
அகத்தியமா முனிபோகேனைக்காய்ச் சொன்னேன்
நேரப்பா வெறுப்பமை மென்றிடாமல்
நிஷ்டையொடு சமாதியிலே நின்றுகொண்டு

வேரப்பா தவம்பத்ம கிரியிலேதான்
வெகுகோடி காலமெல்லா மிருந்தேன்காணே. 390

காணடா தவசுசர வணையிலேநான்
கலந்தெழுந்த மேருவென்று மதிலுண்டாகித்
தானடா பரங்குன்ற மதுவேயாகிச்
சாமதிலே வெகுகோடி காலமட்டும்
நானடா வெளிபோறித் தேவிபாதம்
நலமான வசுரர்குல மறுக்கவென்று
வீணடா பேசாமல் வேடமிட்டு
விரைநதேறிக குருமலையில் வாழ்ந்தேன்பாரே. 391

பாரப்பா அம்மலையி னுச்சிமீதிற்
பரமசிவனெனைக்கண்டு பணிந்துகொண்டால்
ஆரப்பா அசுரர்குல மறுக்கச்சொன்னார்
ஆத்தாளுஞ் சத்திவடி வேல்தானுள்
நேரப்பா அதிலிருக்குஞ் சித்தர்கோடி
நீரார்கா ணென்றுசொல்லி யென்னைக்கேட்கத்
தேரப்பா பரவெளிக்குக் குருவாம்நானுஞ்
சிறுவயது மைந்தனென்று செப்பினேனே. 392

செப்பிடவே சித்தரெல்லா மெனைப்பார்த்துச்
சிவமுருகா கயிலாச வாணியென்று
ஒப்பியே யெல்லோரும் பணிந்தாரென்னை
யுறற்பெருமை யெல்லா மவருக்கீந்தேன்
அப்பியே யறிந்தார்கள் சித்தர்கோடி
யதிலிருக்கோ மென்றமொழி யவர்க்குச்சொல்லி
தப்பியே செந்தூரிலே மேருவேறிச்
சண்டாள வசுரர்களை வதைத்தேன்பாரே. 393

பாரப்பா குருமலையைப் பதிப்பாரு
பாதனில்லை யொருவருந்தான் சொல்லமாட்டார்
ஆரப்பா அம்மலையின் பதிபேயாரம் |டேன்
அனந்தமடா குகைகளெல்லா மடைத்துப்போட்
நேரப்பா செந்தூர மதிலேகட்டி
நிலையான கனையெழு மடபரங்கள்சோடி
தேரப்பா கணங்களென்ற மரங்கள்கோடி
செகத்தனிலே சொலலாதே தெளிவுதானே. 394

தானடா தானிருந்து தவசுசெய்து
சத்திவடி வேலுருவம பெற்றேனங்கே
கோனடா குருமலையைப் போலேமைந்தா
குவலயத்தில மற்றுமொரு கிரிதானேது
தானடா அதிலிருக்கும் பெருமை தன்னை
கவிகளுஞ் சித்தர்களுஞ் சொல்லாசொல்லா
வானடா மவுனமது அறியவென்றால்
வாடாத கிரிதனக்கு வருகுவாயே. 395

வருகுவா யெனைநினைத்து வாலைவிஞ்சை
வருத்துவாய பராசக்தி யருளைப்போற்றித்
தருகுவே னவர்களுக்கு ஞானமெல்லாஞ்
சண்டாளத் தத்துவங்க டொலைந்துபோகும்
மருகுவாய மவுன முண்டு அமுர்தங்கொண்டு
மாசற்ற பெருவெளியில மனதிற்கொண்டு
பெருகுவாய பேசாத வெழுத்தைத்தேடிப்
பேரின்ப மானந்த முந்தொட்டாடத்தாட்டே. 396

கூடப்பற் றிரிதுபோ ஞானப்பார்த்துக்
குவலயத்தி லலைவார்கள் தெய்வமென்று
ஆடாப் பொடிநீவா ரட்டபோது
அப்பலே கதைப்பாரப்பட்டா லறிவுமேது
வீடான விழிந்தால ஞானமேது
விந்துவிட்டால வலுப்போச்சு பாமையுழும்
பாடாறு மொருபோகப்பா திறகுஞ்சொன்னேன்
பலிக்குருக்கு அத்தன்மை பலிலைதானே. 397

காமென்ற பொருளைத்தேடி சனங்கள் கூடிச்
சண்டாளத் தத்துவப்பேயப் பிடித்துக்கொண்டு
கோமென்ற குவலயத்தி லொருவரைத்தேடிக்
குருவிறைப் பாசபதிற் கூட்டப்பேச்சு
தாமென்ற மாயமந்தங்கள் பேய்ப்பேசி
தமனைறக்கேயாளாகப் போனைப்பாவி
சேமென்ற நெறியொழுங்கறிந்துப்போசா
செப்பிட்டா மனதுறுதி யாகாதாரே. 398

பாடா தாமமென்று புண்ணியமென் றப
டாசனிலே செயத்துக்கு அலைவாயினை

ஆரடா தர்மமென்ன புண்ணியமென்ன
ஆகாச சதாசிவத்தி னருளைக்கண்டால்
நேரடா சிவத்தையுந்தா னறியாவிட்டால்
நீணிலத்திற் றருமங்கள் நிலைகூடாது
காரடா சிவமல்லோ வேகபீஜங்
கண்டுகொள்ள மவுனத்தைக் கருதித்தானே. 399

தானென்ற வேகமந்தப் பீஜத்தாலே
சற்குருவாம் சடாட்சரமும் நாமேயாகும்
கோனென்ற அவ்வைக பீஜமானால்
குருவான மகாரமல்லோ அதுவாய்ப்போச்சு
நானென்று சொல்லிவிட்டே னுங்களுக்கு
நலம்பெறவே யுப்பவிட்டா வீணாய்ப்போச்சு
தேனென்ற வுபபதையுஞ் செப்பிடாதே
செப்புகிறே னுவருப்பு ஆதியாரே. 400

பாரப்பா வுவருப்பு பூமிநாதம்
பரமசிவன் பீஜமென்று மிதற்குப்பேரு
ஆரப்பா விதைமறந்தார் பெரியோரெல்லாம்
அகத்தியமா முனியேகேளுனக்காய்ச்சொன்னேன்
நேரப்பா கள்ளர்பற்றும் மறவநாடு
நிலைப்பான பாலைவனத் தேசமைத்தா
சேரப்பா காலைகண்ட முனிவோர்பக்கஞ்
சென்றெழுந்த மேற்புரத்திற் றெளிவாய்க்காணே.

காணடா அதிலேதா னுவருப்பாகிக்
கண்டுகொள்ளே அஞ்சுவர்ண மாகத்தோன்றும்
தானடா கதிர்போலே வளர்ந்துநிற்குஞ்
சத்தியமாய் பனியொளிவு வீழ்குமுன்னே
கோனடா மசியென்றே சாபந்தீர்த்துக்
குருவான பராபரையாய் மனதிலெண்ணி
வானடா வாய்பேசா தெடுத்துக்கொண்டு
வையகத்தோ ரறியாமல் பதனஞ்செய்யே. 402

செய்யப்பா சுத்தசலந் தன்னிலேதான்
சேரவினிக் கரைந்ததையுந் தெளியவைத்து
ஐயப்பா பத்துமுறை யிதுபோற்காச்சு
அப்பனே யுப்பதுதான் வெளுத்துப்போகும்

மெய்யப்பா வுப்பதையும் பதனம்பண்ணி
மேலான பஞ்சசதத்தி தியானஞ்செய்து
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை யிந்தநூலிற்
புத்திரனே வாதமெல்லாங் கொள்ளையாச்சே. 403

ஆச்சப்பா வுப்பைவிட்டால் வாதம்போச்சு
ஆகாது காயசித்தி யையாவையா
மூச்சடா முன்பின்னுயச சொல்லவில்லை
மூடருககு இப்பூவுங் கிடையாதையா
காச்சடா காசினியிற் கிட்டுமோசொல்
கருத்துவைத்து மனதிரங்கிக்கலந்துசொன்னேன
ஏச்சடா விந்தப்பூ கிடையாதையா
எமனையுந் தானடித்துத் தள்ளுப்பாரே. 104

பாரடா தேவிபரா பரையுந்தேவி
பாவையர்கள் நாதமதை வாங்கிக்கொண்டு
ஆரடா சூடனைத்தப் பொடிந்துதநாவி
யப்பனே முப்பிண்டம் விராகன்ரண்டு
நேரடா வொன்றாகச் சேர்த்துமைந்தா
நீமகனே ரவிபுகதத்தி லெடுத்துவைத்து
வேரடா சாரமெலலாம் நிவர்த்திசெய்து
வேதாந்தப் பராபரையே வேண்டிக்கொள்ளே. 105

கொள்ளடா ரவிபீஜ மூப்பாய்ப்போகும்
குருவானை யுமையாளை காட்டிடாதே
அல்லடா பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
யருளான வுப்பாலே பெலலாஞ்சித்தி
வல்லடா வல்லவர்ககுக கிட்டும்பாரு
வையகத்தில் மானிடர்ககுக கிடையாதப்பா
சொல்லடா விந்தமுறை போலிலமைந்தா
சொல்லார்கள் சொலலார்க ளுண்மைபாரே. 406

பாரப்பா பாரையுப்பு யாராதான்காண்பார
பரமசிவன் பீஜமென்றே இதற்குப்பேரு
ஆரப்பா பாரையுப்பு கல்லுப்பாச்சு
அடங்காத வழலையுப்பு என்றும்பேரு
நேரப்பா சாரையுப்பு என்றும்பேரு
நிலைப்பான தேவியுப்பு என்றும்பேரு

காரப்பா வுப்பையுந்தான் வாங்கிவர்து
கருத்தாக மசியென்றே சாபந்றே. 407

தீரடா வுப்பையுந்தான் சலத்திற்றுக்கித்
தேவிபஞ்ச சத்தியுட தியானஞ்செய்து
ஆரடா தெளியவைகதே யிறுத்துககொண்டு
அப்பனே பதத்துமுறை யடங்கிககாய்ச்சி
நேரடா வுப்பையுந்தா னெடுத்துப்பாரு
நீமகனே உப்பதுவும் வெநெந்துப் போகும்
வேரடா பேசாதே அலைந்திடாகே
வீரான பிண்டமென்று மிகறகுப்பேரே. 408

பேரென்ன விநதுவென்று நாதமாச்சு
பெரியோர்க ளறிவார்கள் மறமேூர்ககேளு
ஆரென்ன ஆரென்ன வருபமாச்சு
அடங்காத வாகமெலலாம் சொல்லையாச்சு
நேரென்ன நிலையென்ன வென்னைக்கணடால்
நிலைகுமடா பாதையுபபு நினைவாயமைந்தா
உனரென்ன ஜலமென்ன உறவோரென்ன
உற்றபா ரொன்றுமில்லை வெளியாய்ப்போச்சே

போச்சென்ற மிந்தவுப்பை விட்டிடாதே
பூலோகத் தார்களுசகு மநதிடாதே
மூச்சென்றும விடாபபடி யொன்றுப்சேர்த்து
முகதிதருஞ் சுணணமென்று முடிவுசெய்து
போசசென்று போசமற் பதலையபணணிப்
பேதையைபபோல் வாய்பேசா திருநதுகொணடு
காச்சென்று காச்சிவிடு லோகந்தார்கசு
கபடறற சிததமென்றுற் பமிகுப்பாரே. 410

பாரப்பா அமுரியுப்பு யார்தான்சொல்வார்
பாராபரத்தின் விநதுவென்று மிகறகுப்பேரு
ஆரப்பா அமுரிப்பு யிருபத்தைந்து
அப்பனே பாண்டத்தில் விட்டுககாய்ச்சி
நேரப்பா காசியது வற்றும்போது
நிலையாக வுப்பாக வளர்ந்துதோன்றுஞ்
சேரப்பா வுப்பதிலே ஜலந்தான்வாரு
செப்புமசி யென்றேநீ சாபந்றே. 411

தீரடா வுப்பையுந்தான் ஜலத்தில்மைந்தா
தீர்க்கமுடன் கரைத்தபின்பு தெளியவைத்து
ஆரடா தெளிந்தஜல மிருந்ததுகொண்டு
அப்பனே பத்துமுறை யடங்ககாய்ச்சி
நேரடா வுப்பையுந்தான் பார்க்கும்போது
நிலைத்திடுமே யுப்பதுதான் வெந்துப்போகும்
வேரடா வுப்பையுந்தான் பதனம்பண்ணி
விராகத்தான் பாதமதைப் பணிந்துகொள்ளே. 412

கொள்ளடா இவ்வுப்பு போமேகோரங்
குவலயத்தி லிலையடா மகாளமகான்
அல்லடா காயமென்றுஞ் சாரமென்றும்
அழுகான ஆதியுப்பு என்றும்பேரு
வல்லடா வல்லவர்க்குக் கிடைக்குமையா
மற்றோர்க்குக் கிடையாது வருந்தினாலும்
கொல்லடா தவமேலாம் மதனூற்சாருங்
கொள்ளைகொண்ட வாதமெல்லாம் பலிக்குப்பாரே. 413

பாரப்பா புளியுப்பாப் பாதகக்கு
பார்சனிலே ஞானமுந்தான் பலியாதையா
ஆரப்பா புளியென்றன் மூலமாகம்
அப்பனே கருநெல்லி யென்றும்பேரு
நேரப்பா அனதியென்றும் இதற்குப்பேரு
நிலையான ஏகாயமென்றும் இதற்குப்பேரு
வேரப்பா வேறிருந்தே அலைந்திடாமல்
வேண்டியதோர் புளியதனை யெடுத்துக்கொள்ளே. 414

கொள்ளடா பாண்டத்தி லடைத்துமைந்தா
துருவான சூடுற்றதான் பலமொன்றாக
அல்லடா சோதியாய் ஜலந்தான்விட்டு
அப்பனே கரைத்ததுடன் தெளியவைத்து
வல்லடா வாலையுட தியானஞ்செய்து
வாயடா ஜலந்தனையிருந்ததுக் கண்டோர்ச்
சொல்லடா மாயசத்திவிதி புறநான்பார்த்து
சுருதிமுடி பிறந்தவிடந் தன்னைக்காணே. 415

காணடா வுப்பதுவும் வெந்துப்போகும்
கைகண்ட வித்தையடா யார்தான்சொல்வார்

தானடா வுப்பதையும் பதனம்பண்ணிச்
சத்திசிவ காமியென்று மனதுட்கொண்டு
நானடா சகலசித்து மாடிக்கொண்டேன்
நமன்வினையு மூடறுத்து வெளியில்வந்தேன்
கோனடா கோளருளாற் பாக்கிறசென்றேன்
கூறுகிறே னிதற்குவமை குங்குமிதாமே. 416

தாமடா தானவனுந் நிலைக்கவேணும்
சத்தியமாய் மூன்சொன்ன மூன்றுப்பூவும்
ஆமடா அமுரியுப்பு நெல்லியுப்பு
ஆகவுமஞ் சுப்பென்றே அறிவாற்கண்டு
ஓமடா பஞ்சசத்தி யிதுதாமென்றும்
ஓங்காங்கா பஞ்சகர்த்தா னிவர் தானென்றும்
வாமடா வாமனென்று ரூபங்கொண்டு
வாங்கிமேலே னிந்தவுப்புத் தொகைதான்கேளே. 417

கேளடா நவலோக மெல்லாந்திரட்டி
கிருபையுடன் காந்தமுந்தா ளுருகியாகும்
ஆளடா குகமுந்தானை கட்டிப்போகும்
அபாயமே பாதையன மெல்லாங்கட்டும்
நாளடா தாரமுந்தான் வாங்கிவந்து
நலமான குமரிச்சார் சுருக்குமிட்டு
வாளடா சாமமொன்றப் பாடியேயிட்டு
வாங்கடா தாரத்தின் வகைகாண்பாரே. 418

பாரப்பா வாங்கியே தாரத்தன்னைப்
பாரமையாள பாக்கத்திற் பூசைசெய்து
ஆரப்பா பஞ்சசத்தி யுபயையெல்லாம்
அரைத்தநீவாய் வல்லதுவிட்டு சாமம்நாலு
நேரப்பா அரைத்ததையும் வழித்துமைத்தா
நிலையான வுப்பையுந்தான் வில்லைசெய்து
நேரப்பா வுலைதனை நகதே யெடுத்துக்கொண்டு
சித்தக்கக்கிச் சாரையுந்தான் வாங்குவாயே. 419

வாங்கடா சாறுவிட்டு வில்லைதன்னை
வாடாமற சாமமொன்றைரைத்துக்கொண்டு
தாங்கடா அரைத்ததையுந் தாரத்தன்னிற்
சத்தியமாய்ப் பூசசம தனமதாக

ஓங்கடா யுலரவைத்துச் சிலைமண்செய்து
ஓகோகோ பகதெருவிற் புடங்கான்போடு
நாங்கடா தேவிதனைப் பூசைசெய்து
நலமான தாரமதை யெடுத்துப்பாரே. 420

பார்க்கையிலே தாரஞ்செந் தூரமாகிப்
பதினாயி ரங்கோடி காந்திமீறும்
ஏர்க்கவே குருவருளா லறிய வேணும்
இல்லாட டாற் கைமுறையு நப்பாவண்ணஞ்
சேர்க்கையிலே செந்தூரந் திடமேமெந்தச்
செப்பாதே அகத்தியமா முனியேயையா
காககையிலே யுனையறிந்து காகாமைந்தா
காககாட்டா லென்னவுண்டு கண்டுகொள்ளே. 421

கொள்ளடா காய்பிரதகை யுருக்கிமைந்தா
குருவறிய அணுவளவு மீந்தாயானால்
அல்லடா தாயபிரமம பழுததுப்போகும்
அதுவாயி ரத்தெட்டு மாற்றுமாகும்
வல்லடா வல்லவர்கள் வெளிவிட்டார்கள்
வாயவீணர் தங்களிடம் பேசிடார்கள்
சொல்லடா விதினாலே அனந்தங்கோடி
தொந்கோபென் றுடடா சூட்சப்பாரே. 422

பாரப்பா வணுவளவு பூண்டாயானல்
பாலகனே நின்றேகங் காந்திமீறும்
ஆரப்பா தேகமுந்தான வலுத்துப்போச்சு
அனந்தவெகு கோடியட்டு மிருக்கவைக்கும்
தேரப்பா விதையறியா வுலுகநருகு
நிசமேது பொய்யேது நினைவேது
காரப்பா குருபாக பண்டிக்காரு
காலாநத செந்தூரக கனலைககாரே. 423

காரடா செந்தாரப் போக்குகோடி
களங்குவகை யனந்தமெல்லா மிதற்குளாடும்
ஆரடா தாரகதின் செந்தூரம்போல்
ஆ ரது கவனசித்தி மரிணயார்க்கும்
ஊரடா வுந்தி நினை வட்டந்தோணும்
ஊசிவழி தானறிந்தே யுணமவைக்கும்

ஏரடா வெட்டிரண்டுமிதுவேகாட்டும்
வென்மக்க ளின்னமொன்று எண்ணிப்பாரே. 424

பாரப்பா பஞ்சசத்தி தீயானத்தாலே
பாலகனே செந்தூரம படைக்கலாச்சு
ஆரப்பா அஷ்டாங்க முடிவுவேணும்
யாகாதி தர்ப்பணங்க ளனந்தம்வேணும்
நேரப்பா விராகத்தாள பூசைவேணும்
நிலையான குலதெய்வ மறியவேணும்
சேரப்பா சிந்தையொன்று யிருக்கவேணுஞ்
சொல்லாட்டாற நீநரகில் வீழ்வான்காணே. 425

காணடா நரகமதில் வீழ்ந்திடாமற்
காமப்பாற் கானற்பாற் கனலையுண்டு
தானடா மூப்பாயி னமுதமுண்டு
சாதித்து நங்கையஞ்சுஞ் சார்பாயுண்டு
வீணடா வீண்பேச்சுப் பேசிடாமல்
வேதாந்த வுப்பைத்தும் விரித்திடாமற்
கோணடா குருபாத மறிந்தே நின்று
குவலயத்திற் சித்துவிளை யாடுவாயே. 426

ஆடுவாய் சித்துகளை னந்தங்கோடி
அம்மம்மா லென்றமினித் தெரிந்திட்டாலும்
பாடுவாய் பலபாஷை வந்திட்டாலும்
பராபரயா நீயிருந்து வாழ்ந்திட்டாலும்
நாடுவாய் சரமாறி யிருந்திட்டாலும்
நலமான போகமெல்லா மறிந்திட்டாலும்
கூடுவாய் தில்லையிலே கூடினாலுங்
குவலயத்திற் சித்துவிளை யாடாதென்றே. 427

ஆடாதே நீபடித்த வித்தையெல்லாம்
அப்பனே பணம்பறிக்கப் படித்தால்போலே
நாடாதே ஜெகத்தோரை மயக்கிடாதே
ஞானியென்று ஜெகந்தனிலே அலைந்திடாதே
கூடாதே ஜெகத்தோக ளிடத்திற்சேர்த்து
கூச்சலிட்டு வாய்வீணும் பேசிடாதே
பாடாதே சாஸ்திரங்கள் பேசிடாதே
பரமகுரு தன்னைக்கண்டு பணிந்துகொள்ளே. 428

கொள்ளடா குருக்கொடுத்த வித்தையெல்லாம்
குவலயத்திற் காட்டிவிட்டாற் பலியாதப்பா
அல்லடா வைத்யமென்ன வாதமென்ன
அப்பனே பாவம்வரும் தோஷமாகும்
கல்லடா வுன்மனது வுருகாதப்பா
கண்டாரைப் பெண்டீரென் றெடுத்திடாதே
சொல்லடா விந்தவகை யெனக்குமைந்தா
சொல்லாட்டாற் பல்லுதிர வடிப்பேன்பாரே 429

பாரப்பா வேடமிட்டே யலைந்திடாதே
பாவையரை யணுகினமு மருவிடாதே
ஆரப்பா பொய்யொன்றுஞ் சொல்லிடாதே
யடுத்தோரைக் கெடுக்காதே ஐயாஐயா
நேரப்பா யாரொருவ ருறவும்வேண்டாம்
நீமகனே யொருவருட பகையும்வேண்டாம்
தேரப்பா விருந்தபடி யிருந்தால்ஞானஞ்
செப்பாதே குலதெய்வந் தனைனைப்பாரே. 430

பாரப்பா பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
பார்மகனே குலதெய்வந் தன்னைமைந்தா
ஆரப்பா ஏகமென்றே வெழுந்தேயாதி
அப்பனே நசநிட்டைசக சிதுவேயாதி
நேரப்பா வொன்றான பொருளேயாதி
நின்றிடுவாய் சதாகாலம் நினைவிற்றாக்கி
ஏரப்பா இடைவிட்டு மறந்திடாதே
ஏனபூவைப்போ லிருந்துமனமடங்கிக்கொள்ளே.

கொள்ளடா மனதடங்க ஞானங்காட்டுங்
குழந்தையைப்போல்போசவைக்குங்குலதெய்வந்தா (ன்
அல்லடா விந்துவட்ட மறியாப்பேர்களே
யர்தரிது அஷ்டகர்ம யாடவொன்றால
செல்லடா அரவமதைப் பிடித்துவந்து
சிங்கென்று மரவததின் சிரசில்மேவிச்
சொல்லடா ளெதிரியுட பெயரைமாட்டுச்
கூட்டடா குருதகேட்டில் வரைந்துபாரே. 432

பாரப்பா அரவத்தின் வாயினுள்ளே
பதித்திடுவாய் சிட்டையுந்தான் சவ்வத்தானும்

ஆரப்பா அரவமதை தலைகீழ்கட்டி
அப்பனே காராவின் நெய்யைவார்த்து
நேரப்பா காஞ்சிறையின் சிப்பியாலே
நீமகனே மசியென்றே யாகஞ்செய்து
தேரப்பா அரவமதைப் பொசுக்கிமைந்தா
தேவிப்பஞ்ச சத்தியுட னியானங்கொள்ளே. 433

கொள்ளடா விப்படியே சரந்தான்மாறி
கொளுத்தடா வெதிரியுந்தான் கொதித்துப்போவா
அல்லடா விதைத்திர்க்க வரிசே மைந்தா [ன்
அப்பனே அவன்குலமும் பொசிக்கிப்போகும்
சொல்லடா பொசிங்கியுந்தான் நரகில்வீழ்வான்
சொன்னடா கொடியதொரு பாவம்பாவம்
மெள்ளடா விதியாலே வருவதென்ன
மெய்ஞ்ஞானிக் காகாது விரைந்துபாரே. 434

பாரப்பா வின்னமொரு கருமஞ்சொல்வேன்
பார்தனிலே செருடனையுங் கொண்டுவந்து
ஆரப்பா முன்சொன்ன படிணம்போலே
யாகாதி தன்னிலேதான் பொசிக்கிப்போடு
நேரப்பா வெதிரியுந்தா னிறந்துபோவான்
நிலையான பஞ்சசக்தி கிருபையாலே
வேரப்பா வெறும்பேச்சிப் பேசிடாமல
விராகந்தா பாதமதைப் பணிந்துகொள்ளே. 435

கொள்ளடா விதிறைலே கோடிபாவம்
கொடிதான தோஷமடா செருடதோஷம்
அல்லவடா வந்தோஷந் தொலையாதப்பா
ஆரனையுந்தான் விடுகாது யற்றோர்க்கேது
வல்லடா வெளியாகச் சொன்னேனொன்று
வையகத்தோர் நம்மைந்தா னைசிடாமல்
கொல்லடா கொடுமைகளைச் செய்தபேரைக்
கூறுவே னின்னமொரு குருவிற்றானே. 436

தானென்ற தவசிகட்கே யிடுக்கஞ்செய்யுஞ்
சண்டாளர் தனைவதைத்தா ற சாபமில்லை
கோனென்ற குருத்துரோகஞ் செய்தபேரைக்
கொன்றாலுந் தோஷமில்லை குறியைக்கேளு

நானென்ற செம்போத்தைப் பிடித்துவந்து
நாட்டுவாய் பரியென்றே சிரசிற்சுற்றி
கோனென்ற குருவினுட வருளினாலே
கூசாதே சிகாரமதைத் தகட்டிற்சாத்தே. 437

சாத்தடா வெதிரியுட பெயரைக்கூட்டித்
தலைமாறித் தகட்டிலையும் வரையும்மைந்தா
ஏத்தடா மசியென்றே தியானஞ்செய்து
என்மக்காள் முன்சொன்ன படினம்போலே
வாழ்த்தடா வாலைபஞ்ச சத்தியென்று
வருந்தடா செம்போத்து தலைப்பொசிக்கிப்
பார்த்தடா வெதிரியைத்தான் பார்க்கும்போது
பாரதனிலே லகிரிகொண்டே யலைவான்பாரே. 438

பாரப்பா லகிரிகொண்டு கழுதையாவான்
பார்தனிலே மனிதருக்குத் தோற்றமாட்டான்
ஆரப்பா தீர்ப்பதற்கு முடியாதையா
அப்பனே யாததாடன் னருளையாலே
நேரப்பா வுனக்கிடு சொல்லப்போமோ
நீணிலத்தில் மனிதரெல்லாம் பகையுமாவார்
வேரப்பா வெறும்பேச்சுப் பேசிடாமல்
விடமுண்ட கண்டனையும் வேண்டிக்கொள்ளே. ()

கொள்ளடா தெய்வபஞ்ச சத்தியாலே
கொடியதொரு பூப்பூவின் குருவினாலே
அல்லடா வேங்கையெல்லாங் கைக்குளாடும்
அடங்காத அஷ்டசித்தும் கைக்குளாடும்
வல்லடா காந்தமுந்தான் பலலேபத்து
வையகந்தோ ரறியாமல் வாங்கிக்கொண்டு
சொல்லடா மேனியிலே யரசப்பாலுஞ்
சுத்தியே காந்தந்தின் மேலேபூசே. 440

பூசியே புடம்போட்டே யெடுத்துக்கொண்டு
புத்திரனே கலயத்தில் நொறுக்கிப்போட்டு
தேசியே காரமோடு வீரம்பூரம்
செப்பாதே பாஷாணந் தாரங்கூட்டி
வாசியே மனோன்மணியே வாவாவென்று
மனோசிலையுஞ் சிந்தண்டம் வகையாய்க்கூட்டி

கூசியே திரியாம லொவ்வொன்றுக்குங்
கூட்டுவாய் பலங்கால தாகத்தானே. 441

தானென்ற முன்சொன்ன முப்பூவோடு
சத்தியமாய் நெல்லியுப்பு அமுரியுப்பு
தேனென்ற வொவ்வொன்று விராகனென்று
தெளிவாகச் சேர்த்துமிந்தச் சரக்கினோடே
வீணென்று சொல்லாதே வஸ்துவிட்டே
விருப்பமுடன் சாமமுந்தான் நாலுமட்டும்
கோனென்ற குருவருளா லரைத்துச்சேர்த்துக்
கூறுவாய் மசியென்றே சாபந்தீரே. 442

தீரடா மருந்தையுந்தான் சுத்திபண்ணி
சிவநமசி வாயமென்று ஜெயித்துக்கொண்டு
சேரடா காந்தநத்திற் பிசறிமைந்தா
இல்லிட்டுச் சீலமண் செய்துகாணும்
நேரடா வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து
நீமகனே யூதிடுவாய் மணிபோல்வீழும்
தேரடா மணிதனையும் பொறுக்கிக்கொண்டு
தீர்க்கமுடன் மருந்தையுந்தான் பிசறிக்கொள்ளே.

கொள்ளடா விப்படியே யைந்துநேரங்
குமரிபஞ்ச சத்தியுட தியானஞ்செய்து
அல்லடா வூற்றிவிடு சத்துமாச்சு
அப்பனே மெழுகதனுற் கருத்தான்கட்டி
மெல்லடா வுருக்கியே காந்தந்தன்னை
மேதினியோ ரறியாமற் சாய்க்கமைந்தா
வல்லடா கிண்ணமது வலுத்துப்போச்சு
வராகத்தான் நனை நினைந்து மனதிற்பாரே. 444

பாரப்பா வாதமெல்லாங் கொள்ளையாச்சு
பாலுண்ணத் தேகமுந்தான் வலுத்துப்போச்சு
ஆரப்பா மறைந்தபொருள் வெளியாய்சொல்லி
ஆவியுப்பு மனுதியுப்பும் வெளியேவிட்டேன்
நேரப்பா வித்தமுறை யொளித்தார்சித்தர்
நிச்சயமாய்வெளிதிறந்தே யுரைத்துபோட்டேன்
சேரப்பா முன்சொன்ன முப்பூமைந்தா
செப்பாதே பூநீரென் றதற்குப்பேரே. 445

பேராச்சு மூப்பூவின் பெருமைசொல்லார்
பெற்றபிள்ளைக ளென்றாலும் பேசிடார்கள்
ஆராச்சு அஞ்சாச்சு பிஞ்சுமாச்சு
அதிலடங்கும் வாதபித்த மனேகமுண்டு
நேராச்சு நிருவிகற்ப சமாதிக்கெல்லாம
நிலைக்குமடா மூப்பூவின் நிலையினாலே
வேராச்சு வீணருக்குப் பேசிடாதே
வேதாந்த மூப்பூவின் மார்க்கந்தானே. 446

தானென்ற மூப்பூவின் சுண்ணந்தன்னைச்
சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன் சாதித்தோர்க்குக்
கோனென்ற குருவாகுஞ் சுண்ணமப்பா
கூறுதற்கு வெளிதாமோ நாவுமுண்டோ
ஏனென்ற சுண்ணமென்றுற் சௌசமாச்சு
இருதயமாங் கமலமுமே பீடமாச்சு
கோனேன்ற மூப்பூவின் விராகன்பத்து
குருவான தேசியென்று நிறுத்துக்கொள்ளே. ()

கொள்ளடா வெடியுப்பு விராகன்பத்து
குருவான பாதவுப்பு விராகனொன்று
அல்லடா வபூரியுப்பு விராகன்பத்து
அப்பனே நெல்லியுப்பு விராகனஞ்சு
சொல்லடா இவையெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்துச்
சொற்பமென்றே யெண்ணாதே யரசயபாலால்
வில்லடா ஆட்டுவாய சாயம்நாலு
விராகத்தாள் பாதமுடைமனதிற்றங்கே. 448

தங்கடா ஆட்டியே வழித்துச்சேர்த்து
தவறாமல் வில்லைசெய்து சாபந்தித்து
தங்கடா ரவிதனிலே புலரவைத்து
அப்பனே புலர்ந்தபின்பு எடுத்துமைந்தா
எங்கடா திரிந்துமினி யலைந்திடாமல்
என்பக்காள் பேனியச்சார் தன்னைவார்த்துப்
பங்கடா விலலைதனைப் பிரிந்திடாமற்
பராபரியே மாயியென்று பணிந்துகொள்ளே. ()

கொள்ளடா ஆட்டுவாய் சாயம்நாலு
குஞ்சரனைப் போற்றியுந்தன் வழித்துமைந்தா

அல்லடா முன்போலே புலரவைத்து
அப்பனே மருந்தையுந்தா னெடுத்துக்கொண்டு
சொல்லடா வேளைச்சார் சாமம்நாலு
சூட்டியே யரைத்ததையும் வழித்துக்கொண்டு
மெல்லடா முன்போலே புலரவைத்து
மேதினியிற் சித்துவிளை யாடுவாயே. 450

ஆடுவாய் கருதும்பை சாரைவாங்கி
யப்பனே முன்போலே சாமம்நாலு
நாடுவா யறைத்ததையும் வாங்கிக்கொண்டு
ரவிதனிலே புலரவைத்து நாடிப்பாரு
தேடுவாய் மரியென்றே சாபத்தீர்த்துச்
செபியடா நாற்றெட்டு உருவேயானால்
கூடுவாய் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போட்டுக்
குருவான சுண்ணமதை யெடுத்துக்கொள்ளே. ()

கொள்ளடா விதினாலே வேதைகோடி
குருவான காயசித்தி கைக்குள்ளாச்சு
அல்லடா செந்தூர மனேகமாச்சு
அடங்காத வைத்தியங்க ளெல்லாஞ்சித்தி
வெல்லடா எமனேது பாசமேது
மேலான சுண்ணமதை யென்னசொல்வேன்
புல்லடா புல்லருக்குக் கிடையாதப்பா
புத்தியுள்ள பிள்ளையென்றாற் பேணிப்பாரே. 452

பராப்பா விம்மருந்தை யீந்தாயானாற்
பழமெனவே றனைவெடித்துப் பாழாய்ப்போவாய்
ஆரப்பா சொல்வாரோ பூமிநாதம்
அடங்காத காயசித்தி யெல்லாமாகும்
நேரப்பா யுவருப்பு ஆதிவித்து
நிலைத்ததடா பூமியுட நாதமாச்சு
தேரப்பா விதுவல்லோ வண்ணானுப்பு
செப்பாதே குருவாளை செப்பினேனே. 453

செப்பினே னிதுவல்லோ பூநீராச்சு
தேவிபஞ்ச சத்தியுட வருணமாச்சு
ஒப்பியே சொல்வாரோ மக்காள்மக்காள்
ஒருவருக்குஞ் சொல்லாதே யிந்தப்பேச்சை

தப்பியே போகாதே யிந்த நூலிற்
சாகாம லிருப்பதற்கு விபரங்காட்டி
மூப்புவியு மடங்குமடா வுவருப்பாலே
மோசமில்லை மோசமில்லை மொழிந்துபாரே. ()

பாரப்பா சுத்தஜலம் வேறிதென்று
பார்தனிலே மலையாதே மைந்தாமைந்தா
ஆரப்பா வுவர்நிலத்தி லன்றுபெய்ந்த
அழகான ஜலந்தனையு மெடுத்துக்கொண்டு
நேரப்பா முன்சொன்ன வுப்பையெல்லாம்
நிலையான சாபமதை நிவர்த்திசெய்து
தேரப்பா கரைத்திடுவா யிறுத்துவாங்கிச்
செப்பாதே ரவிமுகத்தில் வைத்துக்கொள்ளே. 445

கொள்ளடா காச்சென்று சொன்னமார்க்கம்
கூறுகிறேன் ரவிமுகத்திற் காக்கவேணும்
அல்லடா அகக்கிளியிற் காச்சினக்கால்
அப்பனே பூவதுவும் பாழாய்ப்போச்சு
சொல்லடா பூவதுதா னெடுக்கும்போது
சூட்சநிலை சொரூபநிலை தன்னைப்பார்த்து
வில்லடா யானந்தாரா யாகஞ்செய்து
விராகததா டன்னையுந்தான் நினைத்துப்போற்றே.

போற்றடா பவுனமென்ற விஞ்சைதன்னைப்
பூரணையே காரணையே யென்றேயோதி
ஏற்றடா வுன்னையுந்தான் நினைந்துபோற்றி
யென்னைப்போலே வாய்பேசா திருந்துகொண்டு
வாழ்த்தடா மூன்றெழுத்து விஞ்சைபார்த்து
வடவரையா மாயிரத்தெட் டிதழிற்சோதிப்
பார்த்திடா குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்துப்
பறையுப்பு வழலையுப்பு பாருபாரே. 457

பாரடா பறையுப்பு வெடியுப்பாச்சு
பாலகனே வழலையென்று மிதற்குப்பேரு
ஆரடா வெடியுப்பை யறிவாருண்டோ
ஆகாச கெங்கையென்ற வுவருநீராம்
நேரடா சுத்தஜல மதுதான்பாரு
நிலைக்கின்ற கங்கையடா பறையுமாச்சு

கேரடா விதையறிவா ருலகத்தோர்கள்
செப்புவார் வாய்மதங்கள் பேசித்தானே. 458

போமே அழியாதே மூப்பூமார்க்கம்
பிண்டமென்றும் நாதமென்று மிதற்குப்பேராம்
வாசியே நிறுத்துமடா விந்நூவால்
வல்லோர்க்குங் கிட்டுமடா மற்றோர்க்கேது
கூசியே திரியாதே வழலைமார்க்கம்
கோடான கோடிவகை கூட்டிவைக்கும்
நாசியே சுழிமுனையாய் விந்துநாதம்
நாட்டடா மூப்பூவை யறிந்துதானே. 459

தானென்ற மூன்றெழுத்தின் விபரங்கேளு
சத்தியமா யிடையின்சுழி முனையதாச்சு
நானென்றும் அகாரமென்றும் உகாரமென்றும்
நடுவணையா மகாரமென்று நாடினாலும்
தேனென்ற அகாரமென்று மகாரந்தானும்
தெளிவான வுகாரமுமூன் றெழுத்துமைந்தா
கோனென்ற மகாரமல்லோ சிவமுமாச்சு
குருவான அகாரமொடு உகாரங்கேளே. 460

கேளடா சிகாரமல்லோ வுகாரமாச்சு
திருவையுள்ள அகாரமல்லோ நகாரமாச்சு
ஆளடா மூன்றெழுத்து மதுவேயாச்சு
அம்மப்பா மூன்றெழுத்து மறியப்போமோ
நாளடா குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்து
நாடுவாய் மசிநசி யென்றோதுமைந்தா
தேளடா வாசிபத்தா யிரமடங்கக்
தேவனென்றும் விஷ்ணுவாக் கரந்தான்பாரே. 461

பாரப்பா ஜெகமெல்லா மவரைக்கண்டாற்
பாராளு மரசனென்று பணிவாருன்னை
ஆரப்பா விஷ்ணுசக கரத்தினாலே
அவனியெல்லா மொருகுடைக்கீ ழாளவைக்கும்
நேரப்பா ஐம்பத்து லட்சமானால்
நிலையான காயசித்தி நிலைத்துப்போச்சு
தேரப்பா கொடியுந்தா னடக்கிற்றுனைத்
தேவிசத்தி வேலுனக்கு வாய்க்குங்காணே. 462

காணடா குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்துக்
கூரடா வாசியினு லறிந்துகொண்டு
தானடா விம்மென்றே சதா நீபோற்றித்
சுண்ணமடா மூன்றெழுத்துத தயவினாலே
நானடா விப்படியே யறிந்ததாலே
நாதாந்த வடிவேலும் நமக்குள்ளாச்சு
கோனடா இம்மென்ற மவுனம்விட்டாற்
குடிகெட்டு இடிவிழுந்து கொல்லும்பாரே. 463

பாரப்பா முன்சொன்ன பூவுங்கூட்டிப்
பாலகனே பாறையுப்புச் சமனாய்ச்சேர்த்து
ஆரப்பா அமுரியுப்பவ் விடைக்குச் சேர்த்து
அப்பனே முன்சொன்ன மூலியெல்லாம்
நேரப்பா அரைத்திடுவாய் முன்போலமைந்தா
நிலையான காரமுந்தான் சமனாய்ச்சேர்த்து
தேரப்பா முன்போலே புடமேபோட்டுத்
தேவிபஞ்ச சத்தியுட தியானங்கொள்ளே. 464

கொள்ளடா வெடுத்திடவே சுண்ணமாச்சு
கொடியகொரு கிரணமெல்லாங் கெதித்துப்போச்
சல்லடா சுண்ணமது சுருக்கமெத்த
அண்டபிண்டஞ் சேர்ந்தெழுந்த அருமையாலே
வில்லடா எந்தெந்த துரைகளாலும்
வெகுசுருக்கு வெகுசுருக்கு வெடியுப்பையா
சொல்லடா சொல்லப் போகாதப்பூவைத
துருசினுட கொடுமையுந்தான் கூட்டுவேனே. 465

கூட்டுவேன் துருசதுவும் வீரகன்பகது
சொல்லாக வேணசாரங் கன்னிநூர
நாட்டுவாய் யோட்டுமதை யெடுத்துக்கொண்டு
நலமாக பூப்பூவின் சுண்ணந்தன்னைக்
கூட்டுவாய் பணவிடைதான் மேலேதூவி
குருவான பராபரையை மனதிலெண்ணி
வாட்டுவாய் புடமேகருவிற் புடத்தைப்போடு
வாடாத சுண்ணமது வலுத்துப்போச்சே. 466

போச்சடா துருசினுட சுண்ணம்போலே
பூதலத்தி லிதுபோல் கிடையாது புகழ்ந்துபாரு

வாச்சடா மேருவுந்தா னிதிலுண்டாச்சு
வெள்ளளுந்தா னனுதினமும் வாழலாச்சு
ஏச்சடா சொல்லவில்லை யிந்தச்சுண்ணம்
ஏகாந்த முப்பூவின் கிருபையாலே
மூச்சடா தானடங்கி மேலேயேறும்
மூதண்டச் சுண்ணமென்று டர்க்கம்பாரே. 467

பாரப்பா சவுக்காரம் விராகன்பத்து
பாலகனே வாங்கியடா நிறுத்துக்கொண்டு
ஆரப்பா மேனிச்சார் சாமமொன்று
அப்பனே சுருக்கிட்டு எடுத்துவாங்கி
நேரப்பா முப்பூவின் சுண்ணத்தாலே
நீமகனே பணவிடைதான் சுற்றிப்பூசி
தேரப்பா பத்தெருவிற் புடதலைதப்போடு
சிவசிவா செந்தூரஞ் சிவந்துபோச்சே. 468

போச்சடா செந்தூரம் ரவிபோற்காந்தி
புவனையுடபீஜமென்ற மிகற்குப்பேரு
ஆச்சடா சவுக்காரச் செந்தூரம்போலே
ஆரறிவா ருலகத்தில் சித்தர்மைந்தா
வாச்சடா லோகமெல்லாம் பொன்னாய்ப்போச்சு
வாசியிலே யனுதினமும் வாழலாச்சு
பேச்சடா போகாதே யிந்தப்பேச்சு
பெலத்ததடா காயசித்தி வலுவைப்பாரே. 469

பாரடா விதனாலே நவலோகங்கள்
பாலகனே செந்தூர மாகிப்போகும்
ஆரடா முப்பூவின் சுண்ணம்வேணும்
அடங்காத காயசித்தி யாகவேணும்
ஏரடா வாசிமயி லேறவேணும்
ஏகாந்தப் பரதகோடே யிருக்கவேணும்
தேரடா நூல்பார்த்துந் தேறவேணுஞ்
ஜெகத்திலுள்ளோ ரறியாமல் வாழ்த்நத்தானே.

தானென்று சொல்வதற்கு வாயுமேது
சங்கற்ப மறியாரைச் சமயத்தோரை
நானென்று மென்னாலே சொல்லப்போமோ
ஞாயிறையுந் திங்களையுஞ் சேராப்பேரை

கோணென்றுங் குருவென்றுந் துதிக்கப்போமோ
குணமான மூப்பூவின் குருவில்லாட்டால்
தேனென்ற வமுதரச முண்ணப்போமோ
தெளிவான யோகம்விட்ட சித்திதானே. 471

காணடா கடுங்காரச் சுண்ணமாச்சு
கைகண்ட வித்தையடா சித்தர்சொல்வார்
தானடா பஞ்சசத்தி சுண்ணமென்றுந்
சராசரங்கள் முழுவதுமே தங்கமாச்சு
ஊனடா வுடலுயிரு முறவதாகும்
ஒடுங்காத காதகஞ் செந்தூரமாகும்
நானடா சுண்ணமதை யறிந்துகொண்டு
நானிலத்திற் சிந்துவிளையாடினேனே. 472

ஆடினேன் பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
அடங்காத காயசித்தி யாகிப்போச்சு
நாடினேன் மூன்றெழுத்து விஞ்ஞையாலே
அடங்காத காயசித்தி யாகிப்போச்சு
கூடினேன் நங்கையஞ்சு முண்டதாலே
கோடான கோபுவரைக் குகையைக்காத்தேன்
பாடினேன் பாவமெல்லா மகற்றி யைந்தா
பஞ்சசத்தி வேலெடுத்து வந்தேகாணே. 473

காணடா யாகாதி பலக்கவேணும்
கண்மணியே அம்மணியைப் போற்றவேணும்
தானடா விராகதகாள் தியானம்வேணும்
சங்கற்ப மறிந்துமுறை சாரவேணும்
கோணா மனஞ்சோறு திருக்கவேணும்
துவிதபூவைக கண்ணைறிந்தே போற்றவேணும்
தானடா இப்பென்ற மவுனங்கண்டு
நாடினேன் சிவயோக வாழ்க்கைப்பாரே. 474

பாரடா பஞ்சசத்தி திசைகெல்லாம்
பாலகனே நவகிரக தியானம்வேணும்
ஆடடா ஆதித்தன் றனைநிறுத்து
அருளான வகாரமவரோ டவர்கூட்டம்
நேரடா வித்துவிட்டு ஓங்காரங்காட்டி
நிலைத்திடவே பூருவச் சூலமிட்டுச்

சேரடா விந்துக்கு ஊகாரஞ்சாத்திச்
செபித்திடுவா யும்மென்றே தியானங்கூடே. 475

கூடியே பஞ்சகர்த்தா ளைவருக்குங்
குவித்திடுவா யவரவர்கள் பீஜஞ்சாத்தி
சேடியே யாவமென்ற விராகுகேது
செபித்திடவே யவர்களுட பீஜமைந்தா
நாடியே யிராகுவுக்கேசங் காரஞ்சாந்தி
நாட்டிடு கேதுவுககுஹ்ரீங் காரமைந்தா
வாடியே திரியாமல் வநதுவட்டம்
மைந்தனே இட்டிடவே வாய்க்கும்பாரே. 476

பாரப்பா அவரவர்கள் பீஜமெல்லாம்
பாலகனே விந்துநடுக் குள்ளேவைத்து
நேரப்பா ஓங்காரஞ் சுந்திககட்டி
நிலைத்திடவே சூலமிட்டுக் குடபந்தன்னைத்
தேரப்பா தொப்பையமா விலையுஞ்சாந்திக
தெள்ளுதிடவே கன்னிநூல சுற்றிககட்டி
ஆரப்பா அடசதையும மடியிற்குகசி
அஷ்டகர்ம வாலையென்றே தியானங்கொள்ளே.

கொள்ளடா தேவிபரா சக்தியொன்று
குருவான பராபரதனை யணதிலெண்ணி
அல்லடா நீயாக சாலைகட்டி
அப்பனே நவசகிரகந தன்னைமாட்டிச்
சொல்லடா குளிகையும் யாகந்தன்னிற்
சொல்லியே இம்மென்று நடுவேசாத்தி
வில்லடா பூரணமும் வெளியாயப்போகும்
யேலான வேலவந்து வாய்ககும்பாரே. 478

பாரப்பா நவக்கிரகந் தன்னைமைந்தா
பரிவான ரவியல்லோ தாயுமாச்சு
ஆரப்பா சோமனொடு பஞ்சகாநதாள்
அடங்காத ராகுவொடு கேதுமைநதா
நேரப்பா இவர்கள்நவக கிரகமாச்சு
நிலையான நவரிக்க மென்றும்போர்
தேரப்பா இவர்களன்றிப் பூசையோது
தெளிநதவர்ககே பஞ்சசத்தி தருகுவானே. 479

தருகுவா ளஷ்டகர்ம வாலைமைந்தா
சத்தியமாய்த் தோலாசை யற்றபேர்க்கு
வருகுவாள் அங்கிலியு மென்றுசொல்லி
வாசியுமே யாயிரத்தெட் டடங்கினுக்கால்
உருகுவா யஷ்டகர்ம சித்தியாகும்
ஓகோகோ ஆசையற்று உறவுமற்றுப்
பெருகுவாய் இம்மென்றே மவுனம்பூட்டிப்
பேசாதே குலதெய்வந் தன்னைக்காணே. 480

காணடா மூன்றெழுத்தை யறியமாட்டான்
கங்குரவி தனைக்கடந்து இருக்கமாட்டான்
தானடா பந்தனங்கள் சொல்லக்கேளு
தாயாராம் பராசத்தி வாலைக்கெல்லாம்
கோணடா தீட்சைபத்தா மகாரபீடம்
கொளுத்தடா திக்குபந்த னங்களாக
நானடா பந்தனங்கள் செய்துமைந்தா
ஞாயிறிலே திங்களையு மடக்கினேனே. 481

அடக்கினேன் திக்குபந்த னங்களாலே
அஷ்டகெஜம் அஷ்டவஸ்து அருளுமாச்சு
மூடக்கினேன் மூன்றெழுத்து விபரத்தாலே
மூன்பின்னு யோடுகிற கலையுமாறி
மடக்கினேன் காலறிந்து மைந்தா நாளும்
மாருத வாசனையை மறந்துதள்ளித்
தடக்கிறா பேசாதே அகாரமூலஞ்
சாதித்தா லவராமென் றதுதான்பாரே. 482

பாரப்பா தேவிபஞ்ச சத்திக்கெல்லாம்
பாலகனே யானதமாம் பூசைசெய்ய
ஆரப்பா நிறைந்தவர்ன நகையுஞ்சீலை
யாத்தாட்கும் வடுகனுக்கு மங்கேசாத்தி
நேரப்பா கிரீடகுண் டலமுஞ்சாத்தி
நீமகனே விராகத்தாள தனக்குமைந்தா
வேரப்பா பேசாதே யாத்தாளுக்கும்
வெகுவாகப் பஞ்சசத்தி மேலேசாத்தே. 483

சாத்தடா மணிமந்த்ர திபதூபஞ்
சகலகலை வாணியென்றே யருளைப்போற்றி

வாழ்த்தடா இம்மென்றே மவுனந்தாக்க
வஸ்துவென்றே யுனைக்கானும் நினைந்துகொண்டு
ஏத்தடா மானதமாய் பூசைமெத்த
வென்மகனே தேகத்திற் பழுதில்லாமற்
காத்தடா பூசைசெய்வாய் மவுனமநோக்கிக்
காலனுந்தா னப்புறமுங் கடப்பான்பாரே. 484

பாரப்பா நமநமா வென்றுசொல்லிப்
பாலகனே பூஷணங்கள் பூட்டவேணும்
ஆரப்பா தேவிக்கிப் படிமே பூட்டி
யஷ்டகர்ம வாலையென்றே வருளைப்போற்றி
நேரப்பா செவ்வரளிப் புஷ்பத்தாலே
நீமகனே தேவிககர்ச சனையுஞ்செய்து
தேரப்பா விந்துவிலே மணக்கண்ணுடி
தேவிபஞ்ச சித்தமென்றே திடமாய்ப்போற்றி.485

போற்றுதற்கு லகுவல்ல வாய்ப்பேச்சல்லப்
புத்திரனே மூன்றெழுத்தை விட்டபோச்சு
ஏற்றுதற்கு மவுனமதை விட்டபோசு
எந்நாளு மஷ்டகர்மஞ் சித்தியில்லை
வாழ்த்துதற்கு ஆயிரத்தெட் டடங்குப்போது
வந்ததடா வாலையுட வழுதமைநதா
காற்றிலேயு மதிகமடா ஆதாரம்பாதங்
காட்டாதே லோகத்தார் தனக்குப்பாரே. 486

பாரடா அங்கிலியு மென்றால்மைந்தா
பாலகனே தீட்சையடா நாலாந்தீட்சை
ஆரடா இம்மூல மறியாரில்லை
யாதகாடகு மாயிரத்தெட் டொடுங்கவேணும்
வேரடா மாயையிலே மனந்தான் நாட
வீணுக வெடுத்தமூறை தவறிப்போச்சு
தேரடா தவறுமற் கவனம்வைத்துச்
சிந்தித்துப் பார்த்திடவே தெளிந்துபோச்சு. 487

போச்சடா தெளியவென்றால் லவருமல்ல
புத்திரனே இந்தமுறை செய்யவேணும்
ஆச்சடா செய்கையிலேமோகமானல்
அஷ்டகர்ம வாலையுட அருளும்போச்சு

நீச்சடா வெறும்பேச்சாற் பூசையென்று
நீணிலத்திற் செத்தவர்க ளனந்தங்கோடி
மூச்சடா மேலேறி நெஞ்சுதன்னில்
முழுங்குமடா கருவியென்றே வாயுதானே 488

தானென்ற கருவியுந்தா னுயரப்பாயுஞ்
சத்தியமாய் நீதானும் பதறிடாதே
கோனென்ற குருவருளால் மைந்தாகேளு
குருவான முப்பூவின் சுண்ணந்தன்னைந்
தேனென்று பணவிடைதான் கொண்டாயானாற்
சிவசிவா நிலைதனிலே சேர்ந்துபோகும்
நானென்ற வாயுவெல்லா மொடுங்கிப்போகும்
நமன்பாச மானதுவும் நாசமாச்சே. 489

ஆச்சடா அஷ்டகர்மம் வாலைபோலே
அருளான ஞானமூந்தான் கிடையாதப்பா
வாச்சடா கிடைத்தோர்க்கு யோகசித்தி
வழலையென்ற முப்பூவின் மார்க்கஞ்சித்தி
காச்சடா கமலரவிக ருள்ளேசோக்கும்
கலந்தெழுந்த கருவியெல்லாம்பொசுக்கிப்போகும்
பூச்சடா மேலடக்குங் கீழ்நோக்காது
பூலோகருப் பிடரியுந்தான் மூட்டினேனே. 490

மூட்டினேன் முன்பின்னும் மித்தநூலில்
மோசமாய சொல்லவில்லை மொழிதான்மைந்தா
நாட்டினேன் செந்தூரஞ் சுண்ணமாகக்
நலமான குருசோதி வழலைபோக்கும்
காட்டினேன் வெளிதிறந்த இந்தநூலின்
சுபாலியஷ்ட காமியமுட கிருபையாலே
மூடினேன் திறந்திட்டேன் வெளியாய்விண்டேன்
மூப்பணியு மிதுவாசு போதிப்பாரே. 491

பாரப்பா பஞ்சபூதி யவுடகர்மி
பாலகனே முன்குருவும் பழுதில்லாமல்
ஆரப்பா விராகத்தா ளவட்குந்தானும்
ஐயையோ முன்னேறு பிறவியானேன்
நேரப்பா வந்தவென்றுற் சிவனுமாச்சு
நிதயபிரம்ம சாரியென்று மவர்க்குப்பேரு